

Универзитет у Београду
Факултет спорта и физичког васпитања

ОДБОЛКАШКИ КЛУБ „ЈЕДИНСТВО“ У УЖИЧКИМ
ШТАМПАНИМ МЕДИЈИМА ОД ОСНИВАЊА ДО 2013.
ГОДИНЕ

Завршни рад

Кандидат:
Милан Ђокић

Београд, 2015.

**Универзитет у Београду
Факултет спорта и физичког васпитања**

**ОДБОЛКАШКИ КЛУБ „ЈЕДИНСТВО“ У УЖИЧКИМ
ШТАМПЕНИМ МЕДИЈИМА ОД ОСНИВАЊА ДО 2013.
ГОДИНЕ**

Завршни рад

**Студент:
Милан Ђокић**

**Ментор:
Ред. проф. др Слађана Мијатовић**

**Чланови комисије:
Ван. проф. др Горан Нешић
Доц. др. Зоран Валдевит**

Београд, 2015.

Садржај:

1. Увод	3
2. Предмет и циљ рада.....	6
2.1. Предмет рада.....	6
2.2. Циљ рада.....	6
3. Метод рада.....	6
4. Значај истраживања.....	6
5. Развој новинарства у Ужицу	6
5.1. Новинарство.....	6
5.2. Почети новинарства у свету	7
5.2.1. Радио новинарство.....	7
5.2.2. Телевизијско новинарство	7
5.2.3. Новинарство у штампи	8
5.2.4. Агенцијско новинарство.....	8
5.2.5. Интернет новинарство	9
5.3. Почети новинарства у Ужицу	9
6. Појава одбојкашког клуба „Јединство“ у ужичким штампаним медијима	11
7. Закључак	86
8. Литература	88

1. Увод

Историја одбојке у свету није дуга. Почиње да се игра на колецу „Халиок“ код Спрингфилда 1895 године. Од тада, одбојка за релативно кратко време, осваја цео свет. У почетку се игра у Канади (1900. год.) и Куби (1905. год.), а у Европу се сели 1917. године, најпре у Француску и Италију. Доносе је амерички војници који учествују у Првом светском рату.

У нашој земљи одбојка почиње да се игра 1918. године, прво у Ћевђелији, где су стационирани француски војници, а посебно је популарише 1924. године В. Ваиланд, професор фолклора из Калифорније који на течајевима Црвеног крста у већим градовима Југославије демонстрира учитељима и соколским предњацима како се игра одбојка. Међутим, јавност у Југославији упознаје се са одбојком 1923. године када се у Београду објављује уџбеник А. Бразила „Гимнастичке игре за школе, друштва и војску“, у ком су у сажетом обиму изложени основи и правила одбојке.

Одбојка у Ужице стиже из Љубљане 1934. године када је професионални путујући предњак „Сокола“ Жупе ужичке Љубомир Јунговић послат на једномесечни семинар у Словенију, где се кроз програм семинара упознаје и са правилима одбојкашке игре. Одмах по његовом повратку са семинара наручују се из Словеније мрежа и лопта и прилази се изградњи игралишта поред Соколског дома. Тако и одбојка добија место у програму „Сокола“ Жупе ужичке. Убрзо се обуком основних елемената технике и тактике почиње и са првим наступима. Утакмице се играју у склопу програма соколских слетова. Остаје записано да на слету Жупе ужичке, одржаном у Ужицу 1936. године, поред домаћина, учествују и екипе из Пљеваља, Пријепоља и Вишеграда.

Женска екипа није тако организована као мушка, мада и она наступа на слетовима. У то време, у женској екипи, посебно се истичу у познавању одбојкашке игре Милена Пајовић и Милена Нешовић које се доста ангажују на популаризацији овог спорта међу женском омладином, али без већег успеха. То су, први и једини, штурпи записи о почецима одбојке међу женском омладином.

Одмах по ослобођењу покреће се иницијатива о обнављању рада СД „Железничар“ са све три секције: фудбалском, одбојкашком и атлетском. Међутим, због тешких материјалних услова, одбојкашка и атлетска престају са радом крајем 1945. године. Укидањем одбојкашке секције при СД „Железничар“, указује се потреба за окупљањем омладине, која већ игра одбојку, при неком другом спортском друштву. На иницијативу Општинског, Среског и Окружног комитета УСАОЈ-а оснива се одбојкашка секција при СД „Слобода“. Нема поузданих података ко су први чланови одбојкашке секције, мада се помињу: Мијо Јовановић, Драгиша Станић-Галац, Драган Ракић, Часлав Јехличка, Часлав Живковић, Борко Поповић и Владан Вајовић.

Покушај да се и женска омладина бави одбојком нема много успеха. Једино тадашња Учитељска школа поклања више пажње овом спорту код женске омладине. Велики утицај на развијању интереса за одбојку код младих у Ужицу има професор физичког васпитања Влајко Ковачевић. Он је, радећи у Учитељској школи, као нико раније, заинтересовао за одбојку и женску омладину. Формира се женска одбојкашка секција којом руководи сам професор Ковачевић, а повремено долази и инструктор ОСС Али Тараку и држи семинаре за чланице поменуте секције.

Први озбиљнији кораци на развијању одбојке међу женском омладином у Ужицу су у Основној школи „Андрија Ђуровић“, данас Првој основној школи „Краља Петра

Другог“. На иницијативу наставника Србољуба Николића формира се женска одбојкашка секција при спортском друштву школе, која касније прераста у Одбојкашки клуб „Јединство“.

Сада, када се вратим у време од пре преко 40 година, када се пише прва страница одбојке у Ужицу, ОШ „Андрија Ђуровић“, односно ПОШ „Краља Петра Првог“, остаје упамћена као колевка одбојке међу женском омладином која у рекордном времену стиже до самог врха женске одбојке у Југославији.¹

Ангажовањем спортских форума у Ужицу, пре свих СОФК-е, нарочито њеног члана ИО и референта за културу и физичку културу СО Ужице Тодора Ђурића, обновљен је рад Синдикалног спортског друштва „Јединство“. На Скупштини одржаној 31. марта 1968. године младе одбојкашице примљене су у СД „Јединство“. То је званичан датум рађања женске одбојке у граду, односно рођендан ОК „Јединство“.

Први УО броји седам чланова. За председника је изабран Ђорђе Станишић, мајор ЈНА, а за чланове Манојле Деспић, Војислав Макањић, Милоје Миливојевић, Нада Милосављевић, Вера Тошанић и Србољуб Николић, који постаје први тренер и који остаје уз „Јединство“ и његове девојке.

Од настанка Клуба до данас не пролази тако дуг временски период за сталан успон једног спорта и клуба кроз који пролазе десетине и десетине активних играчица. Данас, у клупским просторијама стоје многобројни пехари, плакете, дипломе и друга признања која најбоље показују о многобројним успесима овог младог, али великог колектива. У претходном периоду ОК „Јединство“ ради континуирано и често је у врху женске одбојке у Србији и Југославији. Ипак, свега овога не би било да у клубу не влада дух другарства, солидарности и ентузијазма, који се преноси са генерације на генерацију.

Зато с пуним правом за протекли период у Клубу могу рећи: „Постигли смо све што се може постићи у једном спорту“. Били смо пионирски, кадетски, јуниорски и сениорски прваци Србије и Југославије. Више пута смо освајали и Куп Србије и Југославије“.

Велики су то успеси, али и резултат оптималних материјално-финансијских услова за рад. Тренира се и игра у спортској дворани „Велики парк“, ту су бројне лопте, одлични тренери. Раније генерације играчица и тренера, а било их је толико добрих, такве услове, на жалост, нису имале. Није то завист! То је само констатација стварног стања. Јер, на ове успехе, сви заједно, морају бити срећни и поносни.

Највећи и најлепши ђердан саздан је од имена одбојкашица, бројних репрезентативки у свим селекцијама Југославије и Србије. Уз њих су и њихови учитељи Србољуб Николић, Александар Јовановић, Дарко Закоч, Жељко Тасић и други, низали успех за успехом. Наравно, ту је и легенда клуба, вишедеценијски генерални секретар Клуба Бошко Топаловић.

Све круне, успеси и тријумфи, односно трофеји Клуба, одбојкашице, стручњаци, челници и чланови Управе, спонзори и навијачи, гордост су, лепота и радост претходних година и генерација за сутра, за још дуже трајање и веће тријумфе.²

¹ С. Николић, „Првих 30 година одбојкашког клуба „Јединство“ 1968-1998“, Ужице, 2000. година, стр. 9-11

² С. Николић, „Првих 30 година одбојкашког клуба „Јединство“ 1968-1998“, Ужице, 2000. година, стр. 5

2. Предмет и циљ рада

2.1. Предмет рада

Предмет рада је писање и праћење одбојкашког клуба „Јединство“ у ужичким медијима од оснивања до 2013. године.

2.2. Циљ рада

Циљ рада је да се на основу прикупљених историјских извора прикажу највећи успеси ОК „Јединство“, па можда и југословенске и српске женске одбојке у европској клупској конкуренцији. У разматрање сам узео све резултате „Јединства“ од оснивања 1968. и постизања највећег успеха 2001, па до освајања последњег трофеја 2005. године. У потрази за грађом користио сам ужичке локалне новине које сам нашао у Народној библиотеци, а то су лист „Вести“ који постоји од Ужичке републике 1941. године и недељник „Ужичка недеља“ чији је први број издат 19. маја 1994. године. У остале установе културе, где се такође чува периодика, нисам ишао јер ту имају исте листове и немају ништа што Народна библиотека нема.

3. Метод рада

Материјал за тему припремао сам прегледајући новине објављиване у периоду од оснивања Клуба до задњег освојеног трофеја ужичких одбојкашица. Грађу за рад припремао сам истраживањем. Нашао сам је у Народној библиотеци Ужице, а имам и доста личне, коју нико нема тако сређену осим мене.

4. Значај истраживања

Ово истраживање може помоћи да се не заборави успех ОК „Јединство“. Да се зна које девојчице и девојке су играле у Клубу и које су успехе оствариле. Када су и који трофеј освојиле, против које европске екипе играле и коју од њих су добиле, да се неко сети незаборавних утакмица у спортској дворани „Велики парк“, као и да се подсети које су од одбојкашица „Јединства“ играле за националну селекцију. Било Југославију („плаве), Србију („црвене“) или странкиње за своју селекцију (Украјину, Русију...). Могу се прочитати и извештају када је „Јединство“ играло незаборавне утакмице против шпанског „Маришала“, италијанског „Фопапедретија“ и пута до финала Топ темс купа против Францускиња, Португалки, Македонки, Аустријанки... Наравно, сви ће се сетити и највеће легенде клуба, без кога ово ништа не бо могло да се оствари, а то је **ДАРКО ЗАКОЧ**. Што каже и цртаном филму о Пери детлићу наратор „Свега овог не би било да је Пера отишао право у полицију“. Исто то могу и ја да напишем за ОК „Јединство“. „Свих ових успеха не би било да Дарко Закоч отишао у неки други клуб или спорт“.

5. Развој новинарства у Ужицу

5.1. Новинарство

Новинарство је област комуникационих наука, професија и вештина сакупљања, припреме, уређивања и дистрибуције вести и информација у вези, преко памфлета,

новина, магазина, књига, радија, телевизија, агенција, а у новије време и преко савремених дигиталних комуникација као што је интернет. Појам „новинарство“ се у почетку односи на преношење актуелних догађаја широј публици, преко штампаних медија као што су новине, али са развојем нових технологија, као што су радио, телевизија и интернет, значење појма проширује се и данас подразумева све штампане, електронске и дигиталне медије преко којих се преносе актуелна дешавања.

5.2. Почети новинарства у свету

5.2.1. Радио новинарство

Од како су велики проналазачи Маркони, Тесла (у САД) и Попов (у Русији) индивидуалним открићима створили услове да се 1895. године, бежичним радио-таласним путем емитују и примају ритмички телеграфски сигнали, а Американац Ли де Форест 1906. (по неким изворима Фесендер) изумео вакумску цев са три електроде и помоћу ње пренео тим таласима и људски глас, омогућена је даљинска комуникација независна од штампарског материјала, транспорта, писмености примаоца или жичаних веза, а у даљем, брзом развоју све безобзирнија и према политичким, административним и геофизичким препрекама.

Ли Форест је 1916. емитовао и први информативно-политички програм: вести о резултатима америчких председничких избора.

Прва радио станица која почиње редовно емитовање на бази посебне пословне лиценце за ту врсту делатности оглашава се 20. августа 1920. године у Питсбургу. За само две године издаје се преко 500 радиодифузних дозвола. У тој фази радиодифузија је првенствено нови вид забаве, доминирају музички програми, уз мало сервисних информација и рудиментарних играних сегмената за разоноду и рекламу. Убрзо, међутим изборне кампање и митинзи који претендују на што ширу публику, политичка и пословна битка за јавно мњење, откривају предности радија и дају му све већу снагу као средства јавног комуницирања.³

5.2.2. Телевизијско новинарство

Телевизија је позната од Првог светског рата. На стварању телевизије раде научници из СССР, САД, Немачке и Француске. Први бежични пренос слике у САД остварен је 1925. године.

Прве редовне телевизијске емисије и програм појављују се 1936. године. Прво у Енглеској, потом у Француској, САД и СССР.

Прави развој почиње тек након Другог светског рата, само у најразвијенијим земљама јер је телевизија скупа. Зато је прво масовно примљена тамо. Почетком 1946. године у САД број ТВ пријемника повећава се са 10.000 на 12.000.000. Тако се повећава и утицај телевизије. У то време на телевизији раде телевизијски новинари и они који су радили у новинама. Тада је то радио вест само што се спикер види.

Едвард Мароу прави принципе у телевизијском новинарству. Прва телевизијска емисија моголинског типа појављује се 1951. године. Прву комбиновану слику и тон.

³ Миленко Мирков, „Веродостојни радио“, 1987. године, „Савремени радио – развој, тенденције, дилеме“, стр. 7

Познат је и по томе што почиње да се бави темама о којима нико не сме ни да прича. Први схвата предност слике. Слика заузима 70% програма, слух, односно оф 20% и ИТ-тон, односно шумови 10%.

Телевизија Београд почиње да ради 1958. године, а од 1971. је у колору.⁴

5.2.3. Новинарство у штампи

Као почеци писаног новинарства у свету помињу се плочице на зиду у Риму на којима су писане дневне вести. Отуд назив „гиорнале“ или „јоурнал“, односно журнализам. У 13. веку појављују се „писане новине“, односно нека врста периодичног билтена са вестима. У 14. веку појављују се трговачке информације које се разашлиху куририма, а у 15. и 16. веку у Венецији је посебно развијено „писано новинарство“. Примерци коштају једну газету, па отуд често име за новине „газета“. Гутенберг ствара машину за ливење покретних штампарских слова и прву штампарску пресу у Стразбуру 1441. године. Библију штампа 1455, а први календар је „Турски календар штампан 1445. године. Гутенбергов изум први користи Лутер. Он штампане списе користи да створи „публицистику“, односно јавно расправљање и о политичким догађајима путем штампе. Лутерови следбеници користе летак са новим вестима „Цајтунг“. Овај реч корен је назива за многе новине на немачком језику.

Прве новине, односно публикацију приступачну јавности, која излази у сталним временским размацима, умножена на штампарској машини, појављује се почетком 17. века у Бремену, Фиренци и Антверпену. Први недељници излазе у Немачкој 1609. године. „Реласион“ Јохана Каролуса у Стразбуру и „Авизо-реласион одер Цајтунг“ Јакоба Луцијуса у Вофенбитену. Прве редовне новине у Америци су „Бостон Њуз Летерс“ које од 1704. године издаје управник поште Хион Кембел.

Прве српске новине штампане у Венецији 1768. године су „Славно сербски магазин“, а издаје их Грк Димитрије Теодосије. У Бечу браћа Маркидес Пуљо издају 1791. „Сербскија песведневнија новини“ којима од 15. броја мењају назив у „Сербскија новини“, а излазе два пута недељно. Затим у Бечу Стефан Новаковић издаје „Славно-сербскија вједомости“ (104 броја). Први дневник на српском језику су „Новине сербске“ које се појављују у Бечу 1813. године и воде га студенти Димитрије Давидовић и Димитрије Фрушић, а излазе до 1944. године. Затим се српске новине селе у Пешту где излазе „Сербски народни лист“, па „Сербске народне новине“ Теодора Павловића „Пештанско-будимски скротеча“ Димитрија Јовановића ком помаже митрополит Јосиф Рајачић. Новине излазе од 1835. до 1848. године.

Прве новине у самој Кнежевини Србије су „Новине Србске“ и појављују се 1834. године у Крагујевцу. Биле су државне, а уређује их Давидовић.

5.2.4. Агенцијско новинарство

Агенцијско новинарство појављује се почетком 19. века. Захваљујући технолошком развоју, развија се штампа, умножава се број листова и расте „глад за информацијама“. Вест постаје роба.

У Паризу 1835. године Арл Амас оснива прву новинску агенцију која се зове „Амас“. Амасов сарадник Паул Јулијус фон Ројтер оснива 1951. године у Лондону агенцију

⁴ Славиша Веселиновић, Скрипта „ТВ новинарство“, 2003. година, „Историја телевизије“, страна 8

„Ројтерс“. Шест њујоршких дневних листова оснива 1848. године заједничку новинску агенцију која 1892. године постаје „Асошијетет прес“ – „АП“. Касније настају и остале велике новинске агенције: „Јунајтед прес интернационал“ – „УПИ“, коју преузима „АП“ око 2000. године, „Агенција Франс прес“ – „АФП“, Телеграфска агенција Совјетског Савеза – „ТАСС“, „Хсинхуа“ („Нова Кина“) , кубаска државна агенција „Пренса Латина“ – „ПЛ“...

Прва домаћа новинска агенција „Авала“ основана је 1919. године. У току Другог светског рата настаје „Телеграфска агенција Нове Југославије“ – „ТАНЈУГ“. Средином 70-их година 20-ог века „ТАНЈУГ“ постаје једна од водећих новинских агенција у свету. Прве приватне новинске агенције у посттитовској Југославији јављају се средином 90-их година 20-ог века. То су „Тикер“, „Бета“ и „Фо нет“. У међувремену „Тикер“ се угасио.

5.2.5. Интернет новинарство

Интернет новинарство или онлајн новинарство је преношење информација путем интернета у облику текста, звука, слике и мултимедијских записа разних врста. Прве електронске новине појављују се у пролеће 1992. године и зову се „Чикаго трибјун“. За седам година на мрежи је 3600 листова, а данас се не може утврдити тачан број онлајн издања. Све дневне новине, недељници и електронски медији имају сајтове.

Прво се појављују просте електронске копије штампаног издања, а касније све самосталнији сајтови са постављањем линкова уз текст.

Формат онлајн издања хипертекст: то је вишеструка повезаност линкова, веза с текстовима, сликама, тоном, видео записима на другим сајтовима до којих се долази избором корисника.

Људи се све више окрећу интернету као реал тајм медију на којем је могуће да се до информације дође, не само брзо, него и из разних извора.

Онајлајн новинарство захтевније је од класичног. То је сложенији и, практично, целодневни посао.

Звездане тренутке српски информативни сајтови имају 1999. године у време НАТО бомбардовања. Данас, осим неколико часних изузетака, у Србији нема квалитетних интернет презентација медија. У случају националних дневних листова најчешће се ради о простим електронским копијама штампаног издања и то у првом, „провинцијском издању“.

Од 2010. године Пулицерова награда може да се добије и за онлајн прилоге.

5.3. Почети новинарства у Ужицу

Први ужички лист „Златибор“ појављује се 1885. године, који је штампан у тек отвореној штампарији Лазара Тришића, једног од покретача листа и првог ужичког штампара. Лист излази од 1857. до 1905. године.

Између два свестка рата издавачка делатност је настављена и то интензивније. Ужице је тада мали град (1935. године, на пример има око 7.500 становника) али напредан са развијеним друштвеним, привредним, политичким и духовним животом. То се одражава у великом броју новина, часописа и листова који се јављају у овом раздобљу. После Београда, са преко 1.150 и Ниша и Крагујевца са по 38 листова и часописа у међуратном периоду, Ужице има највећи број публикација у Србији.

Данас у Ужицу излазе два локална штампана листа. Ти су „Вести“ чији први број излази 02. октобра 1941. године за време Ужичке републике и први приватни лист у Ужицу након пада комунизма „Ужичка недеља“. Овај лист почиње да излази 19. маја 1994. године, а тадашњи и данашњи власник је Тони Станковић, док је први главни и одговорни уредник Слободан Јовановић. „Вести“ имају штампарију „Рујно“ која штампа велики број недељних листова у Југославији, од Сарајеве до Новог Паразара и Приштине, а сарађује и са Пољском и данас непостојећим државама Чехословачком и Совјетским Савезом. Та штампарија потом постаје посебна фирма и касније пропада. И власник „Ужичке недеље“ има миништампарију где штампа лист, али и разне друге ствари (брошуре, политичке и друге летке и плакате, књиге, постере, стене, зидне и џепне календаре и др).

До данас се у Ужицу није појавио ни један прави спортски лист. Једино што се може ставити у ту категорију је подлистак листа вести „Вести“ који се зове „Спортске вести“. Редакција листа прати све догађаја спортске догађаје у Ужицу и околини. Лист оснива и уређује Драгомир Жунић, а чланови редакције су и Раденко Вуксановић Цицко, Мићо Човић, Душица Виторовић и Милан Ђокић, потписник овог завршног рада. Технички уредник је Миодраг Марковић, а прелом раде Мирослав Верговић, потом Драган Симић и на крају Горан Пошташ. За фотографију су задужени Милан Ђокић и доајен ужичке фотографије Александар Дулановић- Дуса. Први број објављује се 11. маја 2002, а последњи 24. септембра 2005. године. Након 60 објављених бројева редакција се распада, тако да последњих 105 бројева ради само Милан Ђокић. Излази укупно 165 бројева „Спортских вести“. Све време излажења лист је у формату 42/30 цм. Угашен је због промене формата листа „Вести“.

Прва радио станица у Ужицу почиње са радом 28. децембра 1971. године и зове се Радио „Титово Ужице“. Она постоји и данас и зове се Радио „Ужице“. Ова радио станица је део фирме „Вести“ којој припада и лист „Вести“. Први уредници Радио „Титовог Ужица“ су Мирко Зечић и Стојан Максимовић. За почетак рада ове радио станице везана је и једна анегдота. Тадашњи спикер радија Душан Станић улази у студио и након поздравних речи и представљања радија замоли слушаоце да се јаве уколико чују програм радио станице да знају да радио ради. Након пар минута јавља се човек из Рудог и каже: „Одлично се чујете, добар тон, добра дикција, лепа музика, нема шумова, свака част, браво мајстори, само тако наставите.“ Након тих речи наступа ерупција одушевљења, точи се шампањац, пева... Након пар минута сазнају они да је „човек из Рудог“, у ствари легенда ужичког новинарства, члан колектива „Вести“ Слободан Мурић, који је звао из суседне канцеларије. Фирма „Вести“ која је до тада јавно, односно општинско предузеће, приватизована је 14. јуна 2007. године. Фирма „Вести“ је и прво јавно предузеће из света информисања која је приватизована. Њени власници, који фирму и њену зграду од 970 м² плаћају 3,5 милиона динара, односно 40.000 евра, постају Миланко Гордић и Слободан Миловановић. Они фирму купују због пословног простора, а посао их ни мало не занима.

Прва телевизија која се појављује у Ужицу је Телевизија „5“. Она почиње са радом у јуну 1994. године. Први власник је Предраг Ковачевић, а главна и одговорна уредница Наташа Ракитић, данас уредница емисије „Новости дана“ Првог програма „ Радио „Београд“-а. Најпознатије име које је ова фирма изнедрила је Петра Цвијић која је спикер и новинар Радио телевизије Србије и водитељка „Дневника“ на поменутој телевизији.

6. Појава одбојкашког клуба „Јединство“ у ужичким штампаним медијима

Први писани траг у неким локалним новинама који налазим објављен је у регионалном листу „Вести“ који се објављује седмично. Под насловом „Титовоужичко ‘Јединство’ победник турнира“ објављен је текст Стојана Ђерића у ком он извештава са првог турнира у организацији овог клуба. Пошто је ово први писани траг о постојању ужичког „Јединства“ овај извештај прекуцао сам у целости.

После вишегодишње паузе у Титовом Ужицу поново оживљава одбојкашки спорт. У организацији ОК „Јединство“ из Титовог Ужица одржава се турнир на коме учествују три екипе: „Змајевац“ из Равни, Гарнизон ЈНА из Титовог Ужица и домаћин „Јединство“. Утакмице су одигране на стадиону ДТВ „Партизан“ у присуству најватренијих љубитеља овог спорта.

Победник турнира је титовоужичко „Јединство“ које је наступило у саставу: Поповић, Кумрић, Макањић, Деспић, Стевић, Миливојевић, Ковачевић. Титовоужичанке су победиле оба своја противника - екипу „Змајевца“ и гарнизон ЈНА резултатом 3-1. У борби за друго место екипа Гарнизона ЈНА после веома занимљиве игре успева тешком муком да савлала симпатичну екипу „Змајевца“ резултатом 3-2.

У предигри, женска јуниорска екипа „Јединства“ побеђује вршњакиње из Економске школе из Титовог Ужица са 2-0. Све утакмице на турниру солидно води Душан Чарапић.⁵

Већ неколико година у ОШ „Андрија Ђуровић“ у Титовом Ужицу посвећује се посебна пажња одбојци. Под руководством наставника Србољуба Николића, одбојкашког тренера, већ више од две године ради актив који окупља талентоване пионирке и омладинке до 16 година. Средином претходне године, захваљујући разумевању управе школе, актив прераста у ОК „Јединство“, који је регистрован у ОСС.

Одмах по оснивању клуба следе први успеси. Осваја се прво место на радничким спортским играма у Загребу, а затим и у Љубљани. Написаћу победу у веома јакој конкуренцији на Међурепубличким омладинским спортским играма у Горажду и на турнирима у Краљеву и Титовом Ужицу. На Првенству Србије јуниорке „Јединства“ добијају и вршњакиње из београдског „Партизана“.

Селектор омладинске репрезентације Србије (која тада није независна држава, прим. М. Ђ.) већ је заинтересован за неке играчице „Јединства“. Наравно, тренерска организација Србије упућује званично писмо клубу позивајући одбојкашице на осмодневну школу тренинга. Тако су у Сремским Карловцима, заједно са најбољим јуниоркама Србије, вежбају и најталентованије играчице „Јединства“ Нада Милосављевић, Зорица Терзић и Светлана Шуљагић.⁶

После освојеног првог места у ужој Србији, јуниорке „Јединства“ бележе још један велики успех. На Првенству Србије одржаном од 20. до 22. јуна у Сремским Карловцима, Ужичанке у веома јакој конкуренцији заузимају друго место. На првенству се такмичи шест екипа - по две из уже Србије, Војводине и Београда. Првак Србије постаје

⁵ Стојан Ђерић, „Титовоужичко „Јединство“ победник турнира“, „Вести“, бр. 1109, 1. новембар 1968. год, Титово Ужице 1968, стр. 8.

⁶ Стојан Ђерић, „Одбојкашице „Јединства“ извор кандидаткиња за репрезентацију Србије“, „Вести“, бр. 1122, 31. јануар 1969. год, Титово Ужице 1969, стр. 8.

„Партизан“ из Сремских Карловаца, који до тада седам пута осваја првенство државе за јуниорке. Иза „Јединства“ пласирају се „Црвена звезда“, „Вршац“ итд.

За „Јединство“ играју: Нада Милосављевић, Зорица Терзић, Олгица Секулић, Светлана Шуљагић, Снежана Петровић, Ана Јокановић и Вера Тошанић.

„Јединство“ и „Партизан“, представљају Србију у финалном такмичењу на првенству државе.⁷

Председништво ОСЈ одлучује да се организација овогодишњег женског јуниорског шампионата Југославије повери ОК „Јединство“.

С обзиром да је ово први пут да се једна велика спортска манифестација повери Титовом Ужицу организатор шампионата очекује материјалну помоћ привредника и друштвених организација.⁸

Титово Ужице је први пут организатор ревије најбољих младих одбојкашица Југославије. СД „Јединство“ показује се као изванредан организатор и гостољубиви домаћин.

Дводневно првенство одржава се у дворани ДТВ „Партизан“ у Титовом Ужицу, у присуству великог броја љубитеља одбојке. На шампионату учествују четири најбоље екипе са републичких првенстава: прволигаша „Партизан“ из Ријеке и „Партизан“ из Сремских Карловаца и чланови републичких лига - „Љуботен“ из Тетова и домаћин турнира „Јединство“.

После веома занимљивих борби, титула јуниорских првакиња Југославије за 1969. годину, без пораза, по седми пут припада искусним играчицама „Партизана“ из Сремских Карловаца. Друго место осваја „Партизан“ из Ријеке, а треће најмлађе играчице турнира - одбојкашице „Јединства“, што је вредан успех екипе и тренера Србољуба Николића. Четврто место, без и једног бода, осваја екипа „Љуботен“ из Тетова.

После завршетка турнира, у Феријалном дому „Наша младост“ одржан је заједнички банкет свих учесника. Представник ОСЈ Владимир Зделар, предаје капитенки победничке екипе велики пехар, а организатор турнира албум „25 година револуције“, а другопласираној екипи албум „Титово Ужице“. Стручни жири СОФК-е једногласно одлучује да за најбољу играчицу турнира прогласи Татјану Дукић чланицу „Партизана“ из Ријеке и награђује је кристалном вазом.

За учеснике турнира потпредседник СО Титово Ужице Арсеније Спасић и председник Општинске конференције ССРН Петар Антонијевић приређују свечану вечеру у „Градској кафани“, а програм приређује Уметнички ансамбл Културно-просветне заједнице Титово Ужице.

Обиласком Кадињаче, Златибора и Музеја устанка 1941. године завршава се дводневна спортска манифестација.⁹

Прву утакмицу у Јединственој лиги Србије одбојкашице „Јединства“ играју на свом терену против „Уче“ из Вршца. У присуству великог броја љубитеља одбојкашке игре деби Титовоужичанки је неуспешан, јер победа припада гошћама резултатом 3-2.¹⁰

⁷ Стојан Ђерић, „Успех јуниорки „Јединства“, *„Вести“*, бр. 1143, 27. јун 1969. год, Титово Ужице 1969, стр. 8

⁸ Стојан Ђерић, „Одбојкашко првенство Југославије за јуниорке“, *„Вести“*, бр. 1152, 29. август 1969. год, Титово Ужице 1969, стр. 8.

⁹ Стојан Ђерић, „Победио 'Партизан' из Сремских Карловаца“, *„Вести“*, бр. 1154, 12. септембар 1969. год, Титово Ужице 1969, стр. 8.

¹⁰ Стојан Ђерић, „Пораз на старту“, *„Вести“*, бр. 1156, 26. септембар 1969. год, Титово Ужице 1969, стр. 8.

Другу утакмицу у првенству младе одбојкашице „Јединства“ играју у Старим Бановцима против „Дунава“. И поред тога што је противник екипе тренера Николића једна од најјачих екипа и овој конкуренцији, Титовоужичанке пружају снажан отпор и доживљавају частан пораз 3-2. Код „Јединства“ најбоља је капитенка Нада Милосављевић.¹¹

У трећем колу Јединствене лиге Србије, младе играчице „Јединства“ за противнице имају одличну екипу „Синђелића“, доскорашњег члана Савезне лиге. Иако утакмицу играју на свом терену, одбојкашице „Јединства“ губе 3-0.

Неискуство домаћих одбојкашица у јакој лигашкој конкуренцији и на овој утакмици је пресудно за исход овог динамичног и узбудљивог сусрета.¹²

Ни после шестог кола „Јединство“ не осећа драж победе. После пораза у Суботици од „Спартакa“ и у Титовом Ужицу од „Радничког“ из Кикинде резултатом 3-1 шести узастопни неуспех играчице „Јединства“ доживљавају у Београду од „Обилића“. На овом сусрету Титовоужичанке губе 3-2 и тако пропуштају шансу да у негативни биланс укњиже прве бодове.

После овог пораза „Јединство“ заузима осмо место на табели испред екипе „Младости“ из Бачког Петровца.¹³

На тестирање најталентованијих јуниорки са подручја Србије, ОСС позива три играчице ОК „Јединство“ из Титовог Ужица, члана Српске лиге.

Част да постану потенцијалне кандидаткиње за олимпијску репрезентацију Југославије на играма у Минхену 1972. године припада талентованим одбојкашицама Нади Милосављевић, Светлани Шуљагић и Ани Јокановић.

После завршених тестирања у Београду, три перспективне играчице „Јединства“ остају са тренером Србољубом Николићем у Школи одбојке у Сремским Карловцима, која по традицији окупља најталентованије јуниорке.

Нема сумње да је избор играчица „Јединства“ у најбољу селекцију још једно признање Клубу, тренеру Николићу и спорту Титовог Ужица.¹⁴

После очекиваног пораза у Вршцу од домаћег „Уче“, резултатом 3-1, неискусне играчице тренера Николића пропуштају изванредну прилику да укњиже прве драгоцене бодове. Бодрене публиком, играчице „Јединства“, први сет заслужено решавају у своју корист. Међутим, у наставку утакмице, домаће играчице нагло попуштају и тако дозвољавају не много јаком противнику, „Дунаву“ из Старих Бановаца, да добије три сета, што уједно значи победу гошћи 3-1. Ни у следећем сусрету играчице „Јединства“ нису боље среће. Гостовање у Београду и играње против водећег „Синђелића“, иначе прошлогодишњег члана Прве савезне лиге, је само формално, пошто Београђанке побеђују 3-0.¹⁵

Што је ближи крај првенства младе одбојкашице титовоужичког „Јединства“ играју све боље. После освојених бодова у сусретима са Суботичанкама и Кикинђанкама, Титовоужичанке на свом терену постижу трећу узастопну победу. Овог пута жртва екипе

11 Стојан Ђерић, „Пораз у доброј игри“, „Вести“, бр. 1157, 03. октобар 1969. год, Титово Ужице 1969, стр. 8

12 Стојан Ђерић, „Још један пораз екипе ‘Јединства’“, „Вести“, бр. 1158, 10. октобар 1969. год, Титово Ужице 1969, стр. 8

13 Стојан Ђерић, „Пораз за поразом“, „Вести“, бр. 1161, 31. октобар 1969. год, Титово Ужице 1969, стр. 8

14 Стојан Ђерић, „Три играчице ‘Јединства’ кандидати за репрезентацију“, „Вести“, бр. 1175, 06. фебруар 1970. год, Титово Ужице 1969, стр. 8

15 Стојан Ђерић, „Пораз за поразом“, „Вести“, бр. 1189, 15. мај 1970. год, Титово Ужице 1969, стр. 14

тренера Србољуба Николића је „Обилић“ из Београда која трпи убедљив пораз од 3-0 (15-6, 17-15, 15-11).

Од самог почетка утакмице два равноправна противника демонстрира се динамична и узбудљива игра, у којој је други сет најзанимљивији. У овом сету Београђанке воде 13-5. Међутим захваљујући великој пожртвованости, домаће играчице преокрећу игру, добијају сет и решавају утакмицу у своју корист.

Најзаслужније за победу „Јединства“ су Драгица Савић и Светлана Шуљагић.¹⁶

После прве године успешног такмичења у конкуренцији најбољих клубова Србије за одбојкашице „Јединства“ из Титовог Ужица стартује нова сезона.

Пласман екипе београдског „Синђелића“ у елитно друштво, као и напуштање такмичења „Шумадије“ из Аранђеловца утичу на то да лигу Србије сачињава само шест клубова. То су: некадашњи прволигаш „Раднички“ из Кикинде, затим „Инекс пивара“ из Вршца, „Дунав“ из Старих Бановаца, „Спартак“ из Суботице, „Обилић“ из „Београда“ и „Јединство“ из Титовог Ужица.

Успешне припреме на обалама Јадрана и тријумф на гостовању у Чехословачкој и на МОСИ у Прибоју речито говоре да одбојкашице „Јединства“ у наступајуће првенство улазе спремне.

После прошлонедељног тријумфа у Београду, одбојкашице „Јединства“ постижу још једну значајну победу. У петом, последњем колу Првенства Србије, младе Титоужичанке добијају „Раднички“ из Кикинде 3-2.

У врло доброј екипи домаћих најбоље су Драгица Савић, Олгица Илић и репрезентативка Ана Јокановић.

На овој утакмици „Јединство“ игра у саставу: Шуљагићева, Јокановићева, Илићева, Савићева, Томашевићева, Терзићева, Симанићева и Курћубићева.¹⁷

Младе одбојкашице „Јединства“ из Титовог Ужица постижу највећи успех у историји клуба и један од највећих у читавом спорту ужичког краја.

После изванредних игара које репрезентативка Ана Јокановић и њене другарице приказују на квалификационом турниру у Осијеку, само случајност може да спречи екипу из Титовог Ужица да не оствари не тако дуго очекивани, али потпуно заслужени пласман у друштво најбољих одбојкашица Југославије. И успевају. Превелика жеља и упорност расположивог потенцијала квалитетног играчког кадра, овог пута добија пуну играчку афирмацију. Са лакоћом савладавају најбоље екипе са републичких првенстава - ОК „Пелагићево“ из Пелагићева и ОК „Сплит“ са по 3-0 и ОК „Бреза“ из Брезе са 3-1.

Без сумње, успех у Осијеку још једном потврђује самопрегорни, а пре свега стручни и систематски рад тренера и педагога Србољуба Николића, за кога се везује оснивање као и сви успеси „Јединства“.

Није прошло ни пет година од када су при ОШ „Андрија Ђуровић“ ударени први темељи титовоужичког прволигаша. Скоро све играчице, које граду дарују најдражу титулу, започеле су управо у овој школи. Из године у годину рађају се нови таленти. Захваљујући њима „Јединство“ ређа успех за успехом.

Полазим хронолошким редом: на јуниорском првенству Југославије, које се 1963. године одржава у Титовом Ужицу, „Јединство“ је трећепласирана екипа, а само две године касније, на пионирском првенству Србије у Кикинди, Титовоужичанке освајају титулу

¹⁶ Стојан Ђерић, „Надигране Београђанке“, „Вести“, бр. 1191, 29. мај 1970. год, Титово Ужице 1969, стр. 15

¹⁷ Стојан Ђерић, „Јединство гостује у Старим Бановцима“, „Вести“, бр. 1207, 18. септембар 1970. год, Титово Ужице 1970, стр. 12

шампионки Србије. Поред тога, на Радничким спортским играма, одржаним у Загребу, Љубљани, чехословачком граду Летохраду и Титовом Ужицу, као и на МОСИ у Горажду, Фочи, Прибоју и Титовом Ужицу, за редом, четири године, прво место и ласкава признања резервисана су само за једну екипу - „Јединство“ из Титовог Ужица.

Међутим 1972. може се оценити годином највећих успеха овог веома младог клуба пред којим предстоји блистава перспектива. Убедљиво освојено прво место у Лиги Србије, са 11 добијених утакмица од могућих 12, затим изванредно треће место у врло јакој конкуренцији на јуниорском првенству Србије у Сремским Карловцима и коначно улазак у Прву савезну лигу - то је славан биланс генерације „златних“ девојака чији просек не прелази више од 17 година старости. Написаћу њихова имена: Ана Јокановић капитенка екипе (16 година), иначе стални члан јуниорске и сениорске репрезентације Југославије, Светлана Шуљагић (18), Јелица Курћубић (17), Миломирка Симанић (17), Драгица Савић (18), Драгана Зарић (17), Снежана Петровић (17) Роса Попадић (16), Драгана Липовац (18), Марина Тумбас (14), Бранка Ојданић (15).

Поред тренера Србољуба Николића мора се истаћи да добар део заслуге за евидентни успех имају марљиви чланови УО ОК „Јединство“ на челу са инжењером Манојлом Деспићем, као и доскорашњи председник Ђорђе Станишић, који се одселио у Београд.

Надајмо се да ће младе одбојкашице у јакој конкуренцији реномираних југословенских клубова достојно репрезентовати наш крај у наредном првенству Прве савезне лиге.¹⁸

Најбоља одбојкашица и капитенка новог прволигаша „Јединства“ из Титовог Ужица, Ана Јокановић, поново облачи дрес са државним грбом. Њу селектор Драго Томић зове на припреме јуниорске репрезентације Југославије пред престојеће Балканске игре, које се одржавају у Измиру од 30. августа до 3. септембра.

Без сумње одлазак даровите играчице на Балканске игре представља признање титовоужичкој одбојци.¹⁹

Екипа „Јединства“ тријумфално завршава јесењи део првенства. У седмом, последњем колу Титовоужичанке у Шапцу још једном потврђују супериорност у овом рангу такмичења и са лакоћом добијају „Мачву“ максималним резултатом.

Иако наступају у некомплетном саставу, гошће из Титовог Ужица су далеко боље противнице, а неискусна домаћа екипа ни у једном сету не успева да пружи снажнији отпор.

Са 14 освојених бодова на крају првог дела првенства. „Јединство“ осваја титулу најбоље екипе Србије, и после одлуке ИО ОСЈ добија право да се од идуће недеље укључи у такмичење за првенство Прве савезне лиге.

„Јединство“: Јокановић, Попадић, Зарић, Липовац, Шуљагић, Ојданић, Антонијевић.²⁰

Екипа „Јединства“ долази у ред најмлађих али и најперспективнијих спортских колеткива у граду на Ђетињи. За релативно кратко време од пет-шест година, играчице „Јединства“ брзо стижу у сам врх југословенске одбојке. Међутим, због јаке конкуренције у такмичењу са екипама из највећих наших центара, а пре свега недовољног искуства, Титовоужичанке се после једногодишњег такмичења у елитном друштву враћају у републички ранг. Повратак у Јединствену српску лигу не обесхрабрује играчице и

¹⁸ Стојан Ђерић, „У првој савезној лиги“, „Вести“, бр. 1302, 14. јул 1972. год, Титово Ужице 1972, стр. 15.

¹⁹ Стојан Ђерић, „Ана Јокановић поново облачи дрес са државним грбом“, „Вести“, бр. 1308, 25. август 1972. год, Титово Ужице 1972, стр. 15.

²⁰ Стојан Ђерић, „Одбојкашице ‘Јединства’ јесење шампионке“, „Вести“, бр. 1372, 16. новембар 1973. год, Титово Ужице 1973, стр. 15.

Србољуба Николића, као и новоизабрану Управу. На седам одиграних утакмица играчице из Титовог Ужица славе исто толико убедљивих победа, не дозволивши супарницама да им отргну више од два сета. Заиста успех какав желе многе екипе у Титовом Ужицу, а и даље од њега, јер су у питању ривали из Београда, Суботице, Кикинде, Вршца, Ниша, Шапца и Косјерића.

Највећи део заслуга за успех екипе припада капитенки тима Ани Јокановић, стандардној репрезентативки, као и саиграчицама: Светлани Шуљагић, Драгани Зарић, Снежани Петровић, Бранки Ојданић, Јелици Курћубић, Роси Попадић, Вери Тошанић, Марини Тумбас, Радмили Антонијевић и Драги Липовац. Ту није крај, јер се непосредно пред завршетак првенства у Републичкој лиги „Јединству“ поново осмехује срећа. Захваљујући пласману на девето место у прошлогодишњем првенству Прве савезне лиге ИО ОСЈ, одлучује да због отказивања неких клубова - учесника у квалификацијама, у ново првенство елитног такмичења укључи екипу из Титовог Ужица.

Међутим, недостатак прописане дворане у Титовом Ужицу ускраћује амбициозне планове марљивог колектива, чија је Управа принуђена да откаже поновно такмичење у конкуренцији најбољих одбојкашких клубова Југославије. Али играчице „Јединства“ као јесење шампионке Србије нису без наде и с правом очекују да ће се идуће јесени њихове жеље коначно остварити и као чланице елитног друштва наступити у новосаграђеној дворани „Велики парк“ (тада „Перо Поповић - Ага“) у Титовом Ужицу, чији се завршетак планира управо у то време.²¹

Познати одбојкашки стручњак из Ужица, Србо Николић, није по професији из области физичке културе, али је читав живот посветио спорту. Одбојка је његова преокупација. Ужичанин, остао је веран родном граду, у ком веома радно проводи дане отимајући од заборава тренутке у којима је био најактивнији учесник-почетке и зреле дане женске одбојке чији је зачетник био. Резултат тога је и скоро распродата књига о тридесетогодишњици ОК „Јединство“.

- Као и сви гимназијалци и млади људи бавили смо се спортом, чекали од недеље до недеље да одемо на играчку, учили, завршавали и углавном се враћали у свој град. Тако сам и ја. Имао сам понуду да радим у више градова, али сам сматрао да нема нигде лепше бити боље него у Ужицу. Вратио сам се у град и завршио радни век тамо где сам и почео у Основној школи „Андрија Ђуровић“.

У време мог средњошколског школовања играчке су култни и културни догађај, а одржавале су се само на два места, у Гимназији и Учитељској школи. Једне недеље у једној, друге у другој школи. То нису биле вечерње играчке. Почињале су у шест увече и завршавале се у 10. Средњошколци после 22 нису смели јавно на улицу.

- Јурили смо и за лоптом. Врло интересантно је било када је професор Влајко Ковачевић донео прву кошаркашку лопту и учио нас првим корацима у кошарци. Онда је он донео и ту одбојкашку лопту. Учио нас је и првим правилима и потезима у одбојци. Нормално је да смо пикали и фудбал. Неко је стигао до првог тима „Слободе“ а неко се задовољавао да игра за улицу. Сви смо се бавили спортом и ретко ко је остао ван неког спортског друштва.

Доварјаши и Царинаши су вечите двобоје и, на жалост, било је и разбијених глава. Играли смо на неутралном терену код „Соколане“. Како је ко губио, тако се и љутио.

Откуд опредељење за студије руског језика?

²¹ Стојан Ђерић, „Претплаћене на победе“, „Вести“, бр. 1375, 07. децембар 1973. год, Титово Ужице 1973, стр. 15

- Руски није био популаран. На француском и енглеском било је по 250 студената, а нас само 10. Звали су нас „сирочићи“. Кад је закон променио неке ствари, укинуо француски и немачки у школама, онда су они постали „сирочићи“, али су некако преживели.

Запослио сам се у ОШ „Андрија Ђуровић“, стекао породицу, а нисам заборавио ни спорт. Основао сам Одбојкашку секцију, која ће касније прерасти, 1968. године у Одбојкашки клуб „Јединство“. Није било такмичења, никаквих лига, па смо играли против мушких екипа. Нисмо се стидели ни плашили тих екипа. То су била синдикална спортска друштва. СОФК-а је 1967. године одлучила да коначно пошаље комплетну екипу на МОСИ у Горажде. Радиле смо са екипама до јула. Тамо смо пожњели много, много аплауза, не само што смо били први него смо приказали стварно игру која је много пленила. То је био и кључни моменат да нас СД „Јединство“ прими у породицу својих клубова.

Шта за 32 године издвајате радећи у одбојци?

- Све су то свршени људи. Ми се дичимо, поносимо са свима. Ако нису постале репрезентативке и обишле цео свет онда су изванредни грађани, родитељи. Одбојка је у Ужицу постала спорт број један.

Ана Јокановић је од 11 године, односно од петог разреда, у одбојци, да тако кажем. Показивала је изванредне психофизичке резултате. Уосталом то је изабрала и као животни позив. Међутим, једног дана десило се нешто да су је родитељи наљутили, пореметила односе у школи и једног дана је дошла и рекла „ја више нећу да тренирам“. Ја сам јој тада, на часу руског језика, поставио једно питање, прозвао је и дао јој чисту јединицу и рекао јој да је услов за поправку долазак на тренинг. Сутра је била прва на тренингу. Данас ми каже једно велико хвала за ону јединицу.

Једне године враћали смо се са утакмице у Лазаревцу. Снег нас је завејао на Руднику и у аутобусу смо остали целу ноћ.

Најлепше је када су девојке заснивале своје породице. На свим тим свадбама био сам и ја. Имам пун албум фотографија са тих свечаности са младима и младожењама.

На жалост, више није међу живима, то је велика трагедија, али не могу, а да посебно не поменем Светлану Шуљагић. Одличан ђак, одличан средњошколац, одличан студент, али оно што је краси је људскост, хуманост. Она никада није подигла глас, увек је храбрила, па када се направи и она елементарна грешка она је храбрила, било да је реч о играчицама, тренеру, члановима Управе. Била је диван, диван човек.

Одбојка Вас је и „прозвала“ да направите књигу о „Јединству“. Она је спој професора, тренера и сада писца.

- Баш је тако. Све се то спојило у једно. Међутим било је тешко написати књигу због тога што при Клубу не постоји документација о постигнутим резултатима о једном одређеном временском периоду. Ја сам имао резултате када сам ја био тренер, али период када сам прешао у „Први партизан“ морао сам покрити истраживањем у Одбојкашком савезу Србије и Југославије. У прашњавим архивама пронашао сам те резултате и то је драгоцено за књигу. Ја сам имао пуно фотографија којима је књига илустрована, а помогле су ми и играчице несебично дајући своје фотосе.

Одбојкаш, професор, Ужичанин и – боем?

- У Ужицу да би завршио неки посао мораш ићи у кафану да тамо нађеш онога ко ти треба. Тамо је иначе боравило и моје најуже друштво. Кафана је постала стециште, сабирни центар за информације, било да их дајеш или да их добијаш. Није чудо што

готово сви Ужичани прибегавају том „методу“ рада. Моја и кафана мог круга људи је Дом ЈНА. Сада се стари Ужичани састају у кафани на Слануши.

Да би наљутили једног од чланова друштва ми смо сви одвојили по неки свој предмет, дали га другом човеку, запосленом у великој фирми и чекали да дође „жртва“. Када је он дошао човек са даровима је почео да их дели. Дао је свима по нешто, само „жртви“ није дао ништа. Овај се наљутио.

Шта Србо Николић није урадио за град, за спорт, а могао је?

- Када су грађене спортске сале ја сам се залагао, али без успеха, да се школске сале подигну за, највише, метар, па да оне могу да служе за такмичење. Није било разумевања. Људи из школа гледали су свој интерес, а не интерес града у целини. Хала, једна једина, није довољна да задовољи све потребе па нам је омладина, уместо у спорту, у кафићима, наркоманији и сл. А Ужице има ретко добар спортски потенцијал. Ја сам био један од виших, међу највишим момцима у Ужицу. Сада ја гледам младићима у лице одоздо. Велика је штета што Ужице нама базен. Талената има.

Књига је доживела светлост дана и велики успех?

- За непуних седам дана књига је готово распродата. Када се слегну утисци можда ћу размишљати и о другом издању.

Задовољан сам тим што сам у досадањем животу урадио. Сада у групи имам преко 50 пионирки. Деца воле да се баве спортом. Понављам, једна хала је мало. Много мање би било болести код деце, а о породицама да и да не говоримо. Била би то срећа и за друштво и за породицу и за нас који радимо са њима.

Србо Николић спортиста, пре свега одбојкаш, и даље ради са новим генерацијама. Виталан, ведар и велики оптимиста у успех онога што ради. Уосталом то је доказао и оним што је до сада урадио.²²

На регионалном кадетском првенству за одбојкашице одржаном у Бачевцима, учествује шест екипа: „Драгачево“ (Гуча), „ГРО Град“ (Косјерић), „Јединство“ (Титово Ужице), „Слобода“ (Чачак), „Будућност“ (Ариље) и домаћи „Таратекс“.

После узбудљивих борби, победнички пехар припада „Јединству“, које у финалу добија „Таратекс“ 3-0.

Најбоље играчице овог напорног турнира су Љиљана Веизовић („Јединство“) и Слађана Павловић („Таратекс“).²³

У Младеновцу се одржава полуфинално Првенство Србије на коме кадеткиње „Јединства“ освајају прво место са све три победе и шест освојених бодова. Савладана је домаћа екипа „Југозбест“ са 3-1, затим „Виорспорт“ из Краљева и „Тент“ из Обреновца са по 3-0.

Не треба заборавити да је ова екипа, постигла изузетан успех освајањем петог места у овогодишњем првенству Српске лиге одбојкашица. Младост ове екипе је оно што најављује успехе у наредној сезони. Наравно, овакав успех је незамислив без најбоље одбојкашице „Јединства“ Светлане Перишић, која се вратила да помогне екипи у борби за опстанак, као и без амбициозног тренера, још увек активног одбојкаша, Дарка Закоча.

Одбојкашице „Јединства“ овим успехом квалификују се за финале кадетског Првенства Србије, које се одржава у Мајданпеку.

²² Слободан Мурић, „Вести“, бр. 2666/67, 27. април 2000, „Живот је одбојка“, стр. 25

²³ Стојан Ђерић, „Вести“, бр. 2120, 24. март 1988. год, „Јединство победник“, стр. 19

„Јединство“: Жунић, Бранисављевић, Вилотијевић, Аврамовић, С. Петровић, Д. Петровић, Радичевић, Вучићевић, Јовић.²⁴

Младе одбојкашице „Јединства“ постижу изванредне резултате у овогодишњој сезони. После одличног пласмана на пето место Српске лиге одбојкашица кадетска екипа пласирала се у финале Првенства Србије.

А јуниорке су такође обезбедиле пласман у финале Првенства Србије. Прво место осваја „Колубара“, победом над обе екипе са по 3-0. У одлучујућем сусрету за друго место „Јединство“ добија „Црвену звезду“ 3-2. Резултати: „Јединство“ – „Колубара“ 0-3 (4-15, 4-15, 14-16), „Колубара“ – „Црвена звезда“ 3-0 (15-6, 15-10, 15-8), „Јединство“ – „Црвена звезда“ 3-2 (14-16, 2-15, 15-12, 15-7, 15-8).

Ево шта о турниру кажео тренер „Јединства“ Дарко Закоч: - „У првој утакмици са „Колубаром“ која се према резултатима завршила убедљивом победом гошћи, али не и по игри, остаје отворено питање шта би се догодило да неискусна екипа „Јединства“ није ушла у ову утакмицу са пренаглашеним респектом према искуснијем противнику. Своју праву игру екипа „Јединства“ пружила је тек у трећем сету у ком, и поред вођства од 14-9 није успела да искористи пет сет лопти. Гошће су мирном игром и појачаним сервисом успеле да победе са 16-14. У другој утакмици, још сигурнијом и комбинаторнијом игром, одбојкашице „Колубаре“ су савладале и „Црвену звезду“ са 3-0. Посебно се добром игром истицала јуниорска репрезентативка Јасмина Мазалица за коју блок Београђанки није имао решење“.

Затим се игра одлучујућа утакмица. У прва два сета „Јединство“ показује психичку нестабилност и респектује противника. У трећем сету, са игром 4-2 и појачаним блоком, поентира се из контре. Игра се базира на брзим нападима из средине, којима спорија екипа „Црвене звезде“ не успева да парира. Један од важнијих фактора ове победе је свакако слободнија игра и фантастична борбеност целе екипе. Међутим, први пут да се на трибинама нађе више гледалаца него обично, који бурним навијањем дају још мало снаге изванредним одбојкашицама „Јединства“. Тренер Закоч издваја одличну игру Гордане Белобрђанин, затим још увек пионирке Снежане Бранисављевић, која има предиспозиције за изванредну техничку али и остале играчице заслужују све похвале не само за борбеност, већ за изузетно добру игру у којој гледаоци стварно уживају.

Финале Првенства Србије, које се одржава 4. и 5. јуна највероватније биће у Лазаревцу. Домаћин је требало да буде „Црвена звезда“ али су им одбојкашице „Јединства“ „помрсиле рачуне“, мада ће и ОК „Јединство“ покушати да добије организацију овог такмичења. Поред „Јединства“ и „Колубаре“ за финале су се пласирале екипе „Тимока“ из Зајечара и „Студента“ из Ниша.

„Јединство“: Вилотијевић, Жунић, Радичевић, Аврамовић, С. Петровић, Д. Петровић, Обућина, Веизовић.²⁵

У Мајданпеку се 21. и 22. маја одржава финале Првенства Србије за кадеткиње. Екипа бившег прволигаша „Студента“ из Ниша у последњи час обавештава организаторе да не учествује и према првим реаговањима званичника ОСС за тај гест биће ригорозно кажњена.

У првој утакмици Првенства састају се екипе „Јединства“ и домаћина, који се показује као изузетан организатор, али и као спортски супарник вредан поштовања. Иако ову утакмицу „Јединство“ игра лоше, успева да држи резултатску неизвесност и чак у

²⁴ Стојан Ћерић, „Вести“, бр. 2131, 13. мај 1988. год, „Најава нових успеха“, стр. 31

²⁵ Стојан Ћерић, „Вести“, бр. 2132, 20. мај 1988. год, „Јуниорке у финалу“, стр. 31

петом сету поведе 8-5 и нађе се на прагу победе. Управо у тим тренуцима читавом тиму попушта концентрација. Играчице, од којих се највише очекује, праве серију почетничких грешака. За само неколико минута игре, у наставку петог сета, на семафору стоји 14-8 за домаћина. Узалуд се наше играчице враћају после неочекиваног преокрета, освајају три поена, јер домаће успевају да реализује једну од бројних сет-меч лопти и побеђују 3-2 (15-11, 12-15, 15-5, 11-15, 15-11). Овакав резултат је прави одраз збивања на терену, јер је домаћин показао више жеље и воље за успехом. Пошто „Мајданпек“ у другом мечу добија „Југоазбест“ из Младеновца 3-2, око победника више нема дилеме. У последњој утакмици „Јединство“ и „Југоазбест“ одлучују о другом путнику за Првенство Југославије. И у ову утакмицу улази доста нервозно, што показује резултат првог сета 15-5 за „Југоазбест“. Права игра развија се у другом, а нарочито у трећем сету, када се пружа прилика да преокрене резултат и игру у своју корист. Одређеним рокадама и у постави успева да појачаним блоком затворимо главну пуцачку дијагоналу противника, поведе са 14-13 и 15-14, али догађа се да баш тада у пољу падну неке необјашњиво лаке лопте, што противник користи и добија трећи сет и утакмицу са 3-0 (15-5, 15-10, 17-15).

Укупно гледано, једина играчица која се својски трудила и добро одиграла обе утакмице је Љиљана Веизовић, а све остале далеко испод могућности и за сваку критику. Ако постоји оправдање за неуспех, треба га најпре тражити у чињеници да је ова млада екипа по мало уморна и засићена одбојком, јер практично од 20. јануара, када почињу припреме за сезону, непрекидно тренирају и играју утакмице. Трећим местом у Србији не смемо бити незадовољни, јер је то леп успех генерације, која је скренула пажњу на себе одбојкашким радницима у Републици. Нема, међутим, места ни претераном задовољству, јер предстоје нова доказивања. Већ 4. и 5. јуна предстоји финале Првенства Србије за јуниорке и прилика за афирмацију и исправку пропуштеног у Мајданпеку.

Пригодан поклон као најмлађа учесница турнира, добила је пионирка Јелена Вучићевић.

„Јединство“: Жунић, Бранисављевић, Вилотијевић, Аврамовић, С. Петровић, Веизовић, Радичевић, Вучићевић, Јовић.²⁶

После напорних првенствених борби, учешће у финалу кадетског Првенства Србије, „Јединство“ очекује значајно, али тешко такмичење. Сигурно је да је и пласман у финале јуниорског Првенства Србије велики успех, а тренер Дарко Закоч каже да је свако место боље од четвртог изузетан резултат. Подсетимо, састав екипе за сва ова такмичења углавном је исти, а на јуниорском Првенству играће: Белобрђанин, Бранисављевић, Жунић, Аврамовић, С. Петровић, Обућина, Вилотијевић, Радичевић, Веизовић.

Још једно вредно признање стиже у ОК „Јединство“. У кадетску репрезентацију Србије позване су Љиљана Веизовић и Снежана Бранисављевић и провешће десет дана у кампу у Аранђеловцу.

Што се тиче предстојећег турнира, није наодмет подсетити да је мало недостајало да „Јединство“ избори повољан резултат против „Колубаре“ на полуфиналном турниру. Против „Студента“ нису до сада играле, а против „Тимока“ немају повољан првенствени биланс. Међутим, присећајући се фантастичне игре и победе над „Црвеном звездом“, наравно уз подршку навијача на домаћем терену, не би било изненађење да се освоји чак и једно од прва два места, а то обезбеђује пласман на савезно такмичење од 17. до 19. јуна у Суботици.

²⁶ Дарко Закоч, „Вести“, бр. 2133, 27. мај 1988. год, „Титовоужичанкама треће место“, стр. 31

Иначе. Уз помоћ СОФК-е и радних организација из Титовог Ужица највише захваљујући огромном труду УО ОК са председником Слободаном Филиповићем „Јединство“ ће бити одличан организатор ове лепе одбојкашке манифестације.²⁷

На дводневном финалном турниру у одбојци за јуниорке, који је изузетно добро организовао ОК „Јединство“, прва два места и пласман на савезно такмичење освајају „Колубара“ из Лазаревца и „Студент“ из Ниша. Треће место припада „Јединству“, а четврто „Тимоку“ из Зајечара.

„Колубара“ губи један сет и то од титовоужичких одбојкашица, „Студент“ има две победе, „Јединство“ добија „Тимок“ 3-2, па је екипа из Зајечара без бодова“.

Пехаре за учешће и победнички пехар ОСС предаје председник Председништва СОФК-е Милутин Деспотовић, а медаље делегат ОСС Драган Грбић, који хвали организацију турнира и гостопримству домаћина.

На седници ОСЈ одлучено је да се савезно такмичење кадетских екипа не одржи када је планирано, због пренатрпаног календара такмичења. Уколико се савезни турнир буде организовао у септембру, постоји могућност да Титово Ужице буде организатор и да млада екипа „Јединства“ учествује ка трећепласирана екипа са финалног турнира Србије за кадеткиње у Мајданпеку.

За одбојкашицу турнира проглашава се Јасмина Мазалица („Колубара“), јуниорска репрезентативка Југославије, смечерку Драгана Секуловић, техничарку Невена Спасојевић, а серверку је Наташа Бубањ (све три „Студент“).

Турнир одлично суде Владимир Бојчић (Лозница), Зорица Виторовић (Београд), Слободан Милетић (Смедерево), Томислав Радаковић (Краљево) и Александар Јовановић (Титово Ужице).²⁸

Освајањем другом места на Првенству Србије за кадеткиње одржаном у Ћуприји 27. и 28. маја, „Јединство“ постижу велики успех, којим обезбеђују пласман на Првенство Југославије.

Првог дана такмичења Титовоужичанке просто декласирају противнице: „Мораву“ из града домаћина 3-0 (15-2, 15-0, 15-3) и „Младост“ из Земуна такође са 3-0 (15-3, 15-2, 15-3). У обе утакмице, нарочито у другој против солидне „Младости“, која на путу до финалног турнира оставља иза себе кадетске екипе реномираних прволигаша из београдске одбојкашке регије, „Јединство“ пружа сигурну, снажну и комбинаторну игру. У последњој утакмици одлучује се победник овогодишњег Првенства СР Србије. Растрзана игра, праћена непотребном нервозом и недопустивом статичношћу читаве екипе омогућује релативно лако вођство „Југоазбеста“ од 2-0. И трећи сет не обећава ништа ново у односу снага на терену, јер „Југоазбест“ лако стиже до поена и користи бројне грешке Титовоужичанки. Па онда после 11-6 за Младеновчанке, и последњег тајм-аута у корист „Јединства“ улоге се ненадано мењају. „Јединство“ проналази игру и осваја сет са 15-13, а у следећем напосто „гази“ противника, који губи сет са невероватних 15-0. Преокрет за Риплија, онакав какав само одбојка може да изрежира. Остаје да тај-брек одлучи коначног победника. Талија је за нијансу наклоњенија Младеновчанкама које „руски рулет“ на одбојкашки начин добијају са 15-8. Коначан резултат „Јединства“ и „Југоазбеста“ је 3-2 за Младеновчанке по сетовима 15-6, 15-7, 13-15, 0-15, 15-8. Коначан пласман: 1. „Југоазбест“. 2. „Јединство“, 3. „Младост“, 4. „Морава“. Поред пехара за освојено друго место „Јединство“ носи из Ћуприје још једно ласкаво признање. Снежана

²⁷ Стојан Ћерић, „Вести“, бр. 2134, 03. јун 1988. год, „Јединство“ пред новим подвигом“, стр. 32

²⁸ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2135, 10. јун 1988. год, „Јединству“ бронзане медање“, стр. 32

Бранисављевић, и поред тога што није играла на нивоу својих могућности, нарочито не у финалној утакмици, носи титулу најбоље техничарке Првенства.

Техничка организација Првенства Југославије поверена је Копру који ће од 16-18. јуна угостити најбоље екипе са републичких и покрајинских првенстава. Како до овог рока преостају три седмице рада, а генерална провера је на Првенству Србије за јуниорке у Мајданпеку од 9-11. јуна, треба са доста оптимизма очекивати даљи раст форме и виши степен уиграности ове младе екипе, што ће свакако донети добре свести из далеког Копра и нови успех ове надарене генерације, овог пута у ширим југословенским оквирима.

„Јединство“: Веизовић, Бранисављевић, Жунџић, Аврамовић, Лијескић, Драгичевић, Маринковић, Вучићевић.²⁹

На Првенству у Копру „Јединство“ осваја титулу првакиња Југославије. Младе одбојкашице „Јединства“ предвођене тренером Дарком Закочем, после напорног првенства (то је иначе окосница тима који се са успехом бори у Српској лиги), крунише кадетском шампионском титулом.

Овај велики успех остварују: **Веизовић, Бранисављевић, Жунџић, Лијескић, Драгичевић, Маринковић, Вучићевић, Аврамовић, Јовић.**

Изузетно узбудљиве борбе, јаки противници, али довољно знања за прво место. У финалној утакмици „Јединство“ добија „Пореч“ 3-2. У борби за треће место екипа „Југоазбеста“ из Младеновца добија „Младост“ из Загреба 3-0. Пето и шесто место освајају екипе „Копра“ и „Челика“ из Какња.

Изузетно признање припада одбојкашици „Јединства“ Снежани Бранисављевић, која је проглашена за најбољу техничарку такмичења.³⁰

Стартује кадетско првенство Србије за одбојкашице. Велика обавеза титовоужичких одбојкашица је титула шампионки Југославије освојена у Копру. Свакако да ће младе одбојкашице „Јединства“ имати подрушку навијача, јер се првенство игра у спортској дворани у Великом парку. Биће то прилика да се добром организацијом и посетом створе услови за кандидовање Титовог Ужица за организатора државног првенства, јер ће све ово испратити људи из ОСС и ОСЈ. Надају се да ће се потврдити да Титово Ужице, после сјајних успеха „Јединства“, крупним корацима постаје, после толико година, и прави одбојкашки град.

Кадетско првенство Србије почиње сусретом између „Јединства“ (Тутин) и „Обилића“ (Београд).

Све утакмице играју се у спортској дворани у Великом парку.

Организатор првенства је ОК „Јединство“, уз велику помоћ генералног спонзора Туристичке агенције „Дуга“ из Титовог Ужица.

За **„Јединство“** играју: Аврамовић, Бранисављевић, Драгичевић, Лијескић, Маринковић, Вучићевић, Јанковић, Јовић, Томић, Филиповић, Савић, Даниловић.³¹

На јуниорском првенству Србије у Нишу, одбојкашице „Јединства“ постижу још један велики успех. Први пут обезбеђују пласман на Првенство Југославије, освајањем другог места. Прво место осваја домаћин „Студент“ из Ниша, друго „Јединство“, треће „Југоазбест“ из Младеновца, и четврто „Колубара“ из Лазаревца.

²⁹ Дарко Закоч, „Вести“, бр. 2186, 02. јун 1989. год, „Друго место за екипу ‘Јединства’“, стр. 20

³⁰ Дарко Закоч, „Вести“, бр. 2189, 23. јун 1989. год, „Шампиони Југославије“, стр. 20

³¹ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2235, 11. мај 1990. год, „Прошлогодишњи пехар велика обавеза“, стр. 20

„Јединство“ добија „Југоазбест“ 3-0, „Колубару“ 3-1, а губи од „Студента“ 3-0. Међутим, домаћин не долази тако лако до наизглед лаке победе. У сва три сета, разлика је 12 поена, по сетовима 15-11, 15-13, 15-9.

Овај велики успех оствују: Аврамовић, Бранисављевић, Драгичевић, Вилотијевић, Лијескић, Маринковић, Вучићевић, Јанковић, Веизовић.³²

Овогодишње кадетско првенство Србије за одбојкашице окупља у Титовом Ужицу шест екипа. У тродневном такмичењу има изванредних утакмица, игре која одушевљава не само навијаче у дворани, већ и тренере и све добре познаваоце одбојке.

На путу до финала „Јединство“ добија „Јединство“ из Тутина и „Обилић“ из Београда са по 3-0, док „Виор спорт“ из Краљева истим резултатом добија „Студент“ и београдски „Раднички“.

Последњег дана играју се утакмице за пласман. Најпре „Раднички“ добија „Јединство“ из Тутина са 3-2, у борби за пето место. Истим резултатом у борби за треће место „Обилић“ добија „Студент“. Ипак, највише пружа финална утакмица, две најквалитетније екипе. Има све оно што одушевљава љубитеље одбојке.

Ово је први пут да „Јединство“ освоји титулу првакиња Србије, и заједно са „Виор спортом“, такмичиће се на Првенству Југославије у Словенији. Обавеза више јер је прошле године „Јединство“ освојило шампионат Југославије у кадетској конкуренцији.

Све утакмице одлично суде Бранко Кужић, Горан Танасковић, Горан Вељовић (Краљево) и Јово Пријовић (Прибој). Посебно задовољан организацијом првенства је делегат ОСС Драган Тадић. То је још само један поен више за људе из ОК „Јединство“ који су неуморни, не само три дана, колико траје првенство. Организацију првенства помажу спортски и други колективи, а генерални спонзор је Самостална туристичка организација „Дуга“.

С обзиром на реаговања учесника првенства, посебно судија и делегата, који су пун хвале и за организацију и за гостопримство, могуће је очекивати да ОК „Јединство“, буде домаћин и савезном првенству у јуниорској конкуренцији.

Посебан жири састављен од судија и тренера, за најбољу одбојкашицу проглашава Тању Бошњак из „Обилића“, најбоља техничарка је Снежана Бранисављевић, а најбоља смечерка Весна Драгићевић, обе из титовоужичког „Јединства“.

Сви се слажу, да је све утакмице најбоље одиграла Бранкица Аврамовић, и нико не штеди речи хвале за њену изванредну игру. Међутим, стиче се утисак, да преовладава мишљење, да нема смисла да све појединачне награде остану у Титовом Ужицу. Међутим, Бранкицу тек очекују турнири и првенства високог ранга.

„Јединство“ је редак клуб у Југославији који има представника и у кадетској и у јуниорској конкуренцији на првенствима Југославије. Можда ће то бити само екипа „Јединства“. Још један успех, оствариле су, уз тренера Дарка Закоча младе одбојкашице: Бранкица Аврамовић, Снежана Бранисављевић, Весна Драгичевић, Ана Лијескић, Јасмина Маринковић, Јелена Вучићевић, Биљана Јанковић, Јасмина Јовић, Љиљана Томић, Гордана Филиповић, Надежда Савић, Ковиљка Даниловић.³³

Одбојкашице „Јединства“ врло лако стижу до финала Купа. Само на почетку воде домаће одбојкашица са 3-0, када тренер Дарко Закоч узима први тајм-аут, а затим резултат гласи 3-14. Све остало личи на лакши тренинг.

³² Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2235, 11. мај 1990. год, „Успеси без одмора“, стр. 20

³³ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2236, 18. мај 1990. год, „Игра одушевила стручњаке“, стр. 20

У другом сету „Јединство“ стиже до вођства од 9-0 са само две промене сервиса, а слично је и у трећем сету.

„Јединство“: Вучићевић, Бранисављевић, Вилотијевић, Јанковић, Лијескић, Веизовић, Маринковић, Белобрђанин, Драгичевић.³⁴

Првенство Југославије у кадетској конкуренцији одбојкашица окупља осам екипа. Пршлогодишњи шампион Југославије не успева да одбрани титулу. Наиме, титовоужичко „Јединство“ нема ни мало спортске среће.

На почетку првенства у борбама за финалну групу, екипа „Јединства“ заузима треће место у првој групи. У финалну групу пласирају се „Дрина“ из Зворника и „Цимос Копар“. Најпре „Јединство“ добија екипу „Дрине“ са 3-2 па истим резултатом екипа „Цимос Копар“ добија „Јединство“. У трећем сусрету екипи „Јединства“ је потребна победа над екипом „Пуле“ са 3-0, али Пуљанке добијају први сет и то је довољно да „Јединство“ не уђе у финале. Титовужичке одбојкашице воде са 7-1 у том првом сету, али касније све полази наопако. Једноставно, не могу да се препознају. Тек код вођства „Пуле“ од 2-0, одбојкашице „Јединства“ почињу да играју, па добијају наредна три сета. Екипа „Дрине“ постиже резултат против „Цимос Копра“ који јој одговара и добија 3-1.

Из друге групе, у финале се пласирају екипе „Вршца“ и „Рогозе“ из Марибора, док у утешну групу иду „Младост“ из Загреба и „Еуроинвест“ из Краљева.

У борби за пласман од петог места „Јединство“ добија „Младост“ и „Еуроинвест“ са по 3-0, и са четири победе и једним поразом осваја пето место. Интересантно је напоменути, да је екипа „Рогозе“ четврта са само једном победом и четири пораза.

Овога пута изванредну игру и борбеност показује капитенка екипе Бранкице Аврамовић, која је у свакој утакмици права видитељка тима, док остале одбојкашице само повремено показују да могу да одиграју заиста сјајно.

Ако може да послужи за утеху, треба написати да се сви стручњаци и тренери слажу, да је „Јединство“ и тактички и технички најкомплетнија, али да стварно нема среће.

Титулу првака Југославије осваја „Дрина“ из Зворника, други је „Цимос Копар“, а трећи „Вршца“. Затим следе: „Рогоза“ Марибор, „Јединство“ Титово Ужице, „Пула“, „Младост“ Загреб, „Еуроинвест“ Краљево.

„Јединство“: Јелена Вучићевић, Снежана Бранисављевић, Јасмина Јовић, Биљана Јанковић, Ана Лијескић, Јасмина Маринковић, Весна Драгичевић.³⁵

Овогодишње Првенство Југославије у јуниорској конкуренцији пружа љубитељима одбојке у Титовом Ужицу прилику да виде све оно што овај леп и атрактиван спорт може да донесе. Изванредна игра, доста узбуђења, одлична организација и суђење, само су део онога што се види у три дана трајања ове велике спортске манифестације.

На првенству учествује 11 екипа: „Хемија“ „Модрича“, „Каштела“ „Партизан“ Сремски Карловци, „Палома Браник“ Марибор, „Спартак“ Суботица, „Ријека“, „Студент“ Ниш, „Цимос Копар“ Копар, „Игман“ Сарајево, „Борац“ Титов Велес и „Јединство“ Титово Ужице.

После квалификационих утакмица у финалну групу пласирају се „Ријека“, „Студент“ и „Јединство“.

Велика је штета што већи број гледалаца није пратио један овакав спортског догађај, какав није организован у Титовом Ужицу последњих година. Било је на овом

³⁴ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2237, 25. мај 1990. год, „Лако до финала“, стр. 20

³⁵ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2239, 08. јун 1990. год, „Лако до финала“, стр. 20

првенству репрезентативки, одбојкашица које су потенцијал за високе, може се слободно написати, светске домете. Са великим задовољством треба истаћи да су и одбојкашице „Јединства“ у том друштву.

Уз нека изненађења за добре познаваоце одбојке, за стручњаке који воде екипе или прате првенство, пре свега се мисли на сам пласман екипа које су врх југословенске одбојке, у финалу су се нашле, најобјективније, три најбоље екипе.

После пораза на Првенству Србије, одбојкашице „Јединства“ веома мотивисаном и борбеном игром добијају „Студент“ из Ниша са 3-1. То је тактички и технички одлична игра „Јединства“ и ова утакмица је једна од најлепших на првенству.

Ипак највише избуђења изазива утакмица између „Ријеке“ и „Јединства“. После велике борбе у петом сету „Ријека“ осваја шампионску титулу победивши 17-15. Нико није очекивао да ће титовоужичке одбојкашице овако одиграти и бити на прагу великог успеха против екипе коју тренира прослављени репрезентативац Перо Божић и где играју три репрезентативке Југославије: (Свјетлана Илић, Данијела Томић, Гордана Јурчан). Била је то и изванредно вођена утакмица од маестралног тренера Дарка Закоча, изванредна игра одбојкашица „Јединства“, прволигашка игра за памћење и право задовољство за све љубитеље спорта, посебно одбојке. На жалост, својим грешкама одбојкашице „Јединства“ препуштају титулу „Ријеци“ док треће место припада „Студенту“.

За најбољу играчицу на такмичењу проглашена је одбојкашица „Јединства“ Љиљана Веизовић, најбоља техничарка је Свјетлана Илић из ОК „Ријека“, док је најбоља смечерка њена саиграчица Данијела Томић.

Конечан пласман на овом првенству је: „Ријека“, „Јединство“, „Хемија“ Модрича, „Каштел“, „Партизан“ Сремски Карловци, „Палома Браник“ Марибор, „Спартак“ Суботица, „Цимос Копар“, Копар, „Игман“ Сарајево. „Борац“ Титов Велес је без пласмана због непотпуне документације.³⁶

Одбојкашки клуб „Јединство“ је одличан организатор и домаћин дводневном Првенству Србије за јуниорке. После отказа неких екипа на првенству учествују „ИМТ Обилић“ и „Раднички“ из Београда, „Термал“ из Матарушке Бање и „Јединство“. Титовоужичке младе одбојкашице убедљиво освајају прво место са три победе од по 3-0: најпре над екипом „Радничког“ (15-5, 15-1, 15-3), затим „Термал“ (15-7, 16-14, 15-7) и „ИМТ Обилић“ (15-6, 15-8, 15-5). Друго место осваја „ИМТ Обилић“, па ће ове две екипе учествовати на савезном такмичењу у Модричи јер је Босна и Херцеговина домаћин најбољим јуниоркама Југославије.

Треће место осваја „Термал“, а четврто „Раднички“ из Београда.

Победнички пехар капитенки „Јединства“ предаје делегат ОСС Љубомир Аћимовић, који непосредно по завршетку првенства каже:

- Штета што су неке екипе одустале јер би првенство било интересантније, али то ни мало не умањује запажен успех „Јединства“, јер би екипа била прва и у јачој конкуренцији и тренутно је сигурно најквалитетнија екипа у Србији. Додао бих само да је организација турнира била беспрекорна и да је Титово Ужице постало центар женске одбојке. Иначе, екипа „Јединства“ је изванредна у свим категоријама и сигуран сам да ће достојно репрезентовати Републику Србију на савезном првенству у Модричи.

Тренер Дарко Закоч је очекивао бољи квалитет првенства, а морао је мало и да промени концепцију игре због повреде Љиљане Веизовић упочи првенства.

³⁶ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2240, 15. јун 1990. год, „Измакла титула“, стр. 20

- Шансу је добила Љиљана Јанковић, која ове сезоне није много наступала, и искористила је на најбољи начин, и то је за нас велики добитак на овом првенству. Што се тиче наше игре, и поред убедљивог тријумфа, има ствари које треба поправити, мада има и смањене мотивације због слабије игре наших противница. На савезном првенству очекујем улазак међу три најбоље екипе. Потајни кандидат за највиши пласман може бити екипа домаћина „Модрича“, али ипак мислим да смо уз „Ријеку“, фаворити. Подсетио бих да смо победили „Ријеку“ на мајском турниру у Београду, али видећемо.

Иначе, „Јединство“ је претходне сезоне освојило друго место после пораза од „Ријеке, и то у петом сету 17-15.

Одбојкашице „Јединства“ немају одмора од почетка августа прошле године, уз школске обавезе, па сигурно да умор оставља траг на утакмицама. Међутим, све је до сада остварено, што је и планирано почетком првенствене сезоне. Уз савезно јуниорско првенство, остаје још утакмица за Куп у недељу, чиме екипа „Јединства“ улази међу 16 најбољих Југославије. Затим се Куп игра на четири турнира по четири екипе, а укључују се и прволигашке екипе.³⁷

Одбојкашице „Јединства“ освајају и победнички пехар Купа Србије, после слабије игре само у првом сету. Касније квалитет долази до изражаја, уз проблеме нишких одбојкашица због повреда. Овом победом „Јединство“ се пласира у 16 најбољих екипа у Југославији, а наставак такмичења за Куп биће на четири турнира, са којих ће се првопласиране екипе борити на финалном турниру.

Утакмица је играна у спортској дворани у Великом парку пред око 100 гледалаца, а суде Котуровић и Стефановић из Лучана.

„Јединство“: Бранисављевић, Вучићевић, Вилотијевић, Драгићевић, Аврамовић, Јанковић, Томић, Лијескић, Веизовић, Маринковић, Филиповић.

„Студент“: Јелић, Гобелић, Граховац, Филиповић, Петровић, Ранђеловић, Гушева.³⁸

После отказа у последњи час „ИМТ Обилића“ из Београда и „Копра“ на савезном првенству окупља се шест екипа, што на крају испада добро, јер игра свако са сваким што даје најреалнији пласман.

Прошлогодишњи вицешампион Југославије, одбојкашице „Јединства“, потпуно оправдава назив фавориткиња, и убедљиво, без пораза, са само два изгубљена сета, осваја победнички пехар.

Потајни фаворит, екипа „Модриче“, иако на свом терену, не успева да се супротстави очигледно најквалитетнијој екипи. Највише проблема је у сусрету са „Пулом“. Воде Пуљанке са 1-0 и 2-1, али коначна победа припада „Јединству“ резултатом 3-2. Треба написати, да је жреб тако обављен да титовоужичке одбојкашице играју у једном дану против „Младости“ из Загреба у 12, а већ у 17 сати ривал је „Пула“. Међутим, боља физичка припремљеност, уз неоспорно бољи квалитет, одлучују утакмицу. Оно што екипа поседује, то је стечени победнички менталитет, који се учвршћује последњих година изузетним успесима и сталним победама не само у првенству, већ и на јаким турнирима.

Уз победу против „Пуле“ 3-2, „Јединство“ добија остале ривалке са по 3-0. Тако је коначан пласман „Јединство“, „Хемија“ (Модрича), „Пула“, „Младост“ (Загреб), „Поштар“ (Зрењанин), „Раднички“ (Горажде).

³⁷ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2290, 31. мај 1991. год, „Убедљив тријумф“, стр. 20

³⁸ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2291, 07. јун 1991. год, „Пуна трибина пехара“, стр.20

За најбољу техничку Југославије тренери проглашавају Снежану Бранисављевић из „Јединства“, а за најбољу смечерку Дијану Марјановић из „Хемије“.

Тренер Дарко Закоч стиже до врха југословенске одбојке са следећим одбојкашицама: Снежана Бранисављевић, Јелена Вучићевић, Весна Драгићевић, Бранкица Аврамовић, Биљана Јанковић, Љиљана Томић, Ана Лијескић, Љиљана Веизовић, Јасмина Маринковић.

За неке одбојкашице „Јединства“ ни после јуниорског првенства нема одмора, јер имају обавезе према репрезентативним селекцијама. Али, то су обавезе које су свакако изузетно признање за одличне игре и велике успехе.

Са јуниорском репрезентацијом Југославије у Пескару путују Снежана Бранисављевић и Весна Драгићевић.

На турнир у Мађарску, са кадетском репрезентацијом коју води Дарко Закоч, путују Јасмина Маринковић и Биљана Јанковић.³⁹

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 800. Судије: Јовановић и Ћук (оба Београд).

„Јединство Курица“: Бранисављевић, Вучићевић, Вилотијевић, Драгићевић, Аврамовић, Филиповић, Јанковић, Томић, Маринковић, Радовић.

„Црвена звезда“: Павлова, Ђукић, Ковачевић, Лазаревић, Костић, Лаврнић, Ружић, Миљковић, Секулић, Боричић.

Прошлог викенда (у недељу) у фискултурној сали ОШ „Браћа Јечменица“, одржано је регионално првенство јуниорки. Учествовале су три екипе: „Јединство Курица“, „Партизан“ (Чачак) и „Фасил“ (Ариље). Јуниорке домаће екипе лако освајају прво место. Побеђују „Фасил“ (15-1, 15-1, 15-0) и „Партизан“ (15-1, 15-1, 15-3) са по 3-0.

Домаћин регионалног првенства ОК „Јединство Курица“ посебно захваљује директору ОШ „Браћа Јечменица“ Раду Танасковићу, који бесплатно даје салу на коришћење, посебно загрејану за ову прилику јер су ученици на распусту.

Уз победнички пехар и доплеме за екипе, тренери проглашавају најбоље на првенству. Најбоља играчица је Љиљана Томић, техничка Јелена Вучићевић, а смечерка Јасмина Маринковић. Посебно треба истаћи озбиљан приступ утакмицама девојака које претходно вече имају изузетно тешку и напорну утакмицу против „Црвене звезде“⁴⁰

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 4000. Судије: Грбић (Београд), Јовановић (Београд).

„Јединство Курица“: Бранисављевић, Драгићевић, Аврамовић, Пантовић, Томић, Мазалица, Читаковић, Маринковић.

„Црвена звезда“: Ђукић, Крстић, Секулић, Лаврнић, Чичић, Лазаревић, Павлова, Ковачевић, Боричић, Ковачевић, Костић, Димитријевић.

Величанствен амбијент у никада пунијој спортској дворани у Великом парку, са неуморним оркестром Милована Бабића, у атмосфери у којој се тешко губи. Овог пута још један златни пехар намењен прваку Југославије за одбојкашице. Дупла круна или историјски успех ужичког спорта и подвиг одбојкашица које ношене предивном публиком једноставно не могу да изгубе.

Четири утакмице са идентичним резултатом (3-1), по две у Београду и Ужицу, наговештавале су прави спектакл, а љубитељи спорта прижељкивали су пету утакмицу, да још једну златну титулу прославе у свом граду. У првом сету ужичке одбојкашице просто

³⁹ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2293, 21. јун 1991. год, „Јединство“ првак Југославије“, стр. 20

⁴⁰ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2377, 30. јануар 1993. год, „Лако на старту“, стр. 12

„газе“ екипу „Црвене звезде“, а наредна два сета доносе велика узбуђења и изузетно узбудљиве тренутке, у којима ужичке одбојкашице и квалитетом, али и изузетном борбеношћу, доказују да су тренутно најбоља југословенска екипа.

И када се у трећем сету осваја победнички 15. поен настаје неописиво славље у коме је, разумљиво, најлепших честитки, али и суза које само у изузетним тренуцима оваквих успеха може потећи и потоцима.

Два пехара златног сјаја, сјајне екипе девојака, тренера и свих који ове сезоне на различите начине помажу да још један датум, 18. мај 1994. године, буде уписан у историју ужичког спорта.⁴¹

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 2.000. Владимир Ћук (Београд), Драгутин Ћук (Београд).

„Јединство Луна“: Бранисављевић, Пергар, Пантовић, Аврамовић, Васић, Билбија, Томић, Мазалица, Читаковић, Голубовић, Матешук. Тренер: Дарко Закоч.

„Вршац Агробанат“: Радовановић, Скуловић, Шуњеварић, Беженар, Шајић, Влаховић, Борки, Манић, Полухина. Тренер: Валеријан Лука

У незаборавној атмосфери, у изванредној игри која је трајала два и по сата, одбојкашице из Вршца побринуле су се да се питање шампионки одложи.

Почиње вођством „Вршца“, који води током целог првог сета, мада ужичке одбојкашице стижу на 11-12. Други и трећи сет пролази у знаку домаће екипе. Вођство у другом са чак 9-0, а у трећем 10-6. Међутим право је чудо како одбојкашице „Јединства Луне“ губе четврти сет. Несхватљива деконцентрација код резултата 10-10, када гошће зачуђујуће лако добијају свих пет поена за редом.

У петом, одлучујућем сету води се изједначена борба, а вођство домаћих је 7-5, затим и 8-6, али одбојкашице „Вршца“ успевају да поведу при крају сета. Мало наде пружа 15-и поен домаћих, али је то све јер пропада вођство домаћих од 15-14. Било је потребно мало више концентрације у одлучујућим тренуцима који одлучују победника. Екипа из Вршца прве поене осваја после скоро почетничких грешака домаћих одбојкашица.

У сваком случају трка за шампионску титулу се наставља, а ужичке одбојкашице воде 2-1 у добијеним утакмицама. Ако традиција остане непрекинута, онда се можемо надати лепим вестима из Вршца.⁴²

Сјајно одбојкашице „Јединства Луне“ започињу финале плеј офа. Воде против „Вршца“ са 2-0, а онда, ко зна из којих разлога, кола стају. Тренер Дарко Закоч, засигурно „аутор“ тима, после пораза у Ужицу у трећој утакмици, подноси оставку, а екипу преузима његов дотадашњи помоћник Жељко Тасић. Пут у Вршац и изједначење, 2-2. Онда долази 13. мај, хала „Велики парк“ и питање: имају ли Ужичанке снаге да забораве претходну седмицу?

Ни игла да стане у халу „Велики парк“ сат пре утакмице. Преко 4.000 љубитеља одбојке, наоружани свим могућим навијачким реквизитима, подмазаним грлима, а уз то потпомогнути од два дувачка оркестра, праве такву атмосферу, да се и десет пута јачем тиму од „Вршца“ тресу ноге и руке.

Предвођене руским двојцем Полухина - Жукова и кормиларом Валеријаном Луком, Вршчанке жестоко крећу у првом сету и воде 7-3. Тренер домаћих узима тајм-аут, а онда све кључа. Од такта дринског марша грми хала, и после 10-ак минута на семафору пише

⁴¹ Н. Н, „Вести“, бр. 2417, 28. мај 1994. год, „Два пехара златног сјаја“, стр. 18

⁴² Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2441, 13. мај 1995. год, „Утакмица за памћење“, стр. 39

11-7 за домаће. Неколико промена, два-три смеча Голубовићеве и Мазалице и неколико добрих блокова Билбије и Весне Читаковић је довољно да на семафору пише 1-0 за домаће. У међувремену Лав продаје све семенке и кикирики.

Почетком другог сета мала неизвесност. Али после 2-2 хала је опет на ногама. Бриде дланови навијача, али и дланови одбојкашица „Јединства“, јер лопта једноставно не додирује паркет на њиховој половини, а преко мреже нервоза и честе безуспешне измене. Руски „трио“ псује на матерњем. Семафор не лаже, 12-2 за Ужичанке и песма „У бој крените јунаци сви...“. Певуше и милиционери, новинари, а Лава псују што нема пива и сви чекају трећи сет. У другом је 15-5.

После 7-1 у трећем сету у хали нико не седи, па ни почасни гости: Недељковић, Маринковић, Милитаров... Команданти навијача Сандо, Челик и Мића више немају посла. Мења их свих 4.000 Ужичана. Нема више посла ни за тренера гошћи јер следи: 12-3, 12-4, 13-4, 13-5, 14-5 и 3-0 за „Јединство Луну“. Славље, званично, може да почне. Титула остаје у Ужицу, а када ће отићи - не знамо. Ипак, судећи по томе како Ужичанке играју, каква је ужичка публика и колико је, захваљујући овим девојкама, одбојка „засврбела“ неке нове клинке, сумњано да се другој узастопној титули неће придружити трећа, четврта...

После урученог пехара и почасног круга, праћене салвама аплауза, одбојкашице „Јединства“ чашћавају публику деловима спортске опреме, а новинаре изјавама.

Викторија Матешук „домаћа Русиња“: - Ово је прекрасно. Не знам да још негде постоји оваква публика. Сјајни су, као и моје суиграчице. Пресрећна сам, разбирате. Пресрећна!“

Бранка Аврамовић: - Феноменално! Ово нема нигде. Видели сте како је лако играти пред оваквом публиком. Пали би овде и много јачи клубови од „Вршца“. Страшно смо играле. Је л’?

Мирјана Голубовић: - Сада идемо да видимо Европу, али доћи ће и Европа овде да види и чује наше навијаче. Имаће шта да причају. Волим ову публику!“

Љиљана Томић: - Одиграле смо све по договору. Имале смо све: игру, публику, хиљаде мотива, вадиле смо „из бунара“ неке лопте... У ствари нисмо смеле да изгубимо! Због ове публике, наравно.

Весна Читаковић: - Хвала свима и мислим да смо доказале да смо шампионке. Биће још славља.

Јасмина Мазалица: - Можемо ми и боље. Доказаћемо то. Вечерас смо имали играча више. Ову публику. Сјајно, сјајно...

Тренер Жељко Тасић: - Шта да кажем? Освојити две титуле за две године могу само велики тимови. То се догађа једанпут или двапут у сто година. Вечерас смо играли „за десет“. И публика је била „за десетку“. Многи још не знају како је ово добар тим, али увериће се. Видећете.

Треба му веровати.⁴³

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 4.000. Судије: Јовановић, Ћук (оба Београд).

„Јединство Луна“: Бранисављевић, Пергар, Пантовић, Аврамовић, Васић, Билбија, Томић, Мазалица, Читаковић, Голубовић, Матешук. Тренер: Жељко Тасић.

„Вршац Агробанат“: Радовановић, Секуловић, Шуњеварић, Крнетић, Шајић, Влаховић, Борки, Манић, Полухина. Тренер: Валеријан Лука.

⁴³ Зоран Тмушић, „Ужичка недеља“, бр. 26, 20. мај 1995. год, „Нико нема што Ужице имаде“, стр. 29

У заиста незапамћеној атмосфери, у препуној спортској дворани у Великом парку (више стотина навијача остало испред дворане), ужичке одбојкашице постижу још један велики успех. Са шампионском титулом стиже ове године други пут узастопно дупла круна. Оваквим резултатом мало која екипа може да се похвали.

Успева екипа „Јединства Луне“ да се на најбољи начин поврати после изједначења Вршчанки на 2-2, и да у петој, одлучујућој утакмици, покаже изванредну одбојку. Само у првом сету је мањих проблема, али, како многи истичу, у оваквој атмосфери једноставно је немогуће изгубити.

Било је много мање грешака него на претходним утакмицама када екипа из Вршца побеђује и у Ужицу и на свом терену. Уз добар сервис, нападачки, блок функционише скоро беспрекорно, па је на тај начин заустављена и Полухина, сигурно најбоља играчица екипе из Вршца. Ужичким одбојкашицама све полази за руком, па је у другом сету (7-2, 11-2), јасно ко су нове шампионке. Нешто слично види се и у трећем сету (7-3, 12-3), па гошће успевају да узму само пет поена.

У неописивом слављу девојке и тренер Жељко Тасић, најпре кратко кажу: - Хвала овој дивној публици.

А навијачи дуготрајним аплаузом захваљују девојкама на изузетној одбојкашкој сезони, са најлепшим крајем који се може замислити у спорту.

Још један историјски успех остварују: тренери Дарко Закоч и Жељко Тасић, као и Снежана Бранисављевић, Катарина Пергар, Милена Пантовић, Бранка Аврамовић, Марија Васић, Тања Билбија, Љиљана Томић, Јасмина Мазалица, Весна Читаковић, Мира Голубовић и Викторија Матешук.

Победнички пехар, непосредно после утакмице капитенки екипе Снежани Бранисављевић предао је председник ОСЈ Александар Борић.⁴⁴

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 3.000. Судије: Константин Опреа (Румунија), Младен Грбац (Југославија).

„Јединство“: Бранисављевић, Пергар, Шијан, Васић, Пантовић, Билбија, Томић, Мазалица, Читаковић, Голубовић. Тренер: Жељко Тасић.

„Славија“: Сакалошова, Фаркашова, Грофова, Хомзова, Хрикова, Стодулова, Хубалова, Петрасова, Сабова, Чуникова.

Први наступ одбојкашица „Јединства“ на међународној сцени може се означити као изузетно успешан. Максимална победа над екипом „Славије“ из Братиславе је одличан старт у 1. колу Купа шампионки Европе.

ОК „Јединство“ је освајањем „дупле круне“ у последње две године у сваком случају европска екипа. Међутим, немогуће је сада видети где је место ужичких одбојкашица у Европи. Радује зато прва победа против екипе која и у првенству игра међународне утакмице (Лига средње Европе) и има доста међународног искуства. Уз то, ужичке одбојкашице овог пута сигурно нису одиграле најбоље што могу, између осталог и због познатих проблема због повреда.

Сада предстоји „друго полувреме“ у Словачкој. Резултат прве утакмице никако не сме да заваља, а разлога има више. Тренер Жељко Тасић, који свакако другачије гледа на ову утакмицу, захтева не само борбену, пожртвовану игру, већ и максималан опрез. Чињеница, виђена очима двојице тренера, да екипа „Славије“ може много више, довољан је разлог за опрез и максимално ангажовање у Словачкој. Уз то, амбијент у Великом парку ретко се виђа на одбојкашким теренима. По признању девојака и људи који воде

⁴⁴ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2442, 27. мај 1995. год, „Јединство Луна шампион Југославије“, стр. 36

„Славију“, ово је за њих невероватно изненађење. То је, можда, најочигледније у лошем пријему сервиса, где је потребна и највећа концентрација, што је уз овакве навијаче тешко постићи и много старијим и искуснијим одбојкашицама. Сигурно је и то да ће „Славија“ играти другачије (боље) на свом терену, пред својим навијачима, са мотивом више за потпуни реванш и ослобођена негативне треме. На другој страни, „Јединство“ се потпуно ослања на своју игру (противник је потпуно непознат), а после прве утакмице ситуација је доста јаснија. Уз познату игру, неспоран квалитет и предност из прве утакмице, одбојкашице „Јединства“ допуниће све то анализом снимка сусрета са „Славијом“. Све је то довољно за тренера Аљошу Соловјева да са оптимизмом каже како ће сигурно освојити тај један сет који води у наставак такмичења. У сваком случају све се одлучује у Братислави, односно на терену. Улог је велики, па не треба сумњати да ће екипа дати све од себе да постигне повољан резултат. У том случају ужичке одбојкашице улазе у Лигу европских шампионки. Већ је познато осам „повлашћених“ и још осам ће се знати после овог кола. Треба имати и среће јер се извлаче састави две групе по осам екипа, које ће играти по једнокружном систему, укупно седам кола. Према информацијама из ОСЈ екипа које играју квалификације имају малу предност, јер ће четири утакмице играти код куће, а три на страни. По две најбоље иду на финални турнир. Екипи „Јединства“ предстоји најпре тежак посао у Словачкој, а затим, докле ће стићи у Лиги свакако највише зависи од противница. Прве године у Европи свака победа је драгоцен, јер се тако бори за боље место у европској одбојци.

У сваком случају ОК „Јединство“ је ушао у Европу, а борба за што боље место међу најбољима је дуга и тешка. И наравно, не треба заборавити да добар резултат постижу клубови, не само који имају европски квалитетне екипе, већ и европски и светски организовани, који воде рачуна и о најмањим детаљима везаним за оваква такмичења.⁴⁵

За ову годину се може написати да је година успеха ужичког спорта. Одбојкашице „Јединства“ постижу не само највећи успех у историји клуба, већ и у историји ужичког екипног спорта уопште.

После две „дупле круне“ ужичке одбојкашице пласирају се и у Куп шампионки. У првом колу су слободне док их је у 1/16 финала чека „Славија“ из Братиславе. О Словакињама, њиховим лошим и добрим странама, нико у Клубу не зна ништа, све до историјског 2. децембра у Братислави. Ужичка „експедиција“ прелази 600 км, па им на граници саопштавају да се због епидемије грипа у редовима „Славије“ сусрет одлаже за 16. децембар.

Исцрпљене и неиспаване играчице се враћају, па опет крећу на далеки пут. Треба се надати да „Јединство“ историјску шансу не пропусти јер у случају освајања минимум 26 поена наше првакиње играју Лигу шампионки, где их чекају атрактивне противнице „Парма“ из Италије.⁴⁶

Лига шампионки стартује 9. јануара 1996. године, а прве противнице „Јединству“ су одбојкашице „Парме“, првакиње Италије, у спортској дворани „Велики парк“. Затим се средом играју остале утакмице и то редом против шампионки Аустрије, Румуније, Белгије, Турске, Русије и Швајцарске. Екипа „Јединства“ четири утакмице игра на свом терену: против шампионки Италије, Румуније, Белгије и Русије, и три у гостима, а изразити фаворити су свакако светске велесиле „Парма“ из Италије и „Уралочка“ из Русије. Оба ова противника љубитељи одбојке видеће у Ужицу.

⁴⁵ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2456, 09. децембар 1995. год, „Успешан европски старт“, стр. 32

⁴⁶ Немања Нешић, „Ужичка недеља“, бр. 41, 16. децембар 1995. год, „Ка европском врху“, стр. 33

По две првопласиране екипе иду на финални турнир европских шампионки.⁴⁷

Ужице. Спортска дворана: “Велики парк“. Гледалаца: око 2.000 динара. Судије: Антонов (Бугарска), Алексић (Југославија). Делегат: Љубомир Аћимовић (Југославија).

„Јединство“: Бранисављевић, Пергар, Шијан, Пантовић, Васић, Билбија, Томић, Мазалица, Читаковић, Голубовић. Тренер: Аљоша Соловљев. Други тренер: Жељко Тасић.

„Пармалат“: Франко, Лавиано, Карере, Буфон, Перона, Манђифеста, Романо, Бекариа, Маскаро, Мараси, Ламе. Тренер: Масимо Барболини. Други тренер: Ђанфранко Милано.

Одбојкашице „Јединства“ не праве изненађење и губе од актуелних шампионки Европе, „Пармалат“-а из Матере. Поражене су резултатом 0-3 (4-15, 8-15, 11-15).

Први сет почиње на најбољи могући начин. Одбојкашице „Јединства“ воде 2-0, али то је све што раде у првом сету. На сцену ступа најбоља европска одбојкашица Сузан Ламе која је нерешива енигма. Наставак првог сета не треба описивати јер на терену постоји само једна екипа. Епилог свега је убедљиво добијен сет у корист „Пармалата“ резултатом 15-4.

„Јединство“ успева да одржи резултатску неизвесност до половине другог сета, али код 7-9 на сцену ступају италијанске шампионке које лако освајају три поена и стичу недостижну разлику. За чуђење је индолентно понашање тренера „Јединства“ Соловљева, који, у тренуцима када се ломи резултат, не тражи тајм-аут.

Највише неизвесности доноси трећи сет у ком на моменте изгледа да екипа „Јединства“ може да учини нешто више. Међутим крајњи домент је частан пораз резултатом 15-11.

Општи утисак је да одбојкашице „Јединства“ шансу у Лиги шампионки треба да траже против мање квалитетних екипа од актуелних првакиња Европе.⁴⁸

У утакмици првог кола Лиге шампионки, актуелне првакиње Југославије, „Јединство“ из Ужица, дочекују „Пармалат“ из Матере, шампионке Италије и победнице Интернационалног купа на Куби. „Пармалат“ је, поред „Уралочке“ из Русије једна од најбољих светских екипа коју многи виде у финалу Купа европских шампионки.

И поред тога што је цена улазнице 15 динара, сусрет прати око 2.500 верних навијача „Јединства“.

Наде у повољан резултат распршују се већ после 10-ак минута игре, када до изражаја долази снага, физичка припрема и техничка дотераност гошћи, предвођене сјајном интернационалком Сузан Ламе. Она доминира и у нападу и у одбрани, тако да наше шампионке немају решење за њу и губе први сет за само 14 минута 4-15.

Почетак другог сета доноси нове проблеме за наше одбојкашице, јер се понавља лоша игра из претходног. И поред честих измена и одмора, тренер Соловљев не успева да прекине серију Италијанки, па други сет губе 15-8 за 17 минута.

Пораз је очигледан. Проблем и са пријемом након сервиса наставља се и у трећем сету. Мали пад у игри „Пармалата“ користе наше одбојкашице и поравнавају на 10-10, али то је све што успевају да ураде. До краја освајају још један поен па је крајњи резултат 15-11.

Утакмица, у којој је надмоћ „Пармалата“ очигледна, траје само 49 минута. Видна неуиграност и страх међу нашим одбојкашицама не треба да се понове у следећим

⁴⁷ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2457, 29. децембар 1995. год, „Креће Лига шампиона“, стр. 33

⁴⁸ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2458, 12. јануар 1996. год, „Победа квалитетније екипе“, стр. 27

утакмицама, уколико се жели постићи нешто више у Лиги шампионки. Судски пар Антонов - Алексић добро је обавио посао.

Потпомогнуте подршком трубачког оркестра Мића Петровића традиционалног и неизбежног „реквизита“ сваке утакмице „Јединства“, расположена публика аплаузом награђује сваки поен Ужичанки. Међутим, то није довољно да „Јединство“ освоји бодове у Лиги шампионки. Публика је испратила аплаузом и гошће, која је то игром и заслужила.

49

„Јединство“ наставља са неуспесима у Лиги шампионки. Наше шампионке губе од румунских првакиња 3-2. У дворани „Велики парк“ окупља око 1.500 људи гледалаца. Разлог за то су слабе игре „Јединства“ у Лиги шампионки и високе цене карата (10 динара).

После смене Аљоше Соловљева у екипи долази до кризе. Ово је прво представљање тренера Жељка Тасића ужичкој публици. Меч траје округло 99 минута. У првом сету Ужичанке делују како-тако убедљиво и после 23 минута решавају га у своју корист са 15-11. Онда долази до страховитог пада у игри тако да „љубичице“ за два сета освајају девет поена. У четвртом сету публика се буди и на крилима навијача „Јединство“ осваја сет са 15-9. У кобном тај-бреку Румунке, са незаустављивом Аном Маријом Драган, за само 16 минута добијају сет. Тренер Жељко Тасић током меча честим изменама покушава да мења ритам игре, али не успева.

На крају меча објективна публика аплаузом испраћа Румунке. Ово је први већи меч у Ужицу на ком нема трубача који су синоним ужичке публике.⁵⁰

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1.200. Судије: Златарев (Бугарска), Ђурић (Југославија - Нови Сад).

„Јединство“: Томић, Пергар, Шијан, Пантовић, Васић, Билбија, Читаковић, Голубовић.

„Датавок“: Ванстерхут, Славинска, Железнава, Г. Питерс, С. Питерс, Баринава, Дринскенс.

Нови пех за „Јединство“. Дан пред утакмицу разболела се капитенка Снежана Бранисављевић, а још увек није опорављена Јасмина Мазалица. Друга техничарка, млада Катарина Пергар, храбро улази у игру. Међутим, на оваквим утакмицама плаћа се данак неискуству, јер Катарина нема пуно утакмица. Уз то, шампионке Белгије су добра екипа, са три интернационалке. Треба поменути и Марију Васић, која такође показује да има знања, и такође нема много искуства, али ће временом тренер Тасић сигурно моћи да се ослони на ове младе играчице.

Има „Јединство“ прилику да освоји прве бодове. Посебно је „чудан“ други сет. Несхватљив преокрет од вођства „Јединства“ 12-0 до победе „Датаворка“ 16-14. Овакав преокрет, иако је у спорту све могуће, ретко се дешава. Покушавају гледаоци да одрже концентрацију домаћих, али не успевају.

Трећи сет је изједначен (5-6, 10-11, 12-13), али два лоша пријема домаћих доносе победу екипи из Белгије.⁵¹

Још један пораз „Јединства“. Овај пут од белгијске екипе „Датавок“. Опет се понавља бледа игра наших одбојкашица пред својом публиком. Велики хендикеп је неиграње капитенке „Јединства“ Снежане Бранисављевић. Ужичанке у другом сету

⁴⁹ Анђела Станић, „Ужичка недеља“, бр. 43, 13. јануар 1996. год, „Јединство у Лиги шампиона“, стр. 33

⁵⁰ Немања Нешић, „Ужичка недеља“, бр. 44, 27. јануар 1996. год, „Заборавиле да побеђују“, стр. 33

⁵¹ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2461, 02. фебруар 1996. год, „Тешко без најбољих“, стр. 32

успевају да загреју срца и дланове публике, јер за само осам минута резултат је 12-0. Међутим, из несхватљивих разлога долази до пада концентрације наших одбојкашица па сет губе са 16-14. Трећи сет, као и први, Белгијанке лако добијају. Поред њиховог блока и сјајне игре на мрежи, ретко која лопта може да прође. Пријем лопте из сервиса је боља страна гостујуће екипе. Крајњи резултат је 3-0, по сетовима 15-10, 16-14, 15-12.

Можда су речи тренера Жеља Тасића најбоља утеха одбојкашицама. У најтежим ситуацијама их је бодрио. „Треба да играмо због нас“. У екипи има великих талената, али успеси се не постижу преко ноћи.

Овогодишња Лига шампионки је само одскачна даска за „Јединство“. Треба се надати да ће следеће године имати више прилика да се радују успесима.⁵²

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1.500. Судије: В. Ћук (Београд), Грбац (Београд).

„Јединство“: Бранисављевић, Пергар, Шијан, Васић, Пантовић, Билбија, Томић, Мазалица, Читаковић, Голубовић.

„Поштар“: Мартиновић, Бошњак, Павлица, Савић, Чворо, Мусулин, Касељ, Савинова, Петровић, Милосављевић, Полухина, Шефик.

Ужичке шампионке неочекивано тешко долазе до прве победе у овогодишњем финалу. После релативно лако добијеног првог сета, „Поштар“ потпуно преокреће резултат. Домаће одбојкашице играју некако безвољно, без жара и борбености која увек краси екипу. Тако се наставља у четвртом сету када гошће воде 5-2. Тада се „буди“ и публика, „Јединство“ успева да изједначи на 5-5, затим 7-7, а потом шампионке успевају да поведу 10-8. Тада тренер гошћи узима и други тајм,-аут, али не успева много да промени игру. У петом сету „Јединство“ игра много боље и увек води (7-4, 11-7, 13-10) до коначне победе.

Тренер Жељко Тасић задовољан је само победом, али сматра да се оваква игра не може поновити.

- Много смо грешили на сервису, блок нам је био доста слаб, али је најважније да смо победили. Не мислим да ћемо поновити још који пут игру из другог и трећег сета. Оптимиста сам, свакако, и надам се да ће утакмица у суботу донети нама и нашим навијачима и трећу титулу шампиона Југославије.

У другој утакмици финала плеј-офа Првенства Југославије у Београду „Поштар“ побеђује 3-2 и изједначује на 1-1 у победама.⁵³

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1.500. Судије: Дејан Јовановић (Београд), Зорица Виторовић (Београд).

„Јединство“: Бранисављевић, Пергар, Шијан, Пантовић, Васић, Билбија, Томић, Мазалица, Читаковић, Голубовић.

„Поштар“: Мартиновић, Бошњак, Павлица, Савић, Чворо, Мусулин, Касељ, Савинова, Петровић, Полухина, Шефик.

Колико у прве две утакмице финала плеј офа Првенства Југославије за одбојкашице има неизвесности (обе утакмице завршене идентичним резултатом 3-2), толико трећа подсећа љубитеље одбојке у Ужицу на шампионске дане „Јединства“. Мало ко је очекивао да ће утакмица бити решена за 55 минута.

⁵² Анђела Станић, „Ужичка недеља“, бр. 45, 10. фебруар 1996. год, „Биће боље“, стр. 33

⁵³ Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2471, 12. април 1996. год, „Први поени шампионкама“, стр. 26

После глатко добијеног првог сета, мањи проблеми у другом и трећем сету. Резултат је углавном изједначен до средине оба сета, али ипак квалитет долази до изражаја.

Одавно блок ужичких одбојкашица није скоро непролазан за нападе „Поштар“. Уз то, пролаз на мрежи домаће екипе је гаранција за коначан успех. Једино је мало више грешака у сервису, али се то надокнади у осталим елементима игре.

Судијски пар обавља посао без грешке, а навијачи су сигурно задовољни, не само резултатом, већ и приказаном игром.

Ужичке одбојкашице воде у победама са 2-1, а игра је, уз резултат, најважнија за сигурно самопоуздање шампионки пред одлучујуће утакмице.⁵⁴

Одбојкашице „Јединства“ враћају се из Београда са пехаром шампионки Југославије. Дуг је враћен. „Поштар“ осваја Куп Југославије победивши „Јединство“ у финалу. Ужичанке им се реванширају пуном мером. У четвртном мечу одиграном у Београду „Јединство“ побеђује 3-1 (15-7, 8-15, 15-13, 15-6). Оно што тренер „Јединства“ Жељко Тасић упорно тврди, да је „велика разлика у квалитету“, се обистињава. „Током читаве сезоне били смо приоритетни у првенству и успели. Можда ће многи Ужичани жалити што неће бити феште и пете утакмице, али овако је боље. Остварили смо хет-трик. – каже Тасић.⁵⁵

Прошлогодишњи шампион „Јединство“ је слободан у 1. колу Купа европских шампионки. Вољом жреба у другом колу југословенске првакиње за противника имају италијанске шампионке „Фопапедрети“ из Бергама. Управа „Јединства“, помиливши се са тиме, да су шансе против најјаче екипе на свету само теоријске, одлучила је да обе утакмице одигра у гостима. Тиме се у великој мери смањени трошкови, с обзиром да све трошкове боравка у Италији покрива Управа домаће екипе.⁵⁶

Одбојкашице „Јединства“ освајају још један пехар Купа Југославије, трећи по реду. У првој утакмици турнира, добијају прошлогодишње победнице, београдски „Поштар“, а онда просто газе у финалу „Спартак Родић МБ“ 3-0 (15-2, 15-4, 15-12). Колико је узбудљива прва утакмица (3-2), толико у другој утакмици ужичке одбојкашице показују да су тренутно без премца у југословенској одбојци.

Сада су Ужичанке окрећу Првенству, које се наставља 11. јануара. За сада у витринама стоје по три пехара првака и освајача купа Југославије. Очекује се да наредне године буде један пехар више.⁵⁷

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1.800. Судије: Грбац (Београд), Ђурић (Сремски Карловци).

„Јединство“: Мазалица, Пергар, Шијан, Орешина, Васић, С. Томашевић, Томић, Читаковић, Голубовић.

„Поштар“: Ребић, Бошњак, Савић, Ружић, Милосављевић, Пантовић, Петровић, Васић, Полухина, Шефик, Бето, Влаховић.

Скоро пуна два сата трајала је велика борба у предивном амбијенту у спортској дворани, а драгоцену помоћ навијача током неочекиваних преокрета у току утакмице као прво је нагласио тренер „Јединства“ Дарко Закоч: „Велико хвала публици која је, као и увек, била дивна вечерас“.

⁵⁴ Н. Н, „Вести“, бр. 2472, 19. април 1996. год, „Права шампионска игра“, стр. 27

⁵⁵ Немања Нешић, „Ужичка недеља“, бр. 50, 20. април 1996. год, „Хет-трик“, стр. 29

⁵⁶ Н. Н, „Ужичка недеља“, бр. 69, 30. новембар 1996. год, „Јединство нема шансе“, стр. 11

⁵⁷ Н. Н, „Вести“, бр. 2507, 20. децембар 1996. год, „Одбојкашице за понос“, стр. 27

Почиње вођством „Поштар“ 3-0, шампионке изједначују и стрпљиво освајају први сет. У другом испуштају одбојкашице „Јединства“ вођство од чак 14-9. Слична ситуација и у трећем сету. Води „Јединство“ са 11-6, а затим изузетно лош пријем сервиса, тако да од напада не може бити скоро ништа, и гошће воде 2-1 у сетовима. Тек тада почиње, у неку руку, права игра шампионки, иако са неким грешкама и резултат за пети сет. Већ је и публика на ногама, напада се сервисом и поени се скупљају, или добрим блоком, или добро организованим нападом, до коначних 15-6.

У коментарима, одмах после утакмице Дарко Закоч између осталог подсећа да се не сећа да је неко против „Јединства“ освојио 11 поена узастопно, због грешака у примачкој линији и обезглављености у нападу.

Тренер Београђанки Слободан Николић сматра да је пресудан четврти сет, али да ће екипа покушати да исправи пропусте из ове утакмице.

Финале плеј-офа игра се у три добијене утакмице.⁵⁸

У спортској дворани „Велики парк“, игра се прва утакмица финала плеј офа. Састају се београдски „Поштар“ и „Јединство“. Сама важност утакмице доприноси грчу у игри.

Сам почетак утакмице показује да ће пут до шампионске титуле бити дуг и неизвесан. У првом сету одбојкашице „Јединства“ намећу свој ритам игре и успевају да надиграју противнице. У овом сету је доста промена и изједначења, али ипак на крају Ужичанке добијају сет 15-11.

Почетак другог сета у потпуности припада Ужичанкама. Воде 11-4, али тада долази до опуштања, што одбојкашице „Поштар“ користе, преокрећу резултат и добијају сет 15-17.

У трећем сету се понавља игра из другог. Одбојкашице „Јединства“ су у почетку супериорне, воде са 11-2, али опет долази до истих грешака и дозвољавају „Поштару“ да изједначи и добије сет 11-15.

У четвртм сету Ужичанке коначно проналазе себе и свој стил игре. Орешина тако сервира да Београђанке ни једну њену лопту не успевају да приме и у тим тренуцима воде 9-2. Београђанке покушавају нешто да ураде, смањују на 9-7 и то је све. „Јединство“ добија сет 15-9.

Пети сет потпуно припада „Јединству“. Ни једног тренутка не дозвољавају Београђанкама да се отворе. У овом сету нема промена што више одговара Ужичанкама. Сет добијају са 15-6.

Ужичанке успевају да остваре победу која им много значи у надметању за титулу.

Овај меч, како игром, тако и организационо, оправдава очекивања. Све је на највишем нивоу што изненађује Београђане. Нико не очекује да се одбојка толико воли у Ужицу. Ову атмосферу и пут до коначног тријумфа увеличава дувачки оркестар. Заједно ће и од титуле.⁵⁹

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 3.000. Судије: Ковачевић (Краљево), Ђурић (Сремски Карловци).

„Јединство“: Мазалица, Пергар, Шијан, Орешина, Васић, С. Томашевић, Томић, Читаковић, Голубовић.

„Поштар“: Ребић, Бошњак, Савић, Ружић, Милосављевић, Пантовић, Петровић, Васић, Полухина, Шефик, Бето, Влаховић.

⁵⁸ Н. Н, „Вести“, бр. 2523/24, 18. април 1997. год, „Почетак шампионкама“, стр. 24

⁵⁹ Весна Цвијовић, „Ужичка недеља“, бр. 89, 19. април 1997. год, „Храбро до титуле“ (нема броја стране)

Спортска дворана у Великом парку, препуна навијача, подстиче их дувачки оркестар Милована Бабића, а на терену две најбоље југословенске екипе женске одбојке и одлучујућа утакмица за шампионску титулу. Одбојкашице „Јединства“ воде 2-0 у победама, пред психолошким притиском да „овере“ титулу пред својим навијачима, екипа „Поштар“ свесна да нема шта да изгуби, већ евентуалном победом, да поврати изгледе за коначан успех.

Колико је прва утакмица најтежа, чак и резултатски (3-2), у другој квалитет „Јединства“ долази до пуног изражаја и после изванредне игре целог тима лака победа (3-0). Трећа утакмица је најубедљивија, али и по амбијенту, а и коначном резултату, најлакша.

Најједноставније написано, ужичке одбојкашице нису ни могле да изгубе ову утакмицу.

Дупла круна поново је у просторијама ОК „Јединство“.

За велики успех сигурно су најзаслужније девојке: Јасмина Мазалица, Катарина Пергар, Светлана Шијан, Викторија Орешина, Марија Васић, Љиљана Томић, Весна Читаковић, Мирјана Голубовић, Снежана Томашевић, Весна Томашевић, први тренер Дарко Закоч, други тренер Војислав Гордић, а не треба заборавити ни тренера Жељка Тасића.⁶⁰

Одбојкашице ужичког „Јединства“ по четврти пут заредом освајају шампионску титулу. Овог пута посебно убедљиво. Шампионска титула је освојена са 3-0. На путу до титуле Ужичанке руше највећег ривала и јединог озбиљног конкурента „Поштар“ из Београда. Своју надмоћ, адути Дарка Закоча, посебно истичу у другој утакмици када „Поштар“ пада са 3-0 у сетовима и то пред својом публиком.

У трећој утакмици квалитет Ужичанки опет долази до изражаја. Од почетка намећу свој стил игре који их доводи до тријумфа.

У првом сету обе екипе су поприлично изједначене. Ужичанке воде, али не успевају да се одлепе са већом разликом, већ је резултат изједначен до краја сета. Сет се завршава 16-14 за „Јединство“.

Други сет у потпуности припада „Поштару“. Београђанке воде са 5-0. У тим тренуцима у игру улази Марија Васић која сервирањем резултат преокреће на 7-5 за Ужичанке. То је све што „Јединство“ ради у другом сету. Завршен је 7-15 за Београђанке.

У трећем сету Ужичанке намећу свој стил игре од самог почетка. Ниједног момента гошћама не дозвољавају да се отворе. У таквој игри Београђанке не успевају да пронађу саме себе. Ни честе промене у тиму „Поштар“ ништа не значе. Успевају само пет пута да поентирају. Сет се завршава 15-5.

Четврти сет је само формалност. Захуктале Ужичанке настављају са добром игром, а гошће покушавају да нађу себе. Наравно, у томе не успевају. Све што чине је тих 15 поена. Њих постижу захваљујући пропустима домаћих. Сет је завршен 17-15.

Освојена је титула доста убедљиво. Како Ви, као тренер, видите освајање титуле и јесте ли задовољни постигнутим резултатом?

Освојена је четврта титула заредом против изузетно квалитетног ривала као што је „Поштар“, чиме се још једном потврђује доминација ужичке школе одбојке у женској конкуренцији. Сам податак да је ово финале решено у три утакмице са свега три изгубљена сета највише иде у прилог тврдњи да је „Јединство“ најквалитетнији састав у Југославији. Посебно је свима драго што је ово финале у једном изузетном амбијенту.

⁶⁰ Бранко Спасојевић, „Вести“, бр. 2525/26, 25. Април 1997, „Победа дело краси“, стр. 11

Нарочито се то односи на трећу утакмицу тако да ову титулу умногоме са нама деле наши верни навијачи. Управа је створила изузетне услове рада, девојке су свој део посла урадиле беспрекорно и уз помоћ публике и многобројних људи којима на разне начине дугујемо захвалност за помоћ из сенке стигло се до новог успеха са јасним успехом да се тако настави и у будућности – истиче тренер Ужичанки Дарко Закоч.

- Оба меча у Ужицу су била на нивоу и по приказаној игри и организационо. Све је било на највишем нивоу. Ове девојке својим залагањем су то заслужиле а што публика и град знају да награде. У домаћој конкуренцији немају правог конкурента. Сада још остаје да им пожелимо исто оволико среће и у Европи.⁶¹

У Луксембургу су извучени парови за предстојеће такмичење у Купу шампионки Европе. Екипа „Јединства“ имала је више среће него прошле године, када је извукла касније првакиње Европе, шампионке Италије. Овога пута противнице ће бити првакиње Финске „Оривенде“. Прва утакмица се игра у Финској крајем новембра, а седам дана касније је реванш у Ужицу. Ужичке одбојкашице треба да буду боље у два сусрета и обезбеде пласман у Лигу европских првакиња, односно међу 16 најбољих екипа.⁶²

Тродневно првенство Југославије, у одличној организацији ОК „Јединство“, протиче у знаку младих одбојкашица домаће екипе. У конкуренцији „Поштар“ (Београд), „Црвене звезде“, „Поштар“ (Зрењанин), „Младости МБ Динамика“ (Земун), ужичке младе одбојкашице освајају прво место без пораза. У борби за победнички пехар, добијају „Младост МБ“, после велике борбе. То је изузетно узбудљива, али и добра утакмица две најквалитетније екипе.

У борби за треће место београдски „Поштар“ добија „Црвену звезду“, док је зрењанински „Поштар“ последњи. На крају првенства победнички пехар ОСЈ предаје делегат Љубомир Аћимовић, који је у краткој изјави рекао:

- Организација првенства је одлична, хала пружа изванредне услове за одржавање оваквих такмичења. Штета што је „ТЕНТ“ отказао, јер би првенство било квалитетније. Разочарала је „Црвена звезда“, али је финална утакмица две најквалитетнија екипа поправила утисак о квалитету такмичења.

Медаље за прве три екипе обезбедио је домаћин, које је предао Славко Ђокић, председник УО Клуба.

Тренери екипа изабрали су најбољу играчицу и техничку првенства. Најбоља играчица је Весна Читаковић која је добила уметничку слику, дар Стаклорезачке радње „Оквир“ из Ужица, а најбоља техничка Катарина Пергар као награду је прилима књигу од СО Ужице. Награде је предао председник Клуба Милован Бошковић.

У знак захвалности на учешћу и лепом понашању секретар Клуба Бранко Новаковић предао је екипама специјалне дипломе урађене за овогодишње Првенство Југославије.

Уз све похвале организатору ОК „Јединство“, велике заслуге припадају и запосленима у Установи за одржавање и коришћење спортских објеката у Ужицу „Велики парк“ који су беспрекорно организовали и уредили халу за све утакмице, а помоћ у организацији првенства је пружио и Спортски савез.

На крају, напишимо, да све похвале, без икаквих примедби екипа, заслужују судије Драган Грбић, Дејан Јовановић и Славиша Манојловић.⁶³

⁶¹ Весна Цвијовић, „Ужичка недеља“, бр. 90, 26. април 1997. год, „Опет шампиони“ (нема броја стране)

⁶² Н. Н, „Вести“, бр. 2535, 11. јул 1997, „Јединство у Финској“, (нема броја стране)

⁶³ Н. Н, „Вести“, бр. 2535, 11. јул 1997, „Старе шампионске стазе“ (нема броја стране)

Према првој утакмици у Финској, може се написати да су у квалификацијама одбојкашице „Јединства“ већ у Лиги шампионки Европе. Како рече тренер екипе Дарко Закоч, очекивао се „активан“ пораз, прижељкивала се победа, а остварен је фантастичан резултат. Ипак, узвратни сусрет дочекује се са нормалним опрезом, боље написано, прилази му се крајње опрезно.

„Ориведен“ – „Јединство“ 0-3 (14-16, 8-15, 11-15).

Управни одбор Клуба, али и тренер Дарко Закоч и капитенка екипе Јасмина Мазалица, не пропуштају да у свакој прилици нагласе да су стварно дирнути дочеком навијача по повратку из Финске, али и бројним честиткама које стижу у Клуб. Зато ће учинити све да добром игром у најлепшем амбијенту, пред својим навијачима, обезбеде пласман међу 16 најбољих европских екипа.⁶⁴

Ужичке одбојкашице по други пут су у Лиги шампионки Европе, је најкраће што се може написати о још једном фантастичном успеху троструког освајача пехара Купа Југославије и шампиона Југославије четири пута узастопно.

Неугодно је почело. Гошће из Финске воде са 2-0, али уз помоћ навијача и дувачког оркестра Милована Бабића, ипак све долази на своје место. Добијен трећи сет је пресудан за пласман „Јединства“ међу најбољих 16 у Европи. Близу 2000 гледалаца зна то да прослави и да помогне да остане ипак забележено: у квалификацијама за Лигу Европе ужичке одбојкашице постижу две победе.

Први утисци тренера Војислава Гордића после утакмице су задовољство постигнутим, али и примедне на рачун игре, посебно у прва два сета. Ипак, на терену се побеђује, а не на рачун добре игре у гостима.

„Јединство“ – „Ориведен“ 3-2 (10-15, 13-15, 15-8, 15-9, 15-8).

Тренер Дарко Закоч, као и увек, помиње диван амбијент који стварају највијачи и они који воле одбојку, речима, да је ово на неки начин и празник спорта у Ужицу. А баш тако је било у спортској дворани у Великом парку. Ипак, креће ритам европске одбојке, на шта су ужичке одбојкашице спремне. Тренер Дарко Закоч каже:

- Девојке су те које најпре треба похватити, које су и најзаслужније за све ове успехе, а ако нешто не иде, онда ћу ја да сносим одговорност. Никада нисам сумњао у квалитет екипе, у квалитет сваке играчице посебно. Ми још правимо неке грешке које ћемо покушати да исправимо, и мислим да можемо, па ће онда ова екипа бити оно што се од нас и очекује. С обзиром да нас чека у домаћем такмичењу прво одбрана трофеја победника Купа Југославије наш рад ћемо ових дана посветити томе. Посебно што у првој утакмици (полуфинале) играмо против београдског „Поштара“.⁶⁵

Један од циљева одбојкашица „Јединства“ зацртан пре почетка сезоне је остварен. Финкиње су побеђене оба пута и обезбеђен је пласман међу 16 најбољих екипа „старог континента“ по други пут у последње три године. То је значајан успех за Ужице и развој ужичке одбојке.

Утакмица са „Ориведеном“ почиње помало неочекивано. Гошће освајањем прва два сета озбиљно прете нашим шампионкама. Али „Јединство“ је најбоље кад треба. Функционише одбрана, блок и сервис и од 0-2, резултат се преокреће на 3-2.

- Финкиње нису дошле у Ужице да се предају. - каже тренер „Јединства“ Дарко Закоч. – нас не изненађује њихов начин игре. Имамо наше велико психолошко бреме и знатно квалитетнију игру ривала нарочито у фази сервиса.

64 Раденко Вуксановић, „Вести“, бр. 2552, 04. децембар 1997, „Нови европски тим“, стр. 10

65 Н, Н, „Вести“, бр. 2537, 12. децембар 1997, „Јединство у Европи“, стр. 10

У прва два сета гошће велики притисак усмеравају на примачице сервиса „Јединства“. Преокрет настаје крајем другог сета када Ужичанке освајају серију поена и враћају се у игру. Знатно квалитетнија игра доводи до освајања трећег сета у коме је већ после освојеног 11. поена обезбеђен пролаз у европску елиту.

- У четвртном и петом сету због обавеза које предстоје и оптерећења неких играчица извршили смо неке промене. – наводи тренер Дарко Закоч. - Оне се не одражавају на резултат. Јелена Костић и Сања Томашевић су коректно одрадиле свој део посла. Најважније је да смо одржали серију победа. Ова нам је четврта узастопна.

Капитенка „Јединства“ Јасмина Мазалица-Радовановић, сматра да је екипа меч против Финкиња почела успавано, али да је у другом сету дошла до игре и победила 3-2.

Око 2000 љубитеља одбојке окупило се у спортској дворани у Великом парку.

- Они су нам нарочито у кризним моментима помогли да победимо. – истиче први стратег шампионки Дарко Закоч.

Заједно са нашим шампионкама пролаз у Лигу шампионки кроз квалификације остварили су и „Олимпија“ (Праг), „Аугусто“ Калиц (Пољска), „Дубровник“ (Хрватска), „Тенерифе“ (Шпанија), „Левски“ (Бугарска), „Грунфос“ (Румунија) и „Славија“ Жилине (Словачка). Титулу првакиња Европе брани италијански „Бергамо“, а у групи „повлашћених“ су и „Рион“ (Француска), „Искра“ Лугањск (Украјина), „Минстер“ (Немачка), „Пост“ (Аустрија), „Врилисија“ (Грчка), „Вакиф банк“ (Турска) и „Бонгуеле“ (Холандија). Лигу шампионки чине две групе по осам клубова.⁶⁶

Лига шампионки Европе креће почетком јануара 1997. године. Одбојкашице „Јединства“ прву утакмицу играју 14. јануара у Ужицу против екипе „Вакифбанк“ (Анкара Турска). У другом колу гостују у Украјини („Искра“ Луганск) затим су домаћини екипи „Аугусто“ (Калиц Пољска) после гостовања у Швајцарској („Луцерн“) ужичке одбојкашице су два пута домаћини: „Фопападрети“ (Бергамо, Италија) и „Олимпија“ (Праг, Чешка). У последњем колу „Јединство“ гостује у Грчкој („Врилисија“, Атина).

У првом реаговању после извлачења група тренер одбојкашица „Јединства“ Дарко Закоч каже:

- Прижељкивали смо неке противнике о којима смо из разговора сазнали да су у рангу наше екипе, али то се није остварило. У сваком случају, међу 16 најбољих у Европи, нема слабе екипе.

Капитенка екипе Јасмина Мазалица Радовановић:

- Неке грешке исправљамо, у Европи немамо право на грешку или на лошу игру. У сваком случају најбоље европске екипе у нашем граду требало би да буду празник спорта.⁶⁷

Одбојкашице „Јединства“, четвороструких државних шампионки, богатије су за још један трофеј. Минулог викенда у Зрењанину је освојен четврти Куп Југославије.

Најпре је првог дана у полуфиналу савладан, лидер државног шампионата, београдски „Поштар“, са 3-1 у сетовима. Проблема је био само у првом сету, али само до 14-7 у корист Београђански. Онда креће „Златибор експрес“ који просто гази противника. Сет се добија 17-15 и полуфинална прича је готова. Криза се појављује само у трећем сету, али узлет „Поштара“ је кратког даха. Шампионке показују право лице.

⁶⁶ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 123, 12. децембар 1997. год, „Европа долази у Ужице“, стр. 23

⁶⁷ Н. Н, „Вести“, бр. 2554, 18. децембар 1997, „Нема лоше екипе“, стр. 12

Финале је посебна прича. Некадашње шампионке „Црвена звезда“ једноставно су „почишћене“ и прегажене за 45 минута са 3-0. „Црвеној звезди“ не помаже ни Бугарка Нели Маринова специјално доведена за овај турнир.

- Сама победа има велики значај и за клуб и за град. – каже директор Клуба Рајко Видић. – Тај успех је планиран. Сада улазимо у други део Првенства и Лигу шампионки. Циљ је и освајање Првенства.

Први стручњак шампионки Дарко Закоч истиче да су средства информисања својом подршком створила праву климу.

- Најважније је да смо потврдили доминацију. – додаје Дарко Закоч. – Свима који су сумњали ставили смо до знања да смо кадри за успех. Зато смо и неприкосновени у домаћем шампионату. Навикли смо на оваква такмичења.

По њему, пресудну улогу у мечу са „Поштаром“ игра први сет када Ужичанке имају игру, али сваку њихову игру, београдски тим кажњава. Све до 14. поена.

- Тада је на сцену ступа наш квалитет. – каже Дарко Закоч. – у једном налету правимо преокрет на психолошком плану. Мали пад у трећем сету не одражава се на коначан резултат.

Дарко Закоч додаје да је финале против „Црвене звезде“ помало неочекивано, а да су Зрењанинке изгореле у великим амбицијама.

- „Црвена звезда“ није имала шанси. Ми смо одиграли у једном даху без осцилација и грешака. – констатује Дарко Закоч. – Све играчице су биле расположене. Квалитетним сервисом не дозвољавамо „Црвеној звезди“ да дође до игре. На сервис се надовезује блок и контранад. Податак да нам је ривал у финалу узео 18 поена доказује да је сваки коментар излишан.

Први стратег шампионки наводи да је ово један од пролазних циљева који даје сигурност у наставку сезоне. Дарко Закоч сматра да су сада разбијене и последње недоумице у овај састав.

- Времена за славље нема – каже Дарко Закоч. – Настављамо припреме са циљем да се задржи присутни ниво форме.

Капитенка је одиграла капитенски. Јасмина Мазалица – Радовановић скромно констатује да је клуб знао који је био план освајање трофеја.

- Први сет прве утакмице је решио даљи ток такмичења. Пред финале нисмо размиљали ко ће нам бити противник. Финале смо одиграли експресно, али све није било баш лако као што је изгледало.

Сезона је успешно завршена. Куп је опет у витринама шампионки. Предаха нема јер по дочеку Нове године следи Лига шампионки и први противник 14. јануара у Ужицу турски „Вакиф банк“.⁶⁸

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 3000. Судије: Хофмајстер, Кулханек (Аустрија).

„Јединство“: Мазалица Радовановић, Голубовић, Томић, Читаковић, Тромбицаш, Барнак, Васић, Костић, Пергар, С. Томашевић, В. Томашевић, Б. Марјановић.

„Вакифбанк“: Мерт, Секер, Зетова, Сабтова, Сенел, Спаоглу, Калкан, Селик, Кан, Јангс.

„Јединство“ – „Вакиф банк“ 0-3 (11-15, 7-15, 7-15)

⁶⁸ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 125, 31. децембар 1997. год, „Одбојкашице најбоље кад треба“, стр. 26

Финалисткиње Првенства Европе показале су своју вредност у сусрету против домаћих одбојкашица. О сусрету против домаћих одбојкашица најбоље говоре изјаве тренера обе екипе. Први тренер турских шампионки Карајев из Азербејџана, после утакмице каже:

- Ова екипа већ четири године игра заједно. У нашој екипи су две изузетне странкиње, Зетова (Бугарска) и Сабтова (Азербејџан) које све конце игре држе у својим рукама. Уз њих су и три репрезентативке Турске, тако да је у овом тренутку наша екипа снажнија. Екипа „Јединства“ је млада, перспетктивна, и мислим да ће нека екипа у Лиги Европе у оваквом амбијенту, са оваквом публиком, оставити бодове. Ова екипа би, са два појачања у нападу, била у врху Европе.

Тренер Караев наглашава да је циљ тима пласман међу четири најбоље екипе у Европи.

Тренер екипе „Јединства“ Дарко Закоч, најпре наглашава да је разлика у квалитету екипа очигледна и додао.

- Екипа из Турске знатно је снажнија, посебно у нападу и блоку. Пружили смо некакав отпор у првом сету, и тада је игра била онаква какву сам очекивао. Што се технике тиче ту смо могли да парирамо екипи „Вакиф банке“. Међутим, у друга два сета било је много грешака, основни напад након пријема није нам био како треба, а одличан блок и контра противника били су прејаки. У сваком случају, ово нам велико искуство за наредне утакмице које ћемо, надам се, знати да искористимо.

У сваком случају, била је то лепа представа у спортској дворани у Великом парку и гледаоци могу бити задовољни игром екипа. Још једном се показало да је свака међународна утакмица спортски празник у Ужицу. Задовољство је гледати најбоље европске екипе у нашем граду, а шансу за бодове треба тражити на утакмицама против екипа приближног квалитета. Овакав амбијент, препуна спортска дворана, сигурно је седми играч ужичких одбојкашица који ће на некој од наредних утакмица бити „језичак“ на ваги у корист ужичких одбојкашица.⁶⁹

Једна од четири најјаче екипе у Европи „Вакиф банк“ из Анкаре је превелики залогај за ужичко „Јединство“. На терену спортске дворане „Велики парк“ видели смо моћан састав, доста снажнији од нашег, са озбиљним приступом игри, изванредним сервисом који гошћама доноси велики број поена и блоком који добро функционише током целог сусрета.

Туркиње побеђују са 3-0, за непуних 70 минута. Наше шампионке најјачи отпор пружају у премијерном сету који најдуже траје. Ужичанке за 24 минута гошћама „узимају“ 11 поена. У преостала два „Јединство“ осваја по седам.

- Разлог пораза видим у разлици у квалитету екипа, у једном сасвим другачијем приступу игри. – каже први тренер наших шампионки Дарко Закоч. – „Вакиф банк“ је знатно снажнија екипа од нас у елементима напада и у блоку. Ту је и остварена превага. Највећи отпор пружили смо у првом сету када смо и имали ритам игре. Други и трећи сет доноси велики број грешака.

Дарко Закоч при томе мисли на велики број изгубљених поена због лошег пријема сервиса као и на напад након пријема.

- Оне су квалитетно блокирале, одигравале контре и правила серије поена које су биле непремостива препрека у психолошком смислу. – констатује Дарко Закоч и додаје да

⁶⁹ Н. Н, „Вести“, бр. 2558, 16. јануар 1998, „Јединство – Вакиф банк 0-3“, стр. 10

је свака утакмица овог типа ново и велико искуство за одбојкашице „Јединства“ које ће искористити у утакмицама које следе.

Тренер тима из Анкаре је уједно и први стручњак репрезентације Азербејџана Фаик Карајев каже да је његова екипа већ четири године на окупу.

- Пуне две године „Вакиф банк“ не губи ни једну утакмицу у домаћој конкуренцији, односно у првенству и купу. Носиоци игре су Бугарка Антонина Зетова и Азербејџанка Елена Сабтова која је уједно и капитенка екипе. Ангажована је и Американка Јангс која долази из најјаче одбојкашке лиге, односно италијанске. Међутим, у овом мечу само је повремено улазила у игру. Наш циљ у овогодишњој Лиги европских шампионки је улазак међу четири најбоља, односно одлазак на завршни турнир. Сматрам да је „Јединство“ млада и перспективна екипа и да би ситуација на терену вероватно била другачија да је за Ужичанке играла и друга странкиња. Још један битан фактор за коначан исход оваквих утакмица је ваша публика. Сматрам да ће у оваквој атмосфери у Ужицу неке од европских екипа и положити оружје.⁷⁰

После гостовања у Београду где су победом 3-1 над „Обилићем“ наставили победничку серију у Првенству Југославије, експедиција ужичких одбојкашица упутила се у далеки украјински град Лугањск на утакмицу другог кола Лиге европских шампионки против домаће „Искре“. Сви добри познаваоци спорта знају да се украјинска женска одбојка већ дуги низ година, још од распада СССР-а, добро котира у светским размерама, да иза себе има безброј медаља и трофеја са многих такмичења. Традиција није изневерена, тако да „Искра“ и даље представља укранску репрезентацију „у малом“, а прошле године ова екипа је била и учесник финалног турнира Лиге шампионки. Ужичанке се добро сећају имена украјинских репрезентативки које су играле у овом клубу. Матешукова, Троцко, Шијанова и Орешина су браниле и боје „Јединства“.

На утакмици против „Искре“ „Јединство“ игра изванредно и надомак је победе. Мало недостаје да наше шампионке поред трећег освоје и четврти сет. Податак да је Мирјана Голубовић проглашена за најбољу играчицу довољно показује о квалитету игре Ужичанки. Украјинке добијају прва два сета са 15-11 и 15-8, а трећи „Јединство“ са 15-11. Пуно неизвесности је у четвртом сету који „Искра“ добија „на мишиће“ са 16-14. Резултат од 3-1 у корист знатно искуснијих домаћих одбојкашица могао бити и обрнут. Радује одлична игра „Јединства“ која обећава много боље резултате у наставку Лиге шампионки.⁷¹

Двоструки првак Европе, екипа „Фопапедрети“ из Бергама, је прејак противник за ужичке одбојкашице. Очекивана победа за једну од најбољих екипа у Европи и велико искуство, иако краткорочно за одбојкашице „Јединства“ Сању и Весну Томашевић и Александру Аврамовић.

Одбојкашице „Јединства“ биле нису комплетне, јер, због болести, не игра Весна Читаковић.

Утакмица у спортској дворани „Велики парк“ одиграна је пред око 1500 гледалаца. „Јединство“ – „Фопапедрети“ 0-3 (8-15, 5-15, 5-15).⁷²

Утакмица шестог кола Лиге шампионки доноси Ужичанкама прву радост на домаћем терену. „Јединство“ за 55 минута добија чешке првакиње „Олимп“ са 3-0 и тако

⁷⁰ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 128, 17. јануар 1998. год, „Туркиње ипак прејаче за Ужичанке“, стр. 23

⁷¹ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 129, 24. јануар 1998. год, „Пресудило искуство домаћина“, стр. 18

⁷² Н. Н, „Вести“, бр. 2562, 13. фебруар 1998. год, „Јединство – Фопапедрети“, стр. 11

бележи другу победу у овогодишњем циклусу такмичења најбољих екипа „старог континента“. Гостујућа екипа најјачи отпор пружа и трећем сету када осваја 10 поена.

На почетку првог сета води се изједначена борба до 5-5, а онда Ужичанке „додају гас“ и изванредним сервисом, посебно Јелене Костић, као и блоком, за неколико минута стижу до 15-7. Са добром игром у одбрани одбојкашице „Јединства“ настављају у другом сету у ком просто „газе“ противнице које успевају да „узму“ само три поена. Код домаћих све беспрекорно функционише тако да око 1200 гледалаца у спортској дворани „Велики парк“ не штеди грла и дланове. Како то обично бива у трећем сету долази до опуштања које гошће користе и са два аса и пар успешних блокова долазе до 6-1. Тада Ужичанке схватају да „враг односи шалу“ и играју како треба на сјајан сервис Луминице Трумбиташ и стижу до 6-6, а затим и до 12-10 и ту следи крај свих надања чешких шампионки.

У овој утакмици због повреда и болести не наступају Ана Барнак и Марија Васић.

- Имали смо много проблема пред ову утакмицу. Успели смо да их превазиђемо и победимо. Претходна три противника у Ужицу била су веома јака тако да смо у овом сусрету тражили своју шансу за победу. Искористили смо одређене слабости противница, а имали смо и довољно нерава и концентрације да се после 1-6 у трећем сету вратимо у игру. Овим местом обезбеђено је шесто место у групи. Преостаје нам још утакмица у Грчкој којом завршавамо овогодишњу Лигу шампионки“. – каже тренер Ужичанки Дарко Закоч, одмах после утакмице против „Олимпа“.

За око су запале активности и високих званичника у ложи. Уз пријатељски разговор утакмицу су заједно гледали некадањи и садашњи председник општине Душан Недељковић и Милан Никитовић. То је још један доказ да спорт зближава људе, па и оне „супротних“ политичких идеја. „Таличним“ за Ужичанке поново се показало присуство потпредседника ужичке општине Милана Мијушковића.⁷³

Одбојкашице „Јединства“ часно се опроштају од овогодишњег такмичења најбољих европских екипа. Изгубиле су сурет од шампионки Грчке у Атини минималним резултатом 3-2 (15-12, 16-18, 13-15, 15-8, 15-11).

Овогодишње учешће у Лиги шампионки Европе је најуспешније до сада за ужичке одбојкашице. Постигле су две победе. Против „Луцерна“ у Швајцарској и „Олимпа“ из Прага, шампионки Чешке, у Ужицу.⁷⁴

- Наш циљ је био две победе и он је остварен. – каже директор „Јединства“ Рајко Видић. – наша група је била веома тешка, а имали смо прилично далека путовања која су захтевала велика финансијска средства. Играчки погон је захтевао максималне услове за рад и требале су му овакве утакмице.

Тренер одбојкашица Дарко Закоч констатује да је утакмицом у Атини завршен циклус среда-недеља који је стартовао 13. јануара.

- Играли смо против екипе која нас је пре 4-5 месеци просто прегазила, без повређене Ане Барнак. „Врилисија“ је играла без повређене Румунке Думитреску. Грчка екипа има „дужу“ клупу тако да се Анин изостанак осетио у неким преломним теренуцима. Утакмица је трајала 140 минута, а у њу смо ушли без резултатском императива док се „Врилисија“ борила за једно од прва четири места у групи. Ми смо им ускратили ту могућност тако да ће и они морати пут до Лиге шампионки да траже кроз квалификације. – наводи Дарко Закоч и додаје како „Јединство“ у другом сету од сигурног

⁷³ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 133, 21. фебруар 1998. год, „Јединство на Олимпу“, стр. 23

⁷⁴ Н. Н, „Вести“, бр. 2564, 27. фебруар 1998, „Частан опроштај“, стр. 12

вођства 13-6, захваљујући несигурним судијама из Албаније и уз насталу нервозу стиже скоро до његовог губитка. Освојен је и трећи сет и „Јединство“ води са 2-1.

- Повели смо и у четвртом сету. – каже Дарко Закоч. - Међутим, уз помоћ албанских судија и уз свесно учешће линијских судија „Врилисија“ прави преокрет. У петом сету стиже до 7-4, али „Врилисија“ ипак са 15-11 добија сет и утакмицу.“

Дарко Закоч закључује да је зацртани план остварен. У утакмицама у Лугањску и у Атини, које је „Јединство“ изгубило са по 3-2 само су нијансе у искуству и мало спортске дрскости одлучиле победника. На фајнал фор пласирају се „Бергамо“ и „Вакиф банк“. Трећи у групи је пољски „Калиц“, а четврта „Искра“.

Капитенка Јасмина Мазалица-Радовановић сумира протекли циклус европских утакмица: - За резултат утакмице у Атини пресудан је умор али и поред тога екипа пружа солидну партију. Освојено је шесто место у групи и сада се све карте бацају на домаће првенство. Очекујем прво место „Јединства“ пред старт плеј-офа.⁷⁵

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 3000. Судије: Драгутин Ђук, Младен Грбац (оба Београд).

„Јединство“: Мазалица Радовановић, Читаковић, Голубовић, Тромбицаш, Томић, Васић, Костић, Барнак, Пергар, С. Томашевић, В. Томашевић, Марјановић, Аврамовић.

„Поштар“: Влаховић, А. Ранковић, Б. Ранковић, Милосављевић, Пантовић, Радовановић, Савић, Ружић, Башић, Васић, Ружић.

Предиван амбијент, препуна дворана, али противник који не дозвољава да се све одмах претвори у славље. Без страха крећу одбојкашице „Поштар“ и воде са 8-3 и 10-6, када тренер „Јединства“ Дарко Закоч узима други тајм-аут. Стиже се до 10-10, а од тада екипа из Београда не успева да одвоји ни један поен у првом сету.

Други сет у најмању руку чудан. „Јединство“ води са 11-2 и 13-4, али ни то није довољно. Други тајм-аут Дарко Закоч узима код 14-10, али ипак „Поштар“ добија сет са 16-14.

У трећем сету, сем код вођства „Поштар“ 5-2, све иде на руку ужичким одбојкашицама. Резултат у току игре, од 9-6, 12-8, до коначних 15-9.

Четврти сет, не одлучујући само за утакмицу, већ и за пехар шампионки Југославије. Креће се добро, од 9-5, 10-6, и тако до краја 15-6.

Наставља славље уз тарту, шампањац, музику, игру и песму, а онда славље настављају они који воле одбојку и спорт. Они који су освојили пехар, немају много времена за славље. Наставља се са радом.

Радост је данас одбојка, сутра атлетика, па стрељаштво, фудбал, карате, кошарка...

Милион радости најсигурније уз спорт...⁷⁶

Тродневно првенство Југославије протиче у знаку младих ужичких одбојкашица. Према очекивању о титули шампиона одлучује последња утакмица првенства, у којој „Јединство“ добија београдски „Поштар“ 3-1 (15-12, 10-15, 15-9, 15-10).

Треће место припада „Црвеној звезди“, четврти је „Поштар“ (Зрењанин), пети „ТЕНТ“ (Обреновац) и шеста „Модрича“.

Жири тренера за најбољу играчицу проглашава Весну Читаковић („Јединство“), најбоља техничарка је Александра Милосављевић („Поштар“ Београд), а посебан поклон

⁷⁵ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 134, 28. фебруар 1998. год, „Пристрасни Албанци отели победу Јединству“, стр. 23

⁷⁶ Н. Н, „Вести“, бр. 2574, 08. мај 1998, „Злата никад много“, стр. 12

припада најмлађој одбојкашици, 13-огодишњој Биљани Симанић из „Поштар“-а (Зрењанин).

Првенство протиче у одличној организацији ОК „Јединства“, што похваљује и делегат ОСЈ Љубомир Аћимовић. И утисци судија су изванредни, што и кажу. Судије: Зорица Бјелић, Славиша Манојловић, Драган Грбић (сви Београд) и Мирко Јанковић (Ниш).

Првенство је отворио председник СО Ужице Милан Никитовић:

- Добро дошли у град одбојке. Желим да све утакмице одиграте најбоље што можете и да покажете да вам припада будућност југословенске одбојке.

Победнички пехар капитенки екипе „Јединства“ Весни Читаковић уручује делегат ОСЈ Љубомир Аћимовић.

Златне медаље уручује потпредседник ОК „Јединство“ Милован Бошковић, а сребрне и бронзане председник Клуба Рајко Видић.

Посебну награду, за најмлађу учесницу, дар Клуба, уручује генерални секретар Бранко Новаковић.

Јуниорске шампионке ове године су: Весна Читаковић, Катарина Пергар, Јелена Костић, Весна Томашевић, Сања Томашевић, Александра Аврамовић, Бојана Марјановић, Марија Васић, Данка Пузовић, Дајана Дацовић, Владислава Стојановић и Сандра Алексић. Први тренер је Војислав Гордић, а други Милош Гордић.⁷⁷

Као што се и очекивало, последњи сусрет петог кола јуниорског Првенства Југославије у одбојци, одигран између „Јединства“ и београдског „Поштара“, одлучује победника. Прошлогодишњи победник „Јединство“ победом од 3-1 брани назив наше најбоље јуниорске екипе.

Претходна четири меча против „Црвене звезде“, „ТЕНТ“-а, зрењанинског „Поштара“ и „Модриче“, „Јединство“ и београдски „Поштар“ одрађују „брзопотезно“, без изгубљеног сета.

Од 15 утакмица на турниру, чак 11 је завршено са 3-0. Два меча су завршена 3-2 и у оба побеђује „Црвена звезда“ (против „ТЕНТ“-а и зрењанинског „Поштара“-а). Утакмица између „Црвене звезде“ и зрењанинског „Поштара“ траје 130 минута. Последњег дана „Поштар“ из Зрењанина и „Јединство“ бележе победе са 3-1 против „ТЕНТ“-а, односно београдског „Поштара“-а.

Назив најбоље играчице носи репрезентативка Весна Читаковић из „Јединства“, Александра Милосављевић, прва техничарка београдског „Поштара“-а и репрезентације поново доказује да је најбоља „делитељка“ лопти. Награђена је и најмлађа играчица турнира, 13-огодишња играчица зрењанинског „Поштара“-а Биљана Симанић.

Једина екипа без победе је „Модрича“ из Републике Српске којој очигледно недостаје више искуства. У коначном пласману иза „Јединства“ и београдског „Поштара“-а налазе се „Црвена звезда“ (3-2), „Поштар“ из Зрењанина (2-3), „ТЕНТ“ (1-4), „Модрича“ (0-5).

Овога пута ужичка публика није положила испит. Врло мало гледалаца је посматрало утакмице, а они који нису дошли преварили су се јер су екипе показале висок квалитет игре.⁷⁸

⁷⁷ Н. Н, „Вести“, бр. 2579, 12. јун 1998, „Јединство поново шампион“, стр. 12

⁷⁸ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 149, 13. јун 1998. год, „Ужичанке далеко испред свих“, стр. 23

Квалификације за Лигу шампионки Европе почињу крајем новембра, а прву утакмицу екипа „Јединства“ игра на свом терену против „Рапида“ из Букурешта, док се реванш игра седам дана касније у Румунији.⁷⁹

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 2000. Судије: Варталитис (Грчка), Грбић (Југославија). Делегат: Чедомир Недељковић (Југославија).

„Јединство“: Мазалица Радовановић, Пергар, Костић, Барнак, Акимова, Васић, Читаковић, Јегорова, Марјановић, Аврамовић.

„Амкодор“: Овчењикова, Криворот, Гапанович, Горднева, Карпава, Шатило, Будви, Козел, Миклашевић, Тараненко.

Ужичке одбојкашице не успевају у првом сусрету квалификација против шампионки Белорусије. И поред велике подршке са трибина, где се окупило близу 2000 гледалаца, ужичке одбојкашице не показују ни део праве игре са лошим сервисом и често правог блока. На другој страни, екипа „Амкодор“-а игра доста брзим нападима, ангажовано и борбено у пољу.

У првом сету води се изједначена борба до пред крај (3-3, 7-7, 11-11). Затим гошће воде 13-11, али ни тајм-аут тренера Дарка Закоча не мења много.

У другом сету, промене резултата у корист једне или друге екипе (5-2, 8-7, 9-12). Код резултата 13-12 за „Амкодор“ гошће постижу ас сервис, али „Јединство“ стиже до 14-14. Међутим то је све.

У трећем сету гошће углавном воде (3-0, 5-1, 8-3), када тренер Дарко Закоч узима други тајм-аут). Екипа „Јединства“ стиже само до седам поена.

Непосредно по завршетку утакмице на конференцији за новинаре говоре тренери екипа. Тренер побединца Генадиј Александрович најпре захваљује на гостопримству ОК „Јединство“ и наглашава:

- Екипа „Јединства“ направила је много грешака, посебно у трећем сету. Нисмо имали никаквих информација о игри тима, али сам задовољан што смо успели да стекнемо предност у првом сусрету.

Тренер домаћих Дарко Закоч каже:

- Моја оцена је да смо превише очекивали од овог сусрета. Ушли смо у меч са подједнаким шансама, јер ни ми нисмо ништа знали о игри „Амкодор“-а, само смо могли наслућивати одређене тактичке и техничке ствари. Морам признати да сам изненађен, иако ова екипа долази као наследник старе руске школе, квалитетом „Амкодор“-а и чуди ме да и раније није била у циклусима за Првенству Европе. Наш план је био да агресивним сервисом покушамо да разбијемо концепцију противничког напада. Међутим, у томе смо делимично успели у ретким приликама, а главни адути, значи играчице које су раније доносиле поене, овога пута су заказале. То се посебно односи на Јелену Костић, која је очигледно у кризи. Ми нисмо имали адекватан одговор на нападе противника, најчешће је било са једним или чак без блока, а брзи напади и надасве успешни, само су последица изванредног пријема белоруске екипе. Једини прави учинак имала је Јасмина Мазалица Радовановић, што је податак који забрињава. Првенствено што је изостала наша препознатљива игра, па морамо радити на превазилажењу, надам се, тренутне кризе у игри екипе. Све честитке још једном екипи „Амкодор“-а. Надам се да у реваншу неће бити овог грча и покушаћемо да направимо за нас повољнији резултат. Моја обавеза је да се

⁷⁹ Н. Н. „Вести“, бр. 2640, 10. јул 1998, „Рapid први противник“, стр. 8

никад не предајем и да што квалитетније тактички припремим екипу за реванш сусрет у Минску.⁸⁰

Одбојкашице „Амкодор“-а из Минска (Белорусија) била су довољна 83 минута да у Великом парку остваре убедљиву победу од 3-0 (15-11, 16-14, 15-7). После непланираног пораза у Београду од „Обилића“ у полуфиналу Купа Југославије ово је само још једна потврда тренутне кризе наших шампионки.

Утакмица која је одиграна 28. новембра 1998, првих 20 минута, наговештава неизвестан резултат. Међутим, већ после првог сета види се да екипа „Амкодор“-а није за потцењивање и да су у Ужице допутовали са врло озбиљним намерама. Знало се да је екипа из Минска окосница белоруске репрезентације, али с друге стране, није се очекивала тако складна игра играчица које су веома кратко у истом саставу.

Непосредно пред утакмицу, руководство „Јединства“ има врло мало информација о противничком саставу, тако да се све своди на наслућивање. Али вероватно ни најбољи прогнозери нису могли да наслуте претпоставке да ће тим Гунадија Александровича утакмицу добити захваљујући бољој психолошкој припремљености.

Одбојкашице Дарка Закоча, може се слободно констатовати, су немоћне да узврате колегиницама из Минска. Својевремено препознатљива агесивност у нападу и изузетна одбрана девојака из Ужица, ниједног момената у овој утакмици не долази до изражаја. Пад форме нарочито се осећа код Јелене Костић коју већ више од 20 дана покушавају да врате у живот. Али, не само Костићева, већ и остале одбојкашице (Пергар, Барнак, Акимова, Васић, Читаковић, Јегорова, Марјановић, Аврамовић) не показују ништа од некадашњих сјајних партија. Повремено се чини да је једино Јасмина Мазалица Радовановић присутна, што се нарочито осећа у одбрани. Међутим, Мазалица је немоћна пред снажним налетом Белорускиња.

Други сет, који је надуже и трајао (30 минута) на самом старту одаје утисак успостављање ритма и враћања самопоуздања у редове „Јединства“. Како коначан исход овог сета показује (16-14) победа остаје само пуста жеља девојака „Јединства“. Како на конференцији за новинаре, непосредно након утакмице истиче тренер „Јединства“ Дарко Закоч, овај сет је решен асом што се у оваквим утакмицама најмање жели.

У трећем сету Дарко Закоч и Војислав Гордић покушавају да честим изменама успоставе равнотежу, али за коначан обрт ове утакмице коју је пратило нешто више од 1000 гледалаца, је касно.

Иначе, треба истаћи и изјаву првог тренера „Амкодор“-а Гунадија Александровича и његово виђење меча:

- Иако нисмо имали никаквих информација о вашим играчицама на ову утакмицу смо дошли са дозом оптимизма. Знали смо само да се ради о изузетној екипи која је већ неколико година то и доказује такмичењима на међународној сцени, али нас је свакако изненадила тренутна осцилација у игри што смо искористили на најбољи могући начин. Међутим, то нам не даје за право да се опустимо пред утакмицу, која се већ за осам дана игра на нашем терену у Минску. Наравно, у овај меч улазимо са предношћу, али и у Минску очекујемо изузетно тежак двобој, као што је био и у Ужицу. – рекао је Александрович.

Судијски пар Александрос Вартхалитис из Грчке и Драган Грбић (Југославија) оправдао је задобијено поверење.⁸¹

⁸⁰ Н. Н, „Вести“, бр. 2604, 04. децембар 1998, „Пораз Јединства“, стр. 10

⁸¹ Б. К, „Ужичка недеља“, бр. 174, 05. децембар 1998. год, „Јединство није за Европу“, стр. 24

Ужичке одбојкашице неће наредне године играти у првенству односно у Лиги шампионки Европе. У Минску су изгубиле са 3-1, после пораза у Ужицу са 3-0.⁸²

Прошле недеље одбојкашице „Јединства“ гостовале су у Минску где су се у другом колу квалификација за Европску лигу шампионки састале у узвратној утакмици са екипом „Амкодор“-а.

Први сусрет који је одигран у Ужицу 28. новембра донео је Белорускињама предност од три поена. Пут у Минск није уливао оптимизам у редове „Јединства“. Уследио је још један пораз од 3-1 што је нашим одбојкашицама онемогућило даља надметања на европском пољу. Утакмицу у Минску одбојкашице „Јединства“ одиграле су много боље него на свом терену што и резултат доказује. Само недељу дана раније на свом паркету „Јединство“ је немоћно да пружи било каквим какав отпор гошћама.⁸³

Одавно на финалном турниру Купа Југославије за одбојкашице није било толико узбуђења. Најпре су у првој утакмици играли „Лука Бар“ и „Обилић“, а затим две најбоље екипе београдски „Поштар“ и „Јединство“. Обе утакмице трајале су по више од два и по сата и завршене после пет сетова.

Ужичке одбојкашице пласирају се у финале победом 3-2 (13-15, 17-15, 14-16, 15-11, 17-15).

Други финалиста, екипа „Луке Бар“, по мало је изненадила љубитеље одбојке, јер су углавном сви давали предност екипи „Обилића“. Међутим, још једном се испоставило да су прогнозе незахвалан посао.

У борби за пехар „Јединство“ добија „Луку Бар“ 3-1 (15-9, 15-17, 15-10, 15-7). Утакмица можда није квалитетна, али су обе екипе „исцеђене“, после изузетно напорних првих утакмица.

У сваком случају, ужичке одбојкашице још једном доказују да нема квалитетније екипе у југословенској женској одбојци. Био је ово пети тријумф у Куп такмичењу, а исто толико „Јединство“ има и титула шампиона.

Победнички пехар капитенки Јасмини Мазалици Радовановић предаје Александар Боричић председник ОСЈ.

Поред пехара, чланови победничког тима добијају још два признања. За најбољу играчицу турнира проглашена је Весна Читаковић која је по свим оценама изванредном игром засенила све остале одбојкашице.

У време финала Купа Удружење тренера ОСЈ прогласило је најбоље у струци. Најбољи тренер женске екипе је Дарко Закоч, тренер „Јединства“, а мушке екипе је Милорад Кијац из новосадске „Војводине“.

Иначе од 1959. године, највише победа у Купу Југославије имају одбојкашице „Црвене звезде“ 11, затим „Младост Монтер“ седам и „Јединство“ са пет пехара.

Пети пехар Купа Југославије освојиле су: Јасмина Мазалица Радовановић, Катарина Пергар, Јелена Костић, Ана Барнак, Наташа Акимова, Марија Васић, Весна Читаковић, Наташа Јегорова, Бојана Марјановић, Александра Аврамовић, први тренер Дарко Закоч, други тренер Војислав Гордић, др Ђорђе Стојковић и физиотерапеут Душко Масловарић.⁸⁴

Београд. Спортска дворана: „Бањица“. Гледалаца: око 1500. Судије: Ковачевић (Краљево), В. Ћук (Београд).

⁸² Н. Н, „Вести“, бр. 2605, 11. децембар 1998, „Опроштај од Европе“, стр. 12

⁸³ Б. К, „Ужичка недеља“, бр. 175, 12. децембар 1998. год, „Јуриш на куп“, стр. 25

⁸⁴ Н. Н, „Вести“, бр. 2607, 25. децембар 1998, „Десети златни пехар“, стр. 08

„Јединство“: Читаковић, Барнак, Костић, Илић, Васић, Милосављевић, Остојић, Марјановић, Аврамовић. Тренер: Дарко Закоч.

„Црвена звезда“: Крстић, Илић, Мијатовић, Ђерисило, И. Борић, А. Борић, Симанић, Мирковић, Бјеговић, Карлеуша, Спасојевић. Тренер: Зоран Терзић.

Ужичке одбојкашице изједначиле су број титула шампиона са пехарима Купа Југославије. Једина југословенска екипа којој је пошло за руком да четири пута узастопно освоји пехар Купа још од 1959. године.

У првој утакмици, према очекивању, „Јединство“ лако добија „Поштар“ из Зрењанина 3-0.

Финале доноси много више узбуђења. Одбојкашице „Црвене звезде“ добијају трећи сет. Међутим, ипак је квалитет на страни Ужичанки, па борбеном и повремено изузетно квалитетном игром стижу до шестог пехара Купа.

На финалном турниру додељена је и необична награда. Награђен је најбољи „ас“ сервис, а једина појединачна награда припала је изванредној Ани Барнак.⁸⁵

На гостовању у Београду одбојкашице „Јединства“ праве крупан корак ка освајању седме титуле шампионки Југославије. Иако „Црвена звезда“ не игра лоше, пресуђује квалитет Ужичанки, а велику помоћ имају и са трибина од навијача и дувачког оркестра који прати све финалне утакмице „Јединства“.⁸⁶

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 4000. Судије: Драгутин и Владимир Ћук (оба Београд).

„Јединство“: Читаковић, Барнак, Костић, Илић, Васић, Милосављевић, Остојић, Марјановић, Аврамовић. Тренер: Дарко Закоч.

„Црвена звезда“: Крстић, Миљковић, Илић, Мијатовић, Крцић, Ђерисило, И. Борић, А. Борић, Симанић, Мирковић, Бјеговић, Карлеуша, Спасојевић. Тренер: Зоран Терзић.

У предивном амбијенту ужичке одбојкашице освајају и седму титулу шампионки Југославије. Већ после првих поена је јасно да се неће поновити претходна утакмица. Одличан сервис, добар блок и реализација напада и овог пута су главно оружје домаће екипе. Нешто изједначенија игру види се само средином другог сета, док трећи опет надмоћно припада „Јединству“.

Тренер Дарко Закоч свакако задовољан још једним изванредним успехом, између осталог каже да је важна победа у другој утакмици када је преокренут резултат код вођства „Црвене звезде“ од 2-0.

Као и тренер „Јединства“ и тренер Београђанки Зоран Терзић наглашава да је у оваквом амбијенту немогуће изгубити утакмицу.

Препуна дворана, науморни навијачи, посебно „Ерцови“, уз дувачки оркестар Милована Бабића, су у правом смислу „седми играч“ ужичке екипе.

Победнички пехар капитенки екипе Весни Читаковић предаје председник Скупштине прволигаша Чедомир Недељковић, комесар такмичења.

„Јединство“ – „Црвена звезда“ 3-0 (25-12, 25-19, 25-15).⁸⁷

Ужичке одбојкашице такмичиће се наредне сезоне у Купу шампионки Европе. Овог пута неће бити квалификационих утакмица, већ екипа директно иде на турнир

⁸⁵ Н. Н, „Вести“, бр. 2649/50, 01. јануар 2000, „Јединству шести пехар“, стр. 29

⁸⁶ Н. Н, „Вести“, бр. 2664, 15. април 2000, „Корак до седме титуле“, стр. 09

⁸⁷ Н. Н, „Вести“, бр. 2665, 22. април 2000, „Седма шампионска титула“, стр. 09

четири екипе. У групи са екипом „Јединства“ су: „Олимп“ (Чешка), „Мадеира“ (Португалија), „Работнички Фершпед“ (Македонија).⁸⁸

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1500. Судије: Јанакис Софоклеус (Кипар), Гордан Вилимановић (Југославија).

„Јединство“: Костић, Илић, Милосављевић, Барнак, Аврамовић, Марјановић, Остојић, Васић, Старовић, Мајсторовић.

„Олимп“: Ваврова, Краликова, Парикова, Клоудова, Стрибрна, Стехнова, Калчикова, Швабова, Хавлова, П. Новотна, Шварцова, М. Новотна.

„Јединство“ – „Олимп“ 3-0 (26-24, 25-16, 25-14)

Велика победа ужичких одбојкашица у другом колу најбољих клубова Европе, наговештај великог успеха, пласмана међу стварно најбоље. Ужичке одбојкашице испуњавају обећање: изузетном и изванредном борбеношћу колико-толико надокнађују одсуство капитенке Весне Читаковић. Ипак, како рече тренер Дарко Закоч, публика и овог пута заслужује једно велико „хвала“.

- Заслужено смо добили утакмицу. – каже тренер Дарко Закоч. Имали смо игру, а и у другом и трећем сету, пресудила је квалитенија игра на мрежи, уз неколико одличних контри.

Тренер гошћи има неколико примедби на суђење, напоменувши да у заслуженој победи „Јединства“ та „помоћ“ судија није потребна.

На крају конференције за новинаре, непосредно после утакмице, директор Клуба Рајко Видић, изузетно задовољан, захваљује навијачима првенствено и жели овакву атмосферу и на финалном турниру Купа Југославије.⁸⁹

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 2500. Судије: Јанковић (Ниш), Д. Ћук (Београд). Првог дана судили су: Вилимановић (Краљево), Мурић (Ужице).

„Јединство“: Старовић, Мајсторовић, Барнак, Костић, Илић, Васић, Марјановић, Милосављевић, Остојић, Аврамовић, Читаковић. Тренер: Дарко Закоч.

„Раднички Југопетрол“: Ненезић, Васиљевић, Растовац, В. Томашевић, С. Томашевић, Филиповић, Миркић, Вујошевић, Лончар, Златановић, Горановић, Тренер: Горан Нешић.

Дводневни финални турнир Купа Југославије протекао је у знаку ужичких одбојкашица и њихових навијача.

Већ на првој утакмици против „Црвене звезде“ окупило се око 2500 гледалаца потпомогнути дувачким оркестром Милована Бабића. У оваквом амбијенту београдске одбојкашице се слабо сналазе и освајају само 16 поена. Нешто више борбе је у другом сету (25-20), а онда „Црвена звезда“ добија трећи сет (25-22). Да ипак неће бити изненађења видело се на почетку четвртог сета, који екипа „Јединства“ добија са 25-19.

У другој утакмици изненађујуће лоша игра „Луке Бар“ и лака победа „Радничког“ са 3-0 (25-15, 25-22, 25-16).

У финалној утакмици „Раднички“ се „испуцава“ у првом сету, и касније све долази на своје место. Ипак је квалитет на страни Ужичанки, које одличном игром надокнађују одсуство капитенке Весне Читаковић.

Капитенка „Јединства“ на овој утакмици Јелена Костић кратко каже: - У финале смо ушле са мало опуштања и нервозе и приметно уморне. Када смо дошле до наше игре

⁸⁸ Н. Н, „Вести“, бр. 2676, 08. јул 2000, „Без квалификација“, стр. 09

⁸⁹ Н. Н, „Вести“, бр. 2669, 16. децембар 2000, „Велика победа Ужичанки“, стр. 13

питање победница је решено. Хвала публици чији је допринос немерљив за још један пехар Купа Југославије.

Капитенка екипе „Радничког Југопетрол“ Сања Томашевић понавља изјаву са претходне конференције за новинаре: - „Јединство“ је најјаче када је најпотребније.

Међу бројним гостима који присуствују финалу Купа је и председник ОСЈ Александар Боричић, који предаје пехар капитенки Јелени Костић.

Специјални жири у коме су тренери финалиста Дарко Закоч и Горан Нешић и новинар Радио „Београд“-а Зоран Жеравчић за најбољу играчицу турнира проглашавају капитенку „Јединства“ Јелену Костић. Пригодни поклон најбољој предаје директор „Јединства“ Рајко Видић.

Милорад Поповић, делегат ОСЈ: - Све је протекло у најбољем реду. Организација турнира је беспрекорна, а квалитет утакмица на изузетно високом нивоу. Похвалио бих ужицку публику која је посетом и фер и спортским навијањем показала да воли и познаје одбојку. Овим финалним турниром много је учињено на популаризацији одбојке.

У досадашњих 35 финала највише пехара освојила је „Црвена звезда“ (11), а по седам пута најбоље су биле одбојкашице „Младости Монтера“ из Загреба и сада „Јединства“.⁹⁰

Ужичке одбојкашице губе први сусрет у такмичењу за Првенство Европе у трећем колу против „Мадеире“ у Португалу. Наредне године одбојкашице „Мадеире“ гостују у Ужицу (10. јануара), затим „Јединство“ гостује у Чешкој и у последњем колу дочекују „Работнички“ из Скопља.⁹¹

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1800. Судије: Марчело (Италија), Манојловић (Југославија).

„Јединство“: Читаковић, Старовић, Мајсторовић, Костић, Барнак, Васић, Марјановић, Милосављевић, Остојић, Аврамовић. Тренер: Дарко Закоч.

„Работнички“: Мојсовска, Поповска, Којунџијева, Ружиновска, Маровска, С. Алексовска, Т. Алексовска, Јовановска, Петрова, Настовска. Тренер: Светислав Пеица.

„Јединство“ – „Работнички“ 3-0 (25-14, 25-19, 25-8)

Одбојкашице „Јединства“ према очекивању добијају гошће из Скопља и то убедљиво 3-0. Све линије у редовима наших шампионки финкционишу беспрекорно. Сигурним сервисом и изванредним блоком не пружају гошћама ни трачак наде за освајање макар једног сета. Ипак, ова сјајна победа је и опроштај Ужичанки од такмичења у Првенству Европе. Тријумфом у Португалији чешки „Олимп“ осваја прво место у групи и пласира се међу осам најбољих. Остаје жал за оним, најблаже речено „чудним“ поразом у Прагу, где је, по речима тренера Дарка Закоча, који никада не говори о дешавањима ван терена, било свега, а најмање правог, истинског спортског надметања. Колико ће завршница Првенства Европе бити осиромашена неиграњем наших шампионки сведочи изјава македонског тренера Светислава Пеице, по чијем је мишљењу „Јединство“ далеко најквалитетнија екипа у овој квалификационој групи. Ипак, наше одбојкашице не треба много да очајавају. Више него часно одиграле су своју улогу у европском такмичењу.⁹²

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 3000. Први судија: Гордан Вилимановић (Краљево). Други судија: Зорица Бјелић (Београд).

⁹⁰ Н. Н, „Вести“, бр. 2700, 20. децембар 2000, „Седми пехар Јединства“, стр. 09

⁹¹ Н. Н, „Вести“, бр. 2701/02, 01. јануар 2001, „Први неуспех“, стр. 17

⁹² Мићо Човић, „Вести“, бр. 2705, 27. јануар 2001, „Растанак са Европом“, стр. 11

„Јединство“: Старовић, Мајсторовић, Костић, Барнак, Васић, Марјановић, Милосављевић, Читаковић, Остојић, Аврамовић. Тренер: Дарко Закоч.

„Црвена звезда“: Ерић, Ђерисило. Илић, Мијатовић, Бјеговић, Крчић, И. Боричић, А. Боричић, Симанић, Мирковић, Томић, Божовић, Спасојевић. Тренер: Зоран Терзић.

„Јединство“ – „Црвена звезда“ 3-0 (25-18, 29-27, 25-18)

Ужице и даље остаје престоница женске одбојке у нашој земљи. Као и претходних седам година, и ове, 2001, титула првакиња Југославије припада „Јединству“. После исцрпљујућег полуфинала против „Радничког“, 15 одиграних сетова и завршнице одлучујућег сета какву ни Хичкок не би режирао, у финалу, чини се, много лакши посао. „Црвена звезда“, иако по квалитету одмах иза шампионки, осваја само један сет. Још једна тријумфална сезона, освојени су Куп и Првенство и по ко зна који пут енигма за одбојкашке стручњаке.

У чему је феномен „Јединства“? Као и на сва тешка питања одговор и на ово је, чини се, веома једноставан. Нема никакве тајне. Ствар је у одличној организацији Клуба и великом раду. И, наравно, нечему што само Ужице има. Фантастична публика. Публика која воли свој клуб, али која познаје одбојку и зна шта је фер плеј. Запањене су одбојкашице „Црвене звезде“ и њихово руководство када после утакмице цела хала скандира име њиховог Клуба. Велика је била радост због успеха, али у исто време одаје се признање екипи која једина ове године успела да добије Ужичанке и да целу сезону учини много занимљивијом него што је то био случај претходних година. Преко 3000 људи у амбијенту какав се ретко где може видети, поздравили су све актере финала, али ипак салве одушевљења су упућене једном човеку, првом стратегу југословенске женске одбојке, тренеру „Јединства“ Дарку Закочу. Заслужује то овај изузетни радник који је, нема сумње, и најзаслужнији што је Ужице центар свих дешавања везаних за наш тренутно најуспешнији спорт.

Златне медаље шампионкама уручује Чедомир Недељковић, комесар такмичења, а велики пехар намењен првакињама Југославије капитенки екипе Весни Читаковић предаје Дарко Ђуричковић председник Удружења клубова Прве лиге. На великом успеху одбојкашицама „Јединства“ честитају председник општине Ужице Мирослав Мартић, генерални секретар ОСЈ Слободан Милошевић, као и наши прослављени репрезентативци Жељко Танасковић и Дејан Брђовић. Поред играчица, тренера Дарка Закоча и Војислава Гордића, златне медаље добијају директор Клуба Рајко Видић, председник Скупштине Клуба Радован Јеремић, лекар Ђорђе Стојковић, физиотерапеут Душан Масловарић и генерални секретар Бошко Топаловић.⁹³

Прву квалификациону утакмицу у европском такмичењу екипа „Јединства“ игра 6/7. октобра, а противник је „Инсбрук“. Реванш је седам дана касније у Аустрији. Бољи из ова два сусрета избориће пласман у групу 5 Лиге најбољих клубова Европе. Информације о првом противнику се прикупљају, а према речима тренера Дарка Закоча, даљи пласман зависиће од састава група, па ће бити потребно и мало среће, мада је врло мало слабих екипа у европској одбојци.⁹⁴

У оквиру првог круга квалификација за Лигу шампионки Европе, одбојкашице ужичког „Јединства“ угостиле су аустријски „Инсбрук“ и оба пута савладале противнице са 3-0. Овај двомеч више личи на мало јачи тренинг Ужичанки, јер су наше девојке просто почистиле гошће са паркета.

⁹³ Мићо Човић, „Вести“, бр. 2720, 12. мај 2001, „Осма титула одбојкашица“, стр. 11

⁹⁴ Н. Н, „Вести“, бр. 2733, 11. август 2001, „Инсбрук први противник“, стр. 11

Уколико жели међу осам најбољих екипа старог континента „Јединство“ мора да прође још један знатно тежи круг квалификација. Нова рунда такмичења доноси борбу у шест група, одакле ће прваци група плус две најбоље другопласиране екипе изборити учешће у елитном такмичењу.

Време је да се нешто уради на међународној сцени.⁹⁵

Без претераног оптимизма и са много озбиљности „Јединство“ је дочекало сусрет против победница француског купа, екипе „Алби“-ја.

- Били смо јако опрезни знајући квалитет француске одбојке и екипе „Алби“-ја“, која је искуснија екипа. Предуслов да у резултатском смислу нешто квалитетно урадимо био је максималан ангажман, па и преко објективних могућности наших играчица. Поносни смо на њихов однос према игри, све што смо договорили урађено је на најбољи могући начин, и грешке које су се провукле биле су из најбоље жеље да се буде храбар. Ми смо у меч ушли да се одигра што квалитетније, да нарушимо комбинаторну игру „Алби“-ја“. Довели смо игру у и ритам који нама одговара, отуда такав резултат. Ово је једна епизода и и даље сматрам да не треба екипу оптерећивати причама о фавориту и да смо близу најбољих осам. Треба мирне главе наставити такмичење и покушати да се бележе што квалитетнији резултати. У првом плану је квалитет игре. – каже тренер Дарко Закоч.

Гости из Француске признају пораз: - Ово није изненађење за мене. „Јединство“ је добар тим. Ми смо имали проблема у пријему. Нисмо пружили лошу игру и мислим да је био добар меч. – каже тренер „Алби“-ја Лорен Делебар.

- Тешко је било играти против вашег тима, јер је веома добар и показао је много бољу одбојку. Надам се да ћемо у Француској играти много боље и победити. – каже Виржин Кађо, капитенка „Алби“-ја.⁹⁶

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1000. Судије: Бокур, Пириниоглу (Турска).

„Јединство“: Читаковић, Старовић, Мајсторовић, Костић, Крсмановић, Марјановић, Милосављевић, Остојић, Антонијевић, Аврамовић.

„Алби“: Стилиен, Траоре, И. Кађо, Пести, Рох, В. Кађо, Андрие, Одрик, Галвао Лопез.

„Јединство“ „Алби“ 3-0 (25-18, 25-20, 25-9)

Ужичке шампионке сјајно су стартовале у Лиги шампионки, не само због максималне победе, већ због изванредне игре. Тренер Дарко Закоч свакој екипи прилази максимално озбиљно, што увек захтева од екипе, посебно што је „Алби“ састављен од иностраних играчица и две репрезентативке Француске. Међутим, ужичке одбојкашице надвисиле су искусније потивнице у најважнијим елементима игре. Уз нападачки сервис, блок је функционисао одлично, а у пољу скоро да нема изгубљене лопте.

У првом и другом сету идентичан резултат на почетку, 8-7, а затим се у првом сету прави мала разлика у другом техничком тајм-ауту (16-12), и до краја повећава. Мало проблема је у другом сету, када гошће воде са 11-9, а после тајм-аута „Јединство“ преокреће резултат. Ни два одмора гостију гошћама не помажу.

У трећем сету играју само ужичке одбојкашице. Покушава поново тренер Францускиња да нешто поправи у два тајм-аута, али без резултата (4-0, 11-2, 16-3).

⁹⁵ Владимир Лојаница, „Ужичка недеља“, бр. 323, 13. октобар 2001, „А сада – у свет“, стр. 28

⁹⁶ Милан М. Станимировић, „Ужичка недеља“, бр. 331, 08. децембар 2001, „Францускиње декласиране“, стр. 22

После утакмице тренер гошћи каже да није изненађен одличном игром „Јединства“ и да је први утисак да је било тешко било играти против овакве екипе.

Тренер „Јединства“ Дарко Закоч каже да је стручни штаб поносан на максимално ангажовање и испуњавање свега договореног, а да су грешке више последице најбоље намере да се буде храбар у сусрету са много искуснијом екипом на међународној сцени.

- Ово је само епизода у овом такмичењу. Ми нећемо после прве утакмице говорити да идемо међу осам најбољих, не оптерећујемо се таквим прогнозама. Једноставно, чинимо све да овако играмо и убудуће, па ни резултати не изостају на срећу свих нас. – закључује Дарко Закоч.⁹⁷

Победом над шампионкама Грчке екипа „Јединства“ је надомак пласмана међу осам. У случају победе над „Кометал Студентом“ из Скопља, што је реално, Ужичанке ће обезбедити пласман међу осам најбољих. Последња утакмица у групи, гостовање у Француској, нема резултатски значај. Подсећамо, међу осам најбољих иду шест првопласираних екипа и две најбоље другопласиране.

Утакмица против „Врилисије“ почиње лоше. Губи се први сет, а резултат се доста мења (8-5, 15-16, 16-19). Међутим, није то убедљива игра гошћи, како се касније испоставља. Већ у другом сету, све је од почетка много боље (кретање резултата: 8-4, 16-9, 18-15). У трећем сету гошће воде (7-8), други технички тајм-аут узима Дарко Закоч. До краја нема већих проблема.

Већ је извесно да бодови остају у Ужицу. Од 8-4, 16-11, до коначне победе. Како рече тренер гошћи Маркос, није очекивао овако добру игру „Јединства“. Јер, ове две екипе играле су и раније на турнирима у Грчкој, али „Јединство“ није успело да победи екипу из Грчке.

Овог пута, чини се да је, поред изузетне борбености и пожртвовања, блок функционише скоро беспрекорно.

Колико је изванредан пласман међу осам толико радује и чињеница да је ово прави тим који иза себе има велико искуство, без обзира на младост. Да ли ће им и срећа бити наклоњена приликом извлачења парова за четвртфинале (пише се као о „завршеном послу“, мада се тренер Дарко Закоч са тим не слаже), видеће се по завршетку Лиге. У сваком случају европска одбојка већ озбиљно рачуна да још једна екипа стиже међу најбоље.

„Јединство“ – „Врилисија“ 3-1 (22-25, 25-16, 25-20, 25-22)⁹⁸

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1500. Судије: Шараламбус, Папакостас (оба Грчка)

„Јединство“: Читаковић, Старовић, Мајсторовић, Костић, Крсмановић, Антонијевић, Марјановић, Милосављевић, Остојић, Аврамовић.

„Студент Кометал“: Домовска, Петровић, Андревска, Ружиновска, Тошева, Терзијевска, Стефановска, Камилоска, Ивановска, Мојсовска.

Ужичке одбојкашице, према очекивању, добијају првакиње Македоније и коло пре краја обезбеђују прво место, које води међу осам најбољих. Тако последња утакмица нема резултатски значај, јер је „Јединство“ већ освојило прво место.

У наставку такмичења биће потребно мало среће јер се извлаче парови (игра се по куп систему). У сваком случају ово је највећи успех „Јединства“.

⁹⁷ Н. Н. „Вести“, бр. 2749, 08. децембар 2001, „Сјајан старт Ужичанки“, стр. 23

⁹⁸ Н. Н. „Вести“, бр. 2753, 19. јануар 2002, „Ужичанке међу најбољима“, стр. 19

У последњој утакмици групе, „Алби“ добија „Јединство“ 3-0, али сусрет нема резултатски значај.

„Јединство“ – „Студент Кометал“ 3-0 (25-20, 25-12, 25-17)⁹⁹

„Јединство“ у дупке пуној дворани „Велики парк“ игра први четвртфинални сусрет у Лиги најбољих Европе. Ужичанке резултатом 3-2 побеђују португалске шампионке „Кастело ди Маја“, али с обзиром да у следећу среду следи реванш, биће тешко изборити пласман међу четири најбоље екипе. Улазак у полуфинале значи и директан пласман у Лигу шампионки наредне године.¹⁰⁰

Одбојкашице ужичког „Јединства“ оствариле су у среду највећи успех у историји. Ужичанке су против португалског „Кастело ди Маја“ боље и у реваншу. Побеђују 3-1 и пласирају се на фајнал фор Лиге најбољих тимова Европе. Успех је тим већи јер сам пласман међу четири најбоље екипе обезбеђује „Јединству“ наредне године такмичење у елитном такмичењу, под условом да одбране титулу првакиња Југославије.¹⁰¹

Неколико стотина грађана, окупљених у уторак вече пред зградом СО Ужице, скандирањем имена одбојкашица уз звуке драгачевске трубе, прославља највећи успех југословенске клупске одбојке. Две напорне утакмице и дуго путовање до Азербејџана, нове одбојкашке престонице, не ометају играчице „Јединства“ да са суграђанима поделе радост. Наравно, прилику да увеличају светковину не пропуштају ни они који помажу клуб у материјалном смислу на путу ка европском (?) врху - представници СО Ужице и привредних субјеката града. Играчице и стручни штаб смењују се за микрофоном и захваљују грађанима на подршци и валичанственом дочеку, а одушевљене народне масе поздрављају на свој начин и председника СО Мирослава Мартића, који је непосредно у операцији „Азербејџан“ бодрио девојке из публике.

А изнад општинских двери јасно истакнута парола „Добродошли вицешампиони Европе“. Гунђају мало они неупућени из масе, како то да се дође надомак европског трона, а нигде клубова из Италије, Шпањолки, ни трага од чувене загребачке „Младости“, али ако тако пише... И заиста, некако мало чудан беше пут до вицешампионског трона. Зачудо, до њега се овога не иде преко Италије, Шпаније, Хрватске, већ је требало прегазити нове „велесиле“ попут Македоније, Грчке, па све до „страшног“ Азербејџана. А екипа из Бакуа, освајач првог места на завршном турниру, вероватно да још увек не зна да је „првак Европе“, за сада се само радује успеху у Лиги најбољих Европе. („Ужичка недеља“ не би била „Ужичка недеља“ на челу са власником Тонијем Станковићем и тадашњим главним и одговорним уредником Миланом Милановићем када не би овако писала. пр. М. Ђ.)

Заправо, „Јединство“ је постигло највећи успех у својој и југословенској клупској одбојци и нико тај резултат не сме да оспори. Такође, пласманом међу четири екипе „Јединство“ је изборило будућем прваку државе да се догодине коначно окуша у европској елити, Лиги шампионки Европе. Дакле „Јединство“ јесте вицешампион, али Лиге најбољих Европе (у оригиналу Топ тимс куп), такмичења проистекло из Купа победника купова. И славље пред зградом Општине беше оправдано, само нек је у весељу, али треба знати шта се слави, а не мешати жабе и бабе. Уколико маја ове године стигне и

⁹⁹ Н. Н. „Вести“, бр. 2754, 26. јануар 2002, „Највећи успех клуба“, стр. 19

¹⁰⁰ Владимир Лојаница, „Ужичка недеља“, бр. 341, 16. фебруар 2002, „Две победе Јединства“, стр. 26

¹⁰¹ Владимир Лојаница, „Ужичка недеља“, бр. 342, 23. фебруар 2002, „Успех за историју“, стр. 26

девета титула намењена прваку Југославије, ето „Јединства“ догодине међу кремом европске одбојке.¹⁰²

На финалном турниру Лиге шампионки Европе у Азербејдану ужичке одбојкашице добијају аустријски „Телеком“ са 3-1 (22-25, 25-17, 25-22, 25-10). У другој утакмици екипа домаћина побеђује „Бидгошћ“ (Пољска) 3-0. У сусрету за пехар екипа „Баку“-а побеђуј 3-0 (25-13, 25-18, 25-13).

Дивна добродошлица почела је уз звуке Дејана Петровића, који је често део успеха на утакмицама „Јединства“. Вицешампионке Европе поздравио је потпредседник СО Ужице Радисав Пантовић (иако у тексту пише Радован зове се овако како сам написао), а поздрављени бурним аплаузом стижу на импровизовану трибину: физиотерапеут Душко Масловарић, затим најмлађе Ана Антонијевић и Наташа Крсмановић, Сања Старовић, Јелена Костић, Александра Милосављевић, Ивана Остојић, Јасна Мајсторовић, Бојана Марјановић, Александра Аврамовић и капитенка Весна Читаковић. Можда се колеги омакло, или није, најављен је најбољи тренер на свету Дарко Закоч, затим тренер Војислав Гордић. „Ове године сребрне медаље, наредне златне“. - обећали су. Како рече директор Клуба Рајко Видић, било је сјајно, биће још боље. Нису заборавили лекара Ђорђа Стојковића, који, због обавеза у Болници, није био на дочеку екипе.¹⁰³

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“: Гледалаца: око 1200. Судије: Кристос Бантианидис и Симеон Миротхеос (оба Грчка)

„Јединство“: Костић, Старовић, Крсмановић, Томашевић, Антонијевић, Аврамовић, Тебић, Мајсторовић, Остојић, Весовић.

„Вакифбанк“: Коломијетс, Кирдар, Услу, Озбек, Булут, Агца, Кирдар, Гуглу, Јуце, Фертели, Демир.

„Јединство“ – „Вакифбанк“ 3-2 (26-24, 25-22, 18-25, 20-25, 17-15)

Одлична одбојкашка представа у Великом парку где је игра на високом нивоу. После почетног испитивања снага, гошће са пет узастопних поена стичу предност од 11-5. Тада домаће одбојкашице преузимају команде и до другог техничког тајм-аута стижу до 14-16. У до краја неизвесној игри први сет осваја „Јединство“ (26-24). Најбоље су Старовић и Томашевић.

У другом сету до 8-8 игра се поен за поен. Домаће одбојкашице праве разлику од четири поена (15-11), а пред тајм-аут гошће изједначују (15-15). После тајм-аута одбојкашице „Јединства“ праве разлику од четири поена (19-15) и приводе сет крају (25-22). И у овом сету главне на терену су Томашевић и Старовић.

У трећем сету, после почетног вођства домаћих, гошће праве преокрет (1-6), одржавају разлику, али се одбојкашице „Јединства“ примичу само на два поена (13-15). То је недовољно да стигну, у трећем сету, много боље гошће.

И четврти сет почиње вођством гошћи 5-0, а ову предност одбојкашице „Вакифбанке“ држе током целог сета. Воде са 12-5, 14-7, 16-8, 20-11, и стижу до 23-19. Сет је завршен 25-20.

У петом сету права драма. После вођства гошћи 6-4 и 9-5 и кратке паузе због измене играчица, срећа је на страни „Јединства“. После неколико поена уз подршку публике „Јединство“ остварује прву победу у Лиги шампионки Европе.¹⁰⁴

¹⁰² Владимир Лојаница, „Ужичка недеља“, бр. 345, 16. март 2002, „Јачи смо од судбине“, стр. 2

¹⁰³ Н, Н, „Вести“, бр. 2759, 16. март 2002, „Медаља посвећена Ужичанима“, стр. 1

¹⁰⁴ Милан Ђокић, „Вести“, бр. 2799, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 24), 07. децембар 2002, „Прва победа у Лиги шампиона“, стр. 3

Ако је победа над „Вакифбанк“-ом сјајан старт Ужичанки у Лиги шампионки Европе, шта онда написати за победу у другом колу над „Левским“ у Софији. Пети сет, у ком су Бугарке воде 7-3, младе одбојкашице „Јединства“ успевају да преокрену резултат и добију са 15-13.

Да ли нас очекује још једна сензационална победа младих ужичких одбојкашица против шампионки Шпаније на Тенерифама.

„Левски“ - „Јединство“ 2-3 (23-25, 25-22, 16-25, 25-20, 13-15)¹⁰⁵

Мало ко је од одбојкашких стручњака и љубитеља игре „игре под мрежом“ могао да претпостави да ће млада и неискусна екипа ужичког „Јединства“ после два кола у европској лиги шампионки забележити исто толико победа и делити прво место са шпанским „Маришалом“ са Тенерифа. Млада чета Дарка Закоча одиграла је и против „Гунеш Вакиф банк“-а у Ужицу и против „Левског“ у Софији инфаркт мечеве са пет сетова и из њих изашла као победник. Ужичанке, као да иза себе имају огромно искуство и велики број тешких европских утакмица.

У Софији младе Ужичанке од првог минута играју зрело, тимски. Све играчице, у одређеним моментима дају пун допринос важної победи.

Тренер Дарко Закоч у изјави датој непосредно по завршетку утакмице у Софији истиче да су девојке оставиле срце на паркету и да су најјаче када је то најпотребније.

Следећи меч „Јединство“ игра на Тенерифама против „Маришала“ у чијим редовима игра пет домаћих играчица, две Украјинке и по једна одбојкашица из Аргентине, Мађарске, Италије и Доминиканске Републике. „Маришал“ је, као и „Јединство“, стартовао са две победе. Против „Левског“ (3-0) и „Гунеш Вакиф банк“-а у Истанбулу (3-2).¹⁰⁶

Одбојкашице „Јединства“ прву титулу освајају у кадетској конкуренцији 1991. године у Копру. Тада се још увек одржава такмичење СФР Југославије и то је први знак да ће у будућности ужичка женска одбојка постати гигант на овим, па и ширим просторима. Тај успех није случајан: до сада је освојено седам купова и девет (узастопних) титула првакиња Југославије у сениорској конкуренцији.

Све до прошле сезоне у европској конкуренцији Ужичанке немају већих успеха. Најбољи пласман који су оствариле је пето место у групи. Прошле године учествују у новоформираном такмичењу Европског одбојкашког савеза (ЦЕВ), Лиги најбољих клубова Европе. У групи са Македонкама, Гркињама и Францускињама, пласирају се у наредну фазу такмичења. За противнице добијају екипу из Португала. После тесне победе на домаће терену од 3-2, у гостима Ужичанке тријумфују без проблема 3-1 и пласирају се у завршницу такмичења, играну у Азербрејану. У полуфиналу играју против „Телекома“ из Беча, и према очекивању, без проблема се пласирају у финале где их чека домаћи „Азраил“ из Бакуа. Азербрејанке тријумфују лако и убедљиво са 3-0. У тој утакмици наше одбојкашице играју испод могућности. И поред пораза остварен је највећи успех у историји ОК „Јединство“, ужичког спорта и женске југословенске одбојке уопште.

Иако се у Европи стиже до завршнице, у домаћим такмичењима изгубљена су оба трофеја (тутила припала „Црвеној звезди“, а куп „Радничком Југопетролу“). Од три овосезонска финала изгубљена су сва три, тако да то оставља горак укус, и поред чињенице да је „Јединство“ стигло до финала реномираног европског такмичења. Због

¹⁰⁵ Милан Ђокић, „Вести“, бр. 2800, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 24), 14. децембар 2002, „Победа Јединства у Софији“, стр. 1

¹⁰⁶ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 384, 14. децембар 2002, „Пале и Бугарке“, стр. 41

изгубљеног првенства „Јединство“ није изборило пласман у Лигу шампионки Европе. За то такмичење пријављена је „Црвена звезда“.

Ужичанке су пријављују за такмичење у Лиги најбољих клубова Европе. Али, још једном се доказује да срећа прати храбре. Европска одбојкашка асоцијација позива, не екипу из Југославије, већ баш екипу „Јединства“, да учествује у Лиги шампионки Европе. Позив објашњава као награду за заслуге „Јединства“ у популаризацији одбојке на овим просторима. То је доказ и велико признање за све: одбојкашице, стручни штаб, Управу, Клуб, највијаче, град Ужице, одбојку и југословенски спорт уопште.

У међусезони из клуба одлазе капитенка „Јединства“ и селекције Југославије Весна Читаковић, Бојана Марјановић и Александра Милосављевић, која се са клубом није пријатељски растала. Пошто су отишле три одбојкашице из прве поставе, а Управа није успела да доведе инострана појачања, сви предвиђају пропаст „Јединства“. По граду кружи и прича да је ОК „Јединство“ у тешкој новчаној ситуацији. Тренер Дарко Закоч поново мора да крене из почетка. Подмладио је екипу и обећао рад и зној. Међутим, мимо очекивања већине Ужичана, клуб прави добре резултате. У досадашњем току сезоне одбојкашице „Јединства“ су само два пута поражене (по 3-2 од „Црвене звезде“).

Почела је и Лига шампионки Европе. Многи предвиђају поразе од по 3-0. Ипак одбојкашице „Јединства“ крећу као и у прошлој сезони. У првом колу дочекују „Гунар Вакифбанк“ из Турске. Без проблема „Јединство“ води са 2-0. Уз одличну игру одбојкашица и одличног вођу навијача Уроша Бошковића, публика је у трансу. Цело Ужице прати утакмицу на локалној ТВ „5“. Као што у „сценарију“ долази (бар када су у питању клубови са простора велике Југославије) после убедљиве предности долази до опуштања. Одбојкашице „Вакифбанк“-а изједначају на 2-2. У петом сету велика игра и концентрација. И после предности гошћи од 10-6 ужичке одбојкашице користе прву меч лопту и побеђују са 17-15 и 3-2 у сетовима. Како објаснити ову победу ако се сетимо проблема са играчким кадрам? Објашњење може гласити овако: одбојкашице „Јединства“ воде са два сета разлике па дозволе „Вакифбанк“-у да изједначи и на крају их тек савладају у тај-бреку. Због чега на тако тежак начин? Вероватно да им покажу колико су „ситне рибе“. Ако је тако, добро је. Онда ће ужичке одбојкашице и у овој сезони направити добар резултат у Европи. А најлогичније решење је овако: још једном је Дарко Закоч, најпризнатије тренерско име у свету одбојке у Југославији, успео да од младих девојака створи добру екипу. Како објаснити да на најодговорнијем месту у екипи игра девојчица која је једну сезону ту, игра у првом тиму и има 15 година?? Како објаснити да без иностраних појачања (од домаћих дошла само Весна Томашевић) и три одбојкашице из прве поставе прошлогодишњег састава, „Јединство“ опет хара Европом? И поред потребе за одговорима на ова питања нема времена за објашњења. Време је за рад и зној, а одговори на ова и још нека питања ће већ стићи.

После ове утакмице дошло је на ред и прво гостовање, и то „Левском“ у Софији. Одбојкашице „Јединства“ и ту утакмицу добијају са 3-2. Од екипе „Јединства“ треба очекивати бар још две победе и пролазак у следећу фазу такмичења. Ова млада екипа има у просеку око 20 година. Тренер Дарко Закоч ће се намрштити, али доста је било речи као: „Оне су изразити фаворити, а ми ћемо се потрудити да дамо све од себе и што скупље продамо своју кожу“. Треба признати да екипа „Јединства“ и у европским оквирима вреди и дати одбојкашицама „Јединства“ још једну дозу самопоуздања. Кад оне виде да тренер верује у њих и оне ће веровати у себе много више. Јер он је њима други отац, а у шта верују родитељи, верују и деца.

А да је свака прва наредна утакмица најважнија, са тим се слажем, па и то може бити једно од објашњења успеха ужичког „Јединства“.¹⁰⁷

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“: Гледалаца: око 1600. Судије: Харалд Бјорген (Норвешка) и Хартмут Гебелс (Немачка)

„Јединство“: Старовић, Мајсторовић, Весовић, Костић, Крсмановић, Томашевић, Антонијевић, Ђебић, Остојић, Аврамовић.

„Маришал Тенерифе“: Родригез, Свистина, Дорта, Ламас, Кабрера, Дубинина, Хернандез, Баутиста, Нагу, Мело, Лопез.

„Јединство“ – „Маришал“ 2-3 (25-22, 19-25, 33-31, 21-25, 14-16)

У четвртном колу Лиге шампионки Европе одбојкашице „Јединства“ се састају са „Маришалом“ из Тенерифа и играју још једну феноменалну утакмицу. У првом сету воде гошће 3-1, али се наше одбојкашице не предају, па убрзо преокрећу и воде 7-4. После техничког тајм-аута, одбојкашице „Маришала“ се враћају у игру и изједначају на 9-9. Наше одбојкашице воде 14-9, али ни то није довољно да сет мирно приведу крају јер гошће још једном изједначају. Ипак сет добија „Јединство“ 25-22 и води са 1-0.

И у другом сету екипа „Маришала“ води. Прави серију 5-0. У првом делу сета наше одбојкашице играју веома лоше. На половини сета губе 13-7, а мало касније и 18-10. Узимају четири узастопна поена и смањују на 18-14, што тера тренера гошћи да узме тајм-аут. И после тајм-аута на терену иста слика. Гошће само „отаљавале“ посао, а домаће успевају да се изборе само за подношљив пораз у другом сету: 19-25 и 1-1 у сетовима.

У трећем сету права драма и утакмица за инфаркт. „Маришал“, као по обичају, на почетку сета води, овај пут са 4-1, а врло брзо са 11-3 и 17-9, па многи мисле „пиши пропало“. Међутим, тако не мисле и одбојкашице „Јединства“. Почињу мало по мало да сустижу предност и приближују са на три поена разлике (17-20). Пошто се у тим тренутцима игра поен за поен, одбојкашице „Маришала“ стижу до 24-20 и четири сет лопте. Међутим, Ужичанке спасавају све четири лопте, воде са 25-24 и добијају сет-лопту коју не користе. После тога се игра поен за поен и одбојкашице „Јединства“ не користе ни једну од четири сет лопте. Код 29-29, предност освајају Шпањолке, али ни оне не користе већ пету сет лопту. На крају овог неизвесног и врло узбудљивог сета победа од 33-31 за 2-1 у сетовима припада „Јединству“.

Пошто „Јединство“ води са 2-1 навијачи очекују да се у четвртном сету овери победа. Међутим, одбојкашице „Маришал“-а се са тим не слажу и опет, као по обичају, воде на почетку сета. То не деморалише Ужичанке и оне у добром делу сета успешно парирају фаворизованим гошћама. Гошће воде 9-4 и 18-15, тако да славе на крају 25-21 и заслужено иду у тај-брек.

За промену, у петом сету прве воде одбојкашице „Јединства“. Не зна се да ли је то добар или лош знак. До промена страна екипе се смењују у вођству. До 10-10 игра се поен за поен. Одбојкашице из Тенерифа воде са 11-10, а после лепог смеча једне од ужичких одбојкашица, лопта дохвата по врховима прстију блок Шпањолки и гошће воде са 12-10, пошто судија то не види. Иако су у моменту „плануле“, то не утиче на концентрацију домаћих одбојкашица које се лако враћају у игру. Опет поен за поен до 14-14. „Маришал“ води 15-14 и долазе до прве меч-лопте. Једна наша одбојкашица смечује, лопта окрзне по врховима прстију шпански зид (блок) и лопта иде у аут: 16-14 и 3-2 за „Маришал“ из Тенерифа. Публика не зна шта ју је снашло. А Шпањолке већ увелико славиле.

¹⁰⁷ Милан Ђокић, „Вести“, бр. 2801, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 26), 21. децембар 2002, „Пријатно европско изненађење“, стр. 2

У екипи „Јединства“ најбоља на терену је Весна Томашевић са 22 освојена поена, а њој уз раме су Јелена Костић са 16, Сања Старовић са 15 и Александра Аврамовић са 11. Млада Сузана Ђебић, која је маестрално одиграла одбрану и Ана Антонијевић чији су сервиси били убитачни. Велики допринос учинку „Јединства“ дале су и Наташа Крсмановић и Ивана Остојић са по девет освојених поена. Ово је друга изгубљена утакмица одбојкашица „Јединства“, али шансе за други круг још нису пропале. Већ је најављено да ће одбојкашице „Јединства“ имати четири победе од шест утакмица и тако ће и бити. Ову, која је трајала 127 минута, не треба трагично схватити, јер данас је нови дан и утакмица против „Црвене звезде“.¹⁰⁸

Шпанске шампионке су после 126 минута игре, пред близу 2000 гледалаца у спортској дворани „Велики парк“, успеле да савладају младу и полетну екипу Дарка Закоча. Искуство је поново боље од младости али овога пута, за разлику од меча у Шпанији, одлучиле су нијансе. Одбојкашице наших вицешампионки играју храбро и пожртвовано не респектујући велика имена са друге стране мреже. Било је неизвесно до самог краја и не би било незаслужено да је победнички тас превагнуо на страну ужичког тима.

Почетна деоница меча протиче у знаку одличног сервиса и напада домаћег тима. Гошће покушавају преко Доминиканке Бауисте да стигну предност „Јединства“, али домаће одбојкашице сигурном игром, готово рутински, са 25-22 добијају овај сет. 1-0

У другом сету искусни тим са Тенерифа, који је у просеку за седам година старији од ужичког, појачава темпо. Креће сервис и после веома добре игре у пољу тим Данијела Гаљарда ствара разлику од девет поена (11-20). Чини се да се овај сет брзо приводи крају. Међутим, тако не мисле ужичке одбојкашице које добрим блоком и серијом поена бодовни минус спуштају на - 4 (18-22). Али више од тога не могу тако да сет припада гошћама (19-25). 1-1

Трећи сет траје 30 минута, а екипа „Јединства“ га осваја тек после 64 поена. Гошћама не помаже ни предност од осам поена (5-13) и чак четири сет лопте код резултата (20-24). Одбојкашице „Јединства“ у финишу за памћење спасавају скоро немогуће и шесту сет лопту претварају у предност од 2-1. Сет Ужичанкама доноси пре свега, изванредан сервис Ане Антонијевић и Јасне Мајсторовић, али и веома добар пријем у пољу. Равнотежу у пољу држи изванредна Украјинка Свиштина. 2-1

Искуство гостујуће екипе, која је у претходном циклусу Лиге шампионки била трећа, поново ступа на сцену у четвртном и петом сету. После предности „Јединства“ од 14-11 у четвртном сету играчице „Маришала“ преокрећу резултат и стижу до 21-25 и изједначења. 2-2

Рулет у петом сету припада гошћама. „Јединство“ води 6-3, а онда серијом грешака које су карактеристичне за неискуство дозвољавају гошћама да преузму предност и 16-им поеном остваре и четврту победу у овогодишњем циклусу Лиге шампионки. 14-16 и 2-3.

И поред пораза шансе југословенских вицешампионки за пласман у четвртфинале нису умањене. Пут до следеће рунде Лиге шампионки отвара победа над „Левским“ у Софији. Бугарске шампионке су изгубиле од „Гунеш Вакиф банка“ у Истанбулу“ 3-0 тако да ове екипе после четири кола имају по једну победу. „Јединство“ је друго са две победе и два пораза.¹⁰⁹

¹⁰⁸ Милан Ђокић, „Вести“, бр. 2801, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 26), 21. децембар 2002, „Пријатно европско изненађење“, стр. 2

¹⁰⁹ Н. Н, „Ужичка недеља“, бр. 388, 11. јануар 2003, „Искуство за нијансу боље од младости“, стр. 41

Одбојкашице „Јединства“, иако по годинама најмлађе међу конкуренткињама деле лекцију за лекцијом далеко искуснијим великим именима европске одбојке. После победе против турског „Гунеш Вакиф банка“ (3-2), несрећног пораза од „Маришала“ са Тенерифа (2-3), у Ужицу је на колена оборен бугарски „Левски Сиконко“ са 3-0.

Овога пута неизвесности нема, осим у завршници другог сета који Ужичанке завршавају у своју корист серијом од шест узастопних поена.

Меч пред нешто више од 2000 гледалаца траје мало дуже од сат времена. Овом победом „Јединство“ се учвршћује на другој позицији Б групе Лиге шампионки са три победе у два пораза.¹¹⁰

Најмлађа екипа овогодишњег циклуса најеминентијег европског одбојкашког такмичења и поред пораза од 1-3 у Истанбулу осваја друго место у групи Б и пласира се међу осам најбољих екипа „старог континента“. Утакмица против „Гунеш Вакиф банка“ је прилика да млада екипа Дарка Закоча, после дуго времена, одигра утакмицу без психолошког оптерећења, будући да су пре овог меча, победом над „Левским“ већ обезбедиле пласман у други круг Лиге шампионки.

Меч у Истанбулу је, утакмица престижа и прилика да Ужичанке још једном докажу да нису случајно избориле пласман већ да су то својом храбром, пожртвованом игром без комплекса против искуснијих тимова то и заслужиле.

„Право из авиона смо стигле на терен дворане у Истанбулу тако да нисмо одиграле онако како треба у овом мечу“ – признаје Весна Томашевић, једна од најбољих одбојкашица „Јединства“ у овој сезони. „У другом сету смо, захваљујући максималној концентрацији противницама препустиле само 13 поена. Морам да кажем да ни Туркиње нису играле на свом нивоу и биле су далеко испод оног што су показале у првом мечу у Ужицу када смо их савладале после пет сетова. Међутим, морамо бити задовољне, јер смо стигле до великог успеха.“

Техничарка ужичког тима Ана Антонијевић није задовољна приказаном игром екипе и Истанбулу и истиче у први план само игру у другом сету.

„Одличним сервисом и блоком онемогућили смо домаћина да нас нападне“ – каже Ана и додаје да „Јединство“ није успело да са таквом игром настави у трећем и четвртном сету.¹¹¹

После обављеног жреба за четвртфиналне утакмице Лиге шампионки Европе, одбојкашице „Јединства“ имаће прилику да направе „чудо“. Противнице су једна од најтрофејинијих екипа „Фопapedрети“ из Бергама, за коју, између остали интернационалних појачања, игра и репрезентативка Југославије Јелена Николић.

Пласманом међу осам најбољих у Лиги шампионки Европе, одбојкашице „Јединства“ постигле су велики успех, посебно када се зна да су елеминисале једну од изузетно квалитетних екипа „Вакифбанк“, клуб у који улажу, за наше услове, баснословна средства. У сваком случају, нема лоших екипа међу преосталих осам, али према раније утврђеном систему такмичења, „Јединство“ није могло да игра против „Тенерифа“ (иста група) и са другопласираним екипама из других група.¹¹²

Одбојкашице ужичког „Јединства“ откровење су овогодишњег циклуса Лиге европских шампионки. Иако су им пре старта најеминентнијег европског клупског

¹¹⁰ Д. П, „Ужичка недеља“, бр. 389, 18. јануар 2003, „Европа у знаку Ужичанки“, стр. 41

¹¹¹ Н. Н, „Ужичка недеља“, бр. 390, 25. јануар 2003, „Пирова победа Туркиња“, стр. 41

¹¹² Н. Н, „Вести“, бр. 2807, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 32), 01. фебруар 2003, „Противник за спектакл“, стр. 2

такмичења даване веома мале шансе за пролаз међу осам најбољих, „плава“ ужичка чета ипак успева да, у конкуренцији „Маришала“, „Левског“ и „Гунеш Вакиф банка“, освоји друго место и дође до завршнице. „Главни кривац“ за овај успех свакако је, Дарко Закоч, први стратег „Јединства“.

Најмлађа екипа овогодишњег циклуса Лиге шампионки остварује више од очекиваног и још није завршила такмичење. Планирано стицање искуства претворило се у велики успех.

У Лигу најбољих тимова Европе ушли смо са циљем да стичемо искуство и постепено сазревамо као екипа. Морамо бити презадовољни оствареним јер смо међу осам најбољих тимова „старог континента“. И резултат и наше игре су изнад очекивања. Једину слабу партију пружили смо на Тенерифама. Од екипе „Јединства“ се пре старта такмичења очекивало једино да покаже континуитет у игри, а резултати су потврдили да је сазревање дошло мало раније него што се предвиђало. Спадамо у ред најмлађих и најнеискуснијих екипа у овогодишњој, иначе, веома јакој европској конкуренцији и самим тим је наш успех већи.

Екипа „Јединства“ у овогодишњем циклусу Лиге шампионки игра веома храбро, без комплекса против знатно искуснијих тимова. У Ужицу су предају потписале Туркиње, Бугарке, а мало је недостајало да то учини и супер тим са Тенерифа.

- То је тачно. Играли смо храбро и пожртвовано. Психолошка припрема се базирала на томе да је једини императив на овим мечевима био да имамо максималан учинак и на индивидуалном и на колективном плану. Са одбојкашицама уопште нисмо разговарали о резултату.

Наш главни критеријум и водиља била је чињеница да младост покаже дрскост и да се искаже до краја. Све ово је пратила дисциплина на високом нивоу а мотивација је у неким сусретима била и изнад наших могућности. То је, по нама, био прави пут ка успеху. Време је показало да смо били у праву. Наравно рачунали смо и на потцењивање од стране противника. Наша млада екипа је на терену демантовала све прогнозе и на најбољи начин искористила указану шансу.

Играли сте без странкиња, тако да је велики број младих одбојкашица одмах „гурнут у ватру“. Неке од њих су постале и носитељке игре овог тима.

- Тако је диктирала ситуација. Наш концепт пре почетка припрема није био базиран на томе. Нисмо на време адекватним појачањима попунили нека места у тиму, а онда је дошла и „осека“ на тржишту. Ушли смо у тај ризик, дали младима пуно одговорности и то нам се вратило на најбољи могући начин. Било би добро да се та младост не понесе јер треба бити чврсто на земљи и размишљати унапред. Сваки успех се данас оставља по страни и одмах се размишља о наредним утакмицама и сезонама. Тако диктира ситуација, не само у овом, него и у осталим спортовима.

Сигурно је да пуно радите са одбојкашицама на тактичком плану?

Ова екипа је млада тако да се са њом ради много више него са искуснијим тимовима. Имамо обимне тактичке припреме што се показало исправним и даје резултате.

Пред пут у Бергамо следе домаћа искушења. Гостује београдски „Поштар“ који је у последњем колу „откинуо“ бод „Црвеној звезди“, тако да је разлика између „Јединства“ и актуелних шампионки четири бода. На крају о противницама у европском четвртфиналу. Екипа из Бергама скуп је све самих асова. Колико „Јединство“ може у тим мечевима да оствари?

Ради се о екипи која није стварана већ селектирана на Првенству света. То је скуп најквалитетнијих индивидуалки. Екипа из Бергама је „покривена“ на свим позицијама најмање са две врхунске играчице. Податак да су већину мечева у овогодишњој Лиги шампионки одиграле у комбинованом саставу довољно показује о њиховој снази. У италијанском првенству су у врху и једини кикс су имале у националном Купу јер их је из даљег такмичења избацила „Фиренца“.

Наша шанса може бити у чињеници да оне могу да упадну у замку већ виђеног фајнал фора после наша два меча. Велика је разлика у именима ове две екипе, али бих волео да се на терену покаже нешто друго у односу на папир. Најважније је да одиграмо што квалитетније и оверимо све наше успехе у овогодишњој Лиги шампионки.¹¹³

Иако се није очекивало чудо јер је екипа из Бергама апсолутни фаворит, чини се да је пораз превисок за евентуални пролаз. Углавном репрезентативке у својим земљама, нису дозволиле никакво изненађење. Сигурно је бар да ће љубитељи одбојке у Ужицу имати прилику да уживају у лепој одбојкашкој представи 19. фебруара. Док постоје и теоретске шансе, треба се надати, јер то је спортски. Међутим, највероватније је да ће гошће из Италије искористити ову велику предност, а што се тиче екипе „Јединства“, биће довољно да се навијачима и људитељима спорта одуже добром игром. Свакакако, улаз међу најбољих осам екипа у Европи, прави је подвиг за ову младу екипу.

„Јединство“: Костић, Старовић, Мајсторовић, Весовић, Крсмановић, Томашевић, Антонијевић, Ћебић, Остојић, Аврамовић.

„Фопапедрети“ – „Јединство“ 3-0 (25-11, 25-19, 25-19)¹¹⁴

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк. Гледалаца: око 2000. Судије: Ермихан, Демирделен (Турска).

„Јединство“: Костић, Старовић, Весовић, Томашевић, Антонијевић, Ћебић, Остојић, Аврамовић.

„Фопапедрети“: Балдели, Маринковић, Гијска, Килич, Турлеа, Каћатори, Белона, Блун, Пађи, Пићини, Николић.

То је био ОК „Јединство“, најуспешнија женска екипа у Југославији. Поред сјајној резултата, пласмана међу најбољих осам екипа у Европи, нанели су први пораз екипи из Бергама. Без повређених Јасне Мајсторовић и Наташе Крсмановић, са осам девојака, екипа „Јединства“ изборила је можда и историјску победу. Пре свих поменућу младу Ану Антонијевић, која је буквално из кревета, са високом температуром, изашла на терен, и то на место које је, на неки начин, најодговорније, или најважније. Не зна се да ли је то храброст, нити колико је снаге требало да се издржи пет сетова на том месту у екипи. У сваком случају, ово се не сме заборавити. Наравно, и остале одбојкашице учиниле су све да надоместе одсуство повређених колегиница, а победа над једном од најбољих европских екипа је прави подвиг.

Тренер Дарко Закоч и његов колега Војислав Гордић, са девојкама и наравно њиховим сарадницима, понос су не само нашег града.

„Јединство“ – „Фопапедрети“ 3-2 (25-21, 22-25, 26-24, 21-25, 15-12)¹¹⁵

¹¹³ Д. П. „Ужичка недеља“, бр. 391, 01. фебруар 2003, „Младост чврсто на земљи“, стр. 41

¹¹⁴ Н. Н. „Вести“, бр. 2807, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 32), 15. фебруар 2003, „Превисок пораз“, стр. 32

¹¹⁵ Н. Н. „Вести“, бр. 2810, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 35), 22. фебруар 2003, „Подвиг Ужичанки“, стр. 3

Млада екипа Дарка Закоча без две повређене стартерке, примачице Јасне Мајсторовић и средње блокерке Наташе Крсмановић и са „ровитом“ техничарком Аном Антонијевић успела је да после пет сетова савлада италијанске првакиње, екипу „Фопапедрети“ из Бергама у четвртфиналном реванш мечу Лиге шампионки. Ово је чети Марија Ди Пијетрија први пораз ове зиме у Европе а до Ужица Италијанке су изгубиле само два сета у шест утакмица у групи.

Ужичанке су се овим великим успехом на најлепши начин опростиле од овогодишњег циклуса најеминентније одбојкашког такмичења „старог континента“ будући да су у првом мечу поражене са 3-0.

Одбојкашице „Јединства“ су против осам година старијег интернационалног састава играле храбро и без комплекса и тако поновиле игре из претходне рунде. Мотивисана младост је поново показала своју дрчност и овом победом Европи ставља до знања да на њу мора озбиљно рачунати у наредним циклусима Лиге шампионки.

Екипа из Бергама је једна од фаворита у овогодишњој Лиги шампиона. – истиче Дарко Закоч, стратег плаве ужичке чете. Они су играли пуном снагом у првој утакмици у Бергаму, а други дуел ових екипа донео је епилог у нашу корист. Гошће су играле са много падова изазваних недостатком концентрације. Ми смо искористили то на најбољи могући начин и забележили победу за памћење. Оиграли смо храбро уздижући се изнад свих проблема. На овој утакмици смо успели да одрадимо доста ствари које нисмо успели да одрадимо у Бергаму.

Овогодишња веома успешна европска епизода „Јединства“ је завршена и екипа се окреће искушењима у завршници домаћег првенства.

- Треба најпре да заслечимо ране. – додаје Закоч. – Завршница шампионата трајаће месец и по дана, дакле, све ће се одиграти брзо. Екипа није бројна. Играмо само са једном техничарком, повређени су „средњак“ и примач. Треба вратити форму на прави ниво за очекивано финале против „Црвене звезде“.

Тренер италијанског тима није био расположен после утакмице са „Јединством“ констатујући дисконтинуитет у игри „Фопапедретија“ и велике падове у концентрацији.

- Нисмо одиграли како треба, али смо срећом у Бергаму били прави. – истакао је први тренер прошлогодишњих финалисткиња Лиге шампионки.

Капитенка домаће екипе Јелена Костић сматра да се „Јединство“ на најлепши начин и поред силних проблема опростило од Лиге шампионки.

- Окрећемо се нашем првенству и плеј-офу и намери да титулу државног првака вратимо у Ужице. - додаје Јелена Костић.

Примачица „Фопапедретија“, наша Јелена Николић, водила је велику борбу против Ужичанки свих пет сетова.

- Оиграли смо лоше мада смо на моменте показали да можемо знатно више. - истиче 20-огодишња Јелена Николић.- „Јединство“ је одиграло одлично и сасвим заслужено победило.

Међу публиком, на овој утакмици био је и Зоран Терзић, тренер актуелних шампионки „Црвене звезде“ и „најљућег“ ривала ужичком тиму у овом првенству.

- И поред персоналних проблема „Јединство“ је приказало своју препознатљиву игру, добро сервирало и играло у одбрани. – каже Терзић. Велики је успех савладати италијанског првака и ја екипи Дарка Закоча честитам на овој великој победи наше одбојке.

- Подвлачећи црту на овогодишње европске игре „Јединства“ морамо истаћи да се планирано стицање искуства и постепено сазревање најнеискусније екипе Лиге шампионки претворило у веома запажен пласман међу осам најбољих екипа „старог континента“ и то без и једног страног појачања. Питање је било шта би било да су „принове“ стигле у Ужице и помогле младом тиму својим искуством. Овако, велика дисциплина у игри, напоран рад и мотивација, која је у неким утакмицама била и изнад могућности били су једни од главних адута ужичког састава. И наравно, храброст која је противнице са друге стране мреже гледала као „равне себи“.

Ужичка младост је, очигледно, спремна да врати титулу у град на Ћетињи.¹¹⁶

Завршена је још једна сезона. „Јединство“ је имало запажен наступ у јакој Индесит Лиги шампионки, али је на домаћој сцени остало без пехара. Господине Закоч, како коментаришете остварене резултате?

- Свака сезона у којој „Јединство“ не освоји трофеј, а створена је навика у протеклих десетак година да тако буде, може се, условно, назвати, неуспешном. Међутим, неке објективне прогнозе пре старта ове сезоне говориле су у прилог томе да ми, по саставу који смо имали, нисмо спадали у круг фаворита. Нарочито не у односу на екипу „Црвене звезде“ која је сачувала прошлогодишњи састав и додала пар перспективних играчица са наших простора.

Постоје, заправо, две оцене сезоне на домаћим теренима. Она објективна која говори у прилог томе да смо ми освајањем првог места у регуларном делу првенства и са запаженом, готово равноправном улогом у финалу плеј-офа у односу на „Црвену звезду“, испунили очекивања. Друго би било оно субјективно што сам поменуо, то је тај жал што се прво у Купу, а затим и у финалу плеј-офа, где су нијансе одлучивале, поновила историја са финала Купа, где су три утакмице изгубљене у том одлучујућем, петом сету. Дакле, наш домет је био да будемо равноправан ривал, да угрожавамо „Црвену звезду“, али нисмо успели да учинимо нешто више и да евентуално оповргнемо те папирнате прогнозе са почетка сезоне да је „Црвена звезда“ фаворит.

„Јединство“ је у протеклој сезони играло са знатно подмлађеним саставом. То је сигурно стварало бројне проблеме. Шта се може очекивати, што се састава тиче, у наредној сезони?

- Неколико година уназад, нарочито пред ову последњу сезону, наш састав се битно мењао у односу на састав који је завршавао претходну сезону. А то је нешто што захтева одређено време, рад, напор, како би се екипа на прави начин уиграла. Сигурно да би много већи ефекти били ако би екипа у дужем периоду била на окупу и уколико би окосница екипе била препознатљива у односу на претходну сезону.

Која је битна разлика у наступу на европској сцени у односу на домаћа такмичења?

- Многи покушавају да направе паралелу између наступа у Европи са наступом на домаћој сцени. По мени то никако не може бити реална слика. У Европи смо ми били пре овог такмичења тотални аутдсајдери. Имали смо поуздане информације, да су нас те екипе, с којима смо се састали у првом кругу, на неки начин мало потцениле, на основу нашег састава и промена у односу на прошлогодишњи период када смо направили успех у Лиги најбољих.

Други аспект је да смо ми били у великој мери непознаница, да остале екипе нису имале јасну слику нашег тима. И ту смо имали прилику да неке ствари много успешније

¹¹⁶ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 394, 22. фебруар 2003, „Младост не признаје искуство“, стр. 41

прикријемо и у тактичком и у техничком смислу. Отуда је до пуне мере дошло оно што смо ми спремали, посебно на тактичком плану, у односу на наше ривале у Евролиги.

Домаћа сцена је нешто сасвим друго, мање-више све играчице се међусобно познају, много пута су анализиране и практично на домаћој сцени немате шта да понудите ривалима. Тренерском терминологијом речено нема изненађења, практично сте прочитана књига и можда од тренутне форме и неких ситних детаља зависи учинак. Нарочито се то односи на ову финалну серију коју смо играли против „Црвене звезде“.

Које конкретне потешкоће имате као тренер када је у питању играчки кадар?

- Сигурно да би било најбоље оно што сам малопре рекао. Да се окосница ове екипе задржи и догради на оним местима која су се показала слабија у односу на претходну сезону у односу на директног конкурента „Црвену звезду“. Ја сам више пута поменуо да смо ми имали одређених концепцијских проблема да смо читаву сезону одиграли практично са само једном техничарком. Можда наше проблеме не види обичан гледалац, који дође да гледа утакмицу, али треба проанализирати и тренажни циклус. Није уопште лако радити и конципирати тренажни циклус са само једном техничарком.

Ту смо имали један проблем, а друго је што на позицији средње блокерке нисмо имали алтернативу, тако да неке повреде које су нас стигле и услед замора, путовања и великог броја утакмица распоређених на мањи фонд играчица, омеле су нас у фебруару месецу да можда и савладамо „Црвену звезду“. Ни Мајсторовићеву ни Крсмановићеву нисмо успели да у потпуности опоравимо и подигнемо њихов ниво форме које су имале до повреда. Сигурно је да је то у смањеном фонду играча оставило траг. Тражили смо нека алтернативна решења, али нисмо имали неку своју концепцију која би била доминантна током читаве сезоне. Пример је да је Старовићева одиграла други део сезоне на месту средње блокерке, дакле неке концепцијске измене биле су изнуђене и сигурно је и то умањило ефекте и квалитет наше игре.

Шта можемо очекивати и шта би требало урадити за наредну сезону?

- Потенцијал постоји свакако, само треба заокружити ту целину. Ми смо и прошле године имали планове, они су најављивани пред почетак сезоне, међутим није то реализовано како је Управа замишљала, онако како смо се ми надали. Што се тиче кадровске политике то је нешто о чему брине Управа клуба и Извршни одбор. И они ће сигурно анализирати ову сезону и према томе одредити амбиције са којима ћемо ући у наредну сезону.

За сада нема најава за нове одласке, све су играчице под уговорима, једино може да буде договор играчице и Управе да нека напусти клуб. А већ сам рекао да нам треба друга техничарка, треба нам средња блокерка, једна квалитетна примачица сервиса. То су биле идеје које сам ја заступао и прошле године. Економска ситуација је одредила да играмо са оваквим саставом.

Бринемо ли довољно овде у Ужицу, о стварању нових талената?

- Неко опште опредељење је, током свих ових година, нарочито у периоду када је клуб бележио изузетне резултате и када је све то пратило и огромно интересовање у граду и шире, било је усмерено и на то да се у Ужицу изнедри једна права и квалитетна одбојкашка школа. Све то није до краја реализовано из простог разлога што смо много енергије, новца, трошили на организационе услове, због недостатка адекватних дворана, немогућности пријем великог броја деце која су се интересовала да почну да тренирају одбојку, тако да нисмо на најбољи могући начин искористили све предности које постоје у оваквим малим срединама за стварање сопственог кадра.

Оно што је везано за први тим „Јединства“ то је да има адекватне услове за рад кад је реч о дворани, али стално тражимо време да повећамо фонд сати за тренинге, овој екипи у успону је то неопходно. Потребан је такав рад да се надогради таленат и да се постане спортиста врхунског квалитета.

Дуго већ размишљамо о стварању посебног тренажног центра где би одбојка била доминантна и мислим да је то први предуслов да из сопственог кадра створимо већи број квалитетних играчица.

Када је „Јединство“ током прошле сезоне пружио најбоље партије?

- Најбоље мече током протекле сезоне одиграли смо на евро-сцени. Оба меча против „Левског“ су можда наш крајњи домет и у техничком и у тактичком смислу. Тим двома утакмицама додао бих утакмицу коју смо, истина, изгубили, али је то, можда, наша најбоља партија, против екипе „Тенерифа“, узвратни сусрет у јануару у Ужицу.

Ми смо у сезону ушли са битно измењеним саставом, са подмлађеним играчким кадрам. Податак да је у постави практично било пет нових стартерки најбоље говори у прилог те констатације. Уследио је период адаптације, прилагођавања, тражило је то сигурно једно три-четири месеца изузетно напорног рада, који је касније дао резултат, нарочито на европској сцени. По мени пласман у четвртфинале Евролиге малтене је раван прошлогодњем фајнал-фору и освајању другог места у Лиги најбољих! Нарочито ако се узме у обзир конкуренција, искуство и квалитет противничких екипа са којима смо се сусретали и ако се имају у виду сви наведени проблеми које смо имали са подмлађеним саставом.¹¹⁷

Спортска Европа је у последњој деценији прошлог века стигла у Ужице, а један од најзаслужнијих за улазак „Јединства“ у сам одбојкашки крем „старог континента“ је Дарко Закоч. Иза Дарка су године тешког рада, трофеји, и велики број нових, афирмисаних одбојкашица, које су то постале управо захваљујући његовој упорности и подршци.

- Рано сам ушао у свет одбојке и то већ у петом разреду основне школе. – каже Дарко. – Захваљујући професору Ацу Јовановићу, Основна школа „Нада Матић“ увек је била расадник спортских талената. Признајем да је у мени дуго било оних клиначких колебања између кошарке, одбојке и других спортова, али сам се, на крају, одлучио за игру под мрежом и нисам погрешно, јер сам као ученик седмог разреда био прекомандован у први тим. То је било пресудно за одлуку.

Била је то једна веома талентована генерација ужичких одбојкаша...

- ... Која није у потпуности успела да се докаже јер није имала у потпуности подршку своје средине осим Срба Николића, Миша Чантрака, Аца Бићанина. Дакле, осим тренера, других ауторитета није било.

Већина младих спортиста воли изазове. Пред Дарком је била понуда краљевачке „Рибнице“, која је у време велике Југославије била на свом врхунцу.

- Увек дође то време да морате да донесете важне одлуке. Међутим, ја сам насео на неку своју приврженост Ужицу и нисам отпутовао у Краљево. Остао сам веран „Првом партизану“. Можда је и то утицало да веома рано, у 23. години, завршим играчку каријеру.

„Први партизан“ се, на велику жалост бројних љубитеља одбојке, убрзо угасио.

- И дан-данас ми тешко пада такав епилог. Није лако све то заборавити. У једном тренутку смо били најквалитетнија ужичка екипа. Била је то екипа, у најмању руку, и у

¹¹⁷ Раденко Мутавцић, „Вести“, бр. 2835/36, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 52), 16. август 2003, „Остати у врху европске одбојке“, стр. 2

јуниорској конкуренцији као и у борби за „Б“ лигу, потпуно равноправна са многима, који и даље постоје. На жалост, та генерација се удаљила из одбојке. Било је ту великог потенцијала да попут мене, Војкана Гордића, Зорана Мурића остане уз терен. Користило би то данашњем „Јединству“.

Зоран Мурић је са сарадницима поново покренуо мушку одбојкашку екипу у Ужицу.

- Добра је то идеја и мени је драго да је неко то покушао. Није то лако, јер тешко је нешто поновити, тешко је поново вратити у живот када се угаси. Међутим, ја се надам да ће успети у тој намери.

Одмах након играчке каријере Дарко „упловљава“ у тренерске воде. Испоставља се да ће то бити потез, који ће у многоме утицати на промену снага у нашој женској одбојкашкој конкуренцији.

- У правом тренутку дошла је понуда из „Јединства“, која је била резултат праћења мог рада у млађим категоријама „Првог партизана“. Из те „моје“ генерације потекли су један Ђенић и још неколико добрих одбојкаша. Дакле, та мој рад са младима није остао непримећен у Управа „Јединства“ са Филиповићем, Ленчом и доктором Момом Арсенијевићем ме је позвала и кренуо сам 1986. године, практично, са самог дна. Ја то обично кажем, да смо кренули „из минуса“. Старије играчице су напустиле клуб и поново је на сцену, захваљујући професору Ацу Јовановићу, ступила „Нада Матић“ и генерација одбојкашица у којој су биле Снежана Бранисављевић, Јасна Маринковић, Љиљана Веизовић, као и друге, ништа мање квалитетне играчице.

Почеци су били пуни изазова, посртања. Требало је доста радити на физичкој и психичкој спреми. Било је ту мојих „домова“, али и тренутака када је Управа помогла да останемо и опстанемо. Те, прве године смо се консолидовали, а већ друге и треће је почео да доноси резултате. Полако смо улазили у борбу за виши ранг. Наравно, сви памтимо 1989. годину, када смо освојили кадетско првенство Југославије у словеначком Копру. То је била та иницијална каписла за даље и потврда да имамо квалитет. Освојили смо и последње јуниорско Првенство Југославије.

- После пет година смо стигли до савезног ранга и одмах стигли до петог места. То је био знак да је „Јединство“ клуб који стално напредује, односно да је перспективан и прогресиван. Већ у наредном првенству смо ушли у велико финале.

После само годину дана Ужице добија и први женски одбојкашки трофеј. Стигао је пехар купа. Од тада „Јединство“ зна само за успехе. У витринама ужичког клуба је осам титула државног првака и седам пехара купа. Од тог броја, под тренерском палицом Дарка Закоча освојено је 12, по шест у оба такмичења.

У Дарковој тренерској каријери бележе се и два излета. Најпре у „Вршац“, а потом и у италијански „Бари“.

- Мало сам био засићен. Те, 1995. године, јер је иза мене било девет сезона у клубу. Није то био најсрећнији растанак, будући да нисам водио две последње утакмице финала плеј-офа. После „Вршца“ имао сам и једно, мало црно, а мало и бело искуство у „Барију“. Ипак, оно што највише памтим су пријатељи, којих у Италији имам велики број. Врло често сам у контактима са чувеним италијанским селектором Марком Бонитом. У сваком случају, била је то једна добра школа у мојој каријери.

Поред рада у клубовима, Дарко је био активан и у националној селекцији.

Од 1989. године сам присутан у репрезентативним селекцијама. Почео сам са кадетима старе Југославије, био помоћни тренер у јуниорској селекцији, а 1991. године

сам именован за једног од тренера сениорског тима. Од 1996. до 2001. године радио сам самостално са нашим најбољим одбојкашицама. Успели смо да искристалишемо добру селекцију јер смо имали довољно храбрости за то. Многе играчице су биле анонимне, али су радом стигле до имена. После низа година смо обезбедили улазак у А групу, а 2001. године, у јакој конкуренцији, смо освојили женски Сприн куп.

Резултати Дарковог рада у „Јединству“ су познати свима у нашој земљи, па и у иностранству. Био је довољно храбар да истраје у својим намерама, које су водиле ка циљу да Ужице буде велика тачка на одбојкашкој мапи Европе. Тај циљ је досегао, јер су у хали „Велики парк“ гостовали, а и губили највећи европски тимови. Више се у Ужице не путује по европске бодове, већ се озбиљно размишља о питању како надмудрити Закоча и његову стратегију.

- Иако су многи страховали и стрепели за нас, успели смо да као најмлађа екипа свима „покажемо зубе“. Нисмо имали комплекса и доказали смо да се и са домаћим снагама може успешно играти у Европи. Били смо други у Азербејџану, а прошле године изборили смо четвртфинале Лиге шампиона.

Дарка Закоча уговор са „Јединством“ веже још годину и по дана, односно до краја 2004. године.

- Још нисам потрошио оно стваралачко у себи. Још имам мотива, али ће, највероватније, егзистенцијални ефекти утицати на даљи ток каријере.

„Јединство“ је у новој сезони стартовало силовито.

- Ова екипа расте, иде узлазном линијом, афирмисали смо велики број младих одбојкашица. „Јединство“ је расадник талената, иако то многи не тврде, нису биле успешне.

Можда је време за повратак трофеја у Ужице.

- Да у то не верујем не бих се ни бавио овим послом. Мислим да ова година не би требало да прође без барем једне титуле. Неће се ни „Црвена звезда“ лако предати.

Посао којим се Дарко Закоч бави не оставља много слободног времена.

- Мало је времена за друге активности. Највише га посвећујем породици. Сваки тренутак користим да будем уз супругу Добрилу и пратим одрастање синова, деветогодињег Алексе и Андрије који има пет година. То је један од разлога зашто се нисам одлучио да одем из Ужица.¹¹⁸

Иако је Ужице, претпоследњег понедељка 2003. године покривено снежним покривачем, овај град на Ћетињи је у знаку плаве боје својих одбојкашица, које победа над бранитељкама трофеја „Црвеном звездом“ и, традиционално неугодном „Луком Бар“, стижу до осмог трофеја у националном купу. Екипа Дарка Закоча на најбољи начин користи предност домаћег терена и после две „сушне“ године враћа пехар купа у своје витрине.

Пут до трофеја није ни мало лак. Требало је најпре у финалу пре финала прескочити јединог правог конкурента, освајачице дупле круне „Црвену звезду“. У изванредној атмосфери, пред препуним трибинама, поучене епилогом првенственог дуела играног седам дана раније и пораза у Београду, одбојкашице „Јединства“ успевају да се, после изгубљеног првог сета врате у меч и храбријом игром савладају екипу Зорана Терзића, кој сеа, после стечене предности, опредељује да чека грешке противница. Испоставља се да је ту кључ пораза. Ужичанке играју веома добро и конкретније су у нападу, посебно у другом сету, који добијају са осам поена предности.

¹¹⁸ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 434, 29. новембар 2003, „Без комплекса у Европи“, стр. 28

И финале против „Луке Бар“ Ужичанке играју максимално мотивисано и сконцентрисано, што није ни мало лако, јер су најтеже унапред добијене утакмице. Међутим одбојкашице „Јединства“ успевају да се психички опораве за само 20 сати и максималним резултатом савладају, ипак, објективно слабије противнице.

- После две године пропуштених прилика успели смо да жарко очекивани трофеј вратимо у Ужице. – каже Дарко Закоч тренер Ужичанки. – Девојке су били истински јунаци победе. Захваљујем се и сарадницима, који су дали пуни допринос анализи игре противника и припреми екипе за овај турнир. Било је тешко. После „Црвене звезде“, екипу поново довести на висину задатка и не потценити противника у финалу.

Велики успех одбојкашице „Јединства“ славе на паркету дворане „Велики парк“, заједно са Баранкама, у великом колу, а славље је настављено до дубоко у ноћ.

Креаторка игре „Јединства“ Ана Антонијевић је веома радосна после тријумфа. - Финална утакмица је била лакша него она са „Црвеном звездом“. Успели смо да, после изузетно тешке утакмице са Београђанкама, против „Луке Бар“ одрадимо све оно што смо планирали и вратимо пехар тамо где му је и место.“

Средња блокерка Наташа Крсмановић слаже се да је меч са браниоцем трофеја веома тежак.

- Одавно желимо да их победимо и пређемо ту баријеру, тај мали комплекс који смо имали од њих. Мислим да у првенству нећемо имати проблема и да ћемо и други пехар вратити у наше Ужице. – каже Наташа.

Средња блокерка Александра Аврамовић израста у врхунског аса. – Успели смо да победимо у психички и физички веома јакој утакмици против „Црвене звезде“. Знале смо да ћемо после ове победе сигурно освојити куп. У првом сету било је мало страха, али смо, како је меч текао играле са много више храбрости и знатно мање осцилација него у Београду. У финалу смо одиграле колико је било потребно за победу. – констатује она.

Чачанка на привременом раду у Ужицу, Јасна Мајсторовић, каже да је остварен први циљ у овој сезони и да се сада све окреће у правцу Лиге шампионки и борби за повратак титуле.

Једну од најбољих партија у каријери одиграла је Сања Старовић баш против „Црвене звезде“.

- Испало је добро што смо се против њих састале одмах у полуфиналу. Истина, први сет смо одиграле у грчу, али смо у наставку дошле до игре и победиле. У финалу је било осцилација, јер није лако после онаквог полуфинала ући максимално сконцентрисан у финале.

На крају треба поменути и организацију турнира, која је по ко зна који пут, била на врхунском нивоу.

- Ужице је препознатљиво у одбојкашким круговима по организовању оваквих манифестација. У организационом смислу за нас нема тајни, а то смо доказали и прошле сезоне у Лиги шампиона. – каже Бошко Топаловић генерални секретар ОК „Јединство“.¹¹⁹

Одбојкашице „Јединства“ не понављају прошлогодишње игре и успехе на евро сцени. На паркету спортске дворане „Велики парк“, пред неуобичајено мало попуњеним трибинама и подршком која је, да ли због снега или нечег другог, „заказала“ скоро у потпуности, забележена су два пораза. Против „легије странаца“ из Кана, објективно, више се не може, али велика шанса пропуштена је у премијерном мечу против „Стала“ из

¹¹⁹ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 438, 27. децембар 2003, „Титула враћена у Ужице“, стр. 52

Пољске, у ком „Јединство“ личи на себе само у првом сету. У дуелу против Пољакиња нема препознатљиве младалачке храбрости у игри ужичке екипе.

- Нисам очекивао да ћемо на терену против Пољакиња потврдити „папирнате“ прогнозе и бити аустсајдери. Сервирали смо „мекано“ и нисмо играли тимски. Мало наших одбојкашица је било расположено за игру, али се надам да ће им то бити мотив за исправљање грешака. – каже Дарко Закоч, тренер „Јединства“.

Ужичанке су у мечу против бранитељки европске круне у значајној мери поправиле утисак. Играле су слободније, истина, са доста осцилација, али са знатно више воље и жеље за надигравањем. Тешко су успеваале да надмудре противнички блок, али је зато добро „радио“ сервис.

Да су овакву игру приказале у мечу против „Стала“ вероватно би епилог тог сусрета био знатно повољнији по наше вишеструке шампионке.¹²⁰

Завршена је још једна одбојкашка сезона коју ће Ужичани памтити по освојеном трофеју националног купа после две године поста. Мало је недостајало да чета Дарка Закоча дође и до другог трофеја, односно дупле круне, али су срећа и знање у петом одлучујућем сету финала плеј-офа били на страни „Црвене звезде“, која је тако спасила сезону.

- Објективно, односно реално посматрано обистинила су се очекивања да ће „Јединство“ и „Црвена звезда“ обележити ову сезону. Ако подвучемо сезону, односно направимо неку објективну слику или пресек из резултатског угла, може се рећи да је учињен помак у односу на претходне године, у којима смо од Београђанки изгубили оба финала. Ми смо ове године успели да вратимо пехар националног купа у Ужице и на основу тога су се подгрејале амбиције и наде да се можда може стићи до дупле круне, односно да се може повратити и титула. – истиче Дарко Закоч, најтрофејнији ужички одбојкашки тренер.

Међутим, титула је остала у Шумицама.

- Управо та ситуација, да једна лопта пресуђује, односно да нас води на праг великог успеха, а с друге стране да све то одједном падне у воду због три или четири минута деконцентрације и немогућности да се материјализује та велика предност, одвојила нас је од тога да сада причамо о једној веома успешној сезони.

Случајан епилог сезоне или је нешто друго у питању?

- Није то случајно. Нама се то десило много пута ове године, ако бацимо поглед на целокупну слику управо минуле сезоне. Тачно је да смо имали велике проблеме пред почетак сезоне, јер смо размишљали у правцу довођења једне квалитетне „четворке“. Постојала су и нека обећања која нису реализована и на крају се испоставило да ће нам то место током читаве сезоне бити велики проблем. Мислим да је оно што нам се десило у петој утакмици у Београду само круна те ситуације која је сконцентрисала све оне генерале и све оне „паметњаковиће“ који се појаве на крају сезоне да нешто „причају“ и све сведу на те моменте. Ми смо се са тим борили читаве сезоне. Имали смо сијасет утакмица, чак и са слабијим противницима, а нарочито против „Спартака“ у купу, где нисмо меч могли да завршимо код пет-шест поена разлике.

Први тренер „Јединства“ сматра да су Ужичанке овогодишњу титулу државног првака наше земље „губиле“ више пута.

- Мислим да треба подсетити на ону новембарску утакмицу против „Црвене звезде“ у Београду, коју смо сјајно „отворили“ и противника оставили на само 17 поена у првом

¹²⁰ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 442, 24. јануар 2004, „Заказала ‘трибина’“, стр. 39

сету. Имали смо 24-18 у тој утакмици, па опет нисмо знали да материјализујемо предност и практично смо већ тада Београђанкама дали „пол“ позицију, пред расплет у плеј-офу.

Карактеристичне су те осцилације „Јединства“ које су се повремено јављале након периода одличне игре.

- То је тачно и било је тога и током овог првенства и самом плеј-офу. Довољно је да погледамо и ту прву утакмицу финала која мени и дан-данас остаје проблематична. Мислим да смо на нивоу физичке припремљености и многих других елемената били на висини. Међутим, имали смо проблема са малодушношћу, слабијим моралом, односно оно што се очекивало од појединаца није испуњено у тој утакмици. Управо због тога смо морали да другу утакмицу у Ужицу одиграмо „на нож“. И трећа утакмица је, такође, имала, те неке епизоде осцилација, али смо опет имали велику прилику да дођемо до важне победе. На нашој страни је било и то велико психолошко оптерећење противника, много веће него наше, али се појавио проблем у том трећем сету, у којем смо имали предност. Водили смо и сет привођили завршетку, али нисмо знали да урадимо то до самог краја.

Посебна прича је пета утакмица финала плеј-офа.

- Пета утакмица и све то што се у њој дешавало је само потврда свега наведеног. Били смо на прагу раја, али је успех изостао. Понављам да то није случајно. Има ту и објективног нашег незнања, али и неких ствари које потичу из саме психологије, менталног склопа, одређеног враћања у прошлост, притиска бројних утакмица које су изгубљене на сличан начин. Утакмицу су морали да заврше играчи на терену. Тачно се зна, по некој хијерархији ствари, како је све требало да изгледа и ко је све требао на себе да преузме одговорност. Оно што показује нашу одређену незрелост, и као појединаца и као екипе, јесте да таквих играча није било. „Црвена звезда“ је ту имала тај квалитет више. Имали су ту дрскост, дрчност да се увек неко издигне у таквим тренуцима, који не дозвољавају да све лађе потону, да се не дозволи малодушност.

Чињеница је да четири контранапада за титулу нису „прошла“.

- Са стручне стране гледано, та чињеница је тачна. Имали смо у тим тренуцима четири идеална пријема, али нисмо ни једном направили добру организацију напада, а знали смо, као што је то знала и „Црвена звезда“, на кога ће се ићи, шта ће се играти. Е сад је ту требало само применити на 24-19 неке ствари које се раде на 10-5. Ту се познају прави играчи, прави јунаци.

„Црвена звезда“ није оправдала улогу апсолутног фаворита пред почетак првенства.

- То многи сада заборављају. Евидентно је, када се погледају све чињенице, односно када се објективно и са стручне стране сагледа квалитет обе екипе, да је он био на страни „Црвене звезде“. Индивидуални квалитет самих постава, такође је био на њиховој страни. Знало се да наша игра у многоставној зависи, а што је било много тешко објаснити самим играчицама, од тачно одређених појединаца, којима мораш погодити форму, ниво мотивације, да би све функционисало како треба. То је била чињеница са којом смо се ми током целе године борили. „Црвена звезда“ је била разноврснија, што је и показала у том нашем великом тактичком рату. Из стручног угла гледано, ми ни једну утакмицу нисмо почели у истим формацијама. И Зоран Терзић и ја смо се трудили да сакријемо неке своје слабости, а да истакнемо врлине. Све се то смењивало, ишла је воденица на једну, па на другу страну. На крају је отишла на њихову страну, због већег нивоа храбрости, дрскости и вица у игри, коју одређене играчице „Црвене звезде“ имају. Не желим да свој и труд мојих девојака анулирам, али тешко да бих ја нашао играчицу у мојој постави која би на

24-19 онако сервирала. Чекати да противник заврши грешком, како су нам се многе утакмице завршавале, било је илузорно, односно није прави начин да се дође до победе. Ми смо имали одређене задатке и формације које су провежбаване и само је то требало урадити. Међутим, нисмо успели.

У овој сезони ни „Црвена звезда“ ни „Јединство“ нису успели да победе на терену противника. Одиграно је укупно осам мечева и резултат је нерешен.

- То је добар показатељ нашег рада и позитивног помака у односу на претходне сезоне. Са те стране смо успели да психолошки подигнемо екипу. Ранијих година, када смо освајали ту пол-позицију, титула се губила у неким непромишљеностима, грешкама, слабијим утакмицама на свом терену. И ранијих година, а посебно прошле, односно после тог несрећно изгубљеног купа, кога смо „имали“ после велике разлике, створила се та одређена психолошка баријера која нам се обила о главу у тој петој утакмици финала. Али ове године, бар на домаћем терену, нисмо дозволили да се противник радује, ни да нам узме један једини брејк.

Можда је рецепт за победу била полуфинална утакмица купа у Великом парку?

- Тај рецепт смо делимично примењивали. Имали смо изузетне периоде игре у финалу. То што смо одређене периоде добре игре смењивали са лошом последица је одређене незрелости, незнања. Постоје и осцилације од којих се не може побећи, као и одређене формације у којима нисмо могли да будемо подједнако квалитетни са „Црвеном звездом“ и то је проблем који целе године нисмо могли да решимо. Имали смо у плеј-офу и прва два сета у Ужицу, те друге утакмице, фантастичну игру. Нас „Црвена звезда“ није много пута оставила испод 20-ог поена. Кад смо били у налету ми смо београдски састав добијали са „опипљивом“ разликом, али у свим неизвесним завршницама та психолошка предност је била на страни „Црвене звезде“. Тај победнички менталитет који су они изградили у ове две године, та нека наша сумњичавост, малодушност, недостатак самопоуздања, недостатак лидера на терену, односно човека који би у тим тренуцима преузео одговорност на себе и решавао те сложене ситуације је оно што нас је мучило и што нисмо могли да решимо.

Овосезонски европски наступи нису могли бити на нивоу прошлогодишњих, јер се објективно више није могло.

- У Европи се тачно зна ко је ко, ко колико значи и ко игра квалитетнију улогу. Ви можете једном или два пута да направите изненађење. После тога сте на скенеру. Стално вас неко прати и анализира. Није случајно „Кан“ био три дана у Ужицу да би одиграо ту прву утакмицу. Ни велики више ништа не препуштају случају. Важно је напоменути да је просек година двоструког европског првака изнад 25, док прва постава иде и до 28. Дакле, ради се о зрелим играчицама. То нису екипе које се праве, већ тим који се саставља. Ми смо практично са веома младом екипом ушли у причу против два изузетно јака противника и било је тешко очекивати да ћемо нешто више урадити на резултатском плану. Можда смо могли урадити нешто више на плану игре, нарочито у мечевима против Пољација, али ту је, вероватно, данак узело освајање купа. Мислио сам да ће нам то дати подстрек, али смо добили мало те „звездоманије“, свега онога што носи оваква мала средина.

Другим речима врло лако се из славе може стићи до блата.

- Тако је било. Сада су неки склони да блате све те резултате и све оно што је ранијих година урађено на основу неких паушалних процена. У одбојци су многе ствари егзактне, тако да се не може главом кроз зид. Не може се против квалитета само срцем. Мора да

постоји знање, технички и тактички ниво, да би се парирало таквим екипама. Успеси се брзо заборављају, поготово у оваквим, малограђанским срединама, учауреним у „рекла-казала“. Та наша финала више цене људи напољу и људи у одбојкашком окружењу из одбојкашког окружења који знају са чим је то урађено и како се до тога стигло, него они који би требало срцем да буду уз овај клуб и кад је тешко и кад је добро.

Такав однос се најбоље могао видети на примеру пада посећености Великог парка.

- То је најболнија чињеница, јер је тиме показано одређено знање, познавање одбојке. Нисам очекивао да ће „Кан“ доћи у Ужице и одиграти утакмицу пред 500-600 гледалаца и поред популарних цена, а и чињенице да „Јединство“ одмерава снаге са највећим европским екипама. Питам се да ли ти људи воле само победе или можда скандале? Уосталом то је права слика читаве сезоне. Неки кажу засићење, други као разлог наводе нешто друго. Сећам се прича, када смо имали странкиње у екипи, да је било питања где су домаћа деца, онда је дошло време када се није много улагало у екипу, која је била веома млада и када се појавила нека друга прича. То је одлика ових малих средина, које имају неке своје специфичне захтеве и на које није увек лако одговорити.

Наша лига пада у квалитету.

- Очигледно је да се она све више обезвређује. Јесте тешко произвести неко интересовање када се унапред знају победници и када је и нама у стручном штабу највећа и најважнија прича да се задржи концентрација, опрез и тешко је из такве лиге играти неке значајне утакмице у Европи. То је било најтеже и нама и „Црвеној звезди“. Тешко је држати ниво форме, оне такмичарске затегнутости у таквој лиги, која треба да резултира оним правим оптималним нивоом игре када је то потребније. Мислим да је ове године, што се играчког кадра тиче, лига била веома квалитетна, са много добрих тренера. Проблем лежи у нечем другом. Лига се сваке године рапидно подмлађује, велики број играчица, које су зреле, али и које нису, одлазе. Тај одлазак је тешко надокнадити, а није лако ни сваке године производити нове играчице. Нормално је да се због тога пада у квалитету. Плашим се да ово финале није била одређена „лабудова песма“ „Јединства“ и „Црвене звезде“. Довољно је да једну или две играчице изузмете из ових целина и долазимо до тог проблема, који ће још мање привлачити публику и медије. И ово и прошлогодишње финале су показали да се може направити квалитет, јер су ови мечеви били много интересантнији од мушких. Жалосно је што се све то свело на само две екипе. То је велики проблем, који ће у будућности, можда, бити још и већи.

Шта даље? Уговор са „Јединством“ Вас веже још годину дана.

- Највећи проблем из кога произилазе и неке приче је што нема јасне комуникације у клубу. Ми имамо комуникацију стручни штаб-играчице-новинари. Остаје проблем што се, донекле, Управа „закопчала“. Мислим да она у ове две године нема јасну визију. Очекујемо њихове потезе.

Има пуно слободних играчица почев од Сање Старовић и Весне Томашевић, које су ове године биле више од 50 одсто екипе и што показује и статистички учинак. То је већ проблем који није лако надокнадити, поготово у овим условима. Да не говоримо о неким другим играчицама које размишљају у том правцу. Било је одређених незадовољава током сезоне, тако да је напозезу Управа са својим циљевима и смерницама, јер од тога зависи, на крају крајева, и будућност клуба. Моји планови су у склопу амбиција клуба.¹²¹

- Ретко се дешава да екипа тако тријумфално заврши првенство као што је то пошло за руком одбојкашицама „Јединства“. Само један пораз у 18 кола довољно говори о

¹²¹ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 458, 14. мај 2004, „Ништа није случајно“, стр. 42/43

супериорности екипе која је у сезону ушла доста ослабљена, са подмлађеним саставом, малим бројем играчица, али и даље предвођена нашим најбољим тренером у женској конкуренцији Дарком Закочем. Успео је у ономе што је мало ко очекивао, посебно што су остали конкуренти, бар они најбољи, остали у непромењеним саставима и са довољно „дугом клупом“ за цео ток такмичења. Кавалитет наше женске одбојке сигурно у овом тренутку не може да се мери са европским клупским такмичењима. Али само до пре неколико година, „Јединство“ се успешно такмичило и на међународној сцени, али у сасвим другим условима. Најједноставније написано са више пара, а самим тим и много јачим саставом. Уосталом, када се погледају последњи резултати женске репрезентације може се рећи да се репрезентативна одбојка враћа Европи, а већина репрезентативки или је потекла или провела неколико година у Ужицу. У сваком случају, окренути смо домаћем првенству, које није толико атрактивно за гледаоце, али не треба потцењивати толико рад, залагање и успех екипе која и поред свега има шта да понуди љубитељима спорта.

Досадашњи резултати свакако су основ за оптимизам да у овој години поново стигне титула у Ужице. Очекује се, наравно, и већа подршка навијача, мада сама завршница плеј офа увек изазива много веће интересовање од првенствених борби. Зато се са већом пажњом очекује најпре почетак полуфиналних борби у плеј-офу (победник сусрета „Поштар 064“ – „Студент“). С обзиром да екипа „Јединства“ има утакмицу више на свом терену било би велико изненађење да не прође у финале. Мало ћемо причекати, али има пуно разлога да се надамо најбољем.¹²²

Одбојкашице „Јединства“ по други пут у овој сезони руше тврђаву „Црвене звезде“ у Шумицама и браниоцу титуле враћају истом мером за недељни брејк у Великом парку. Тако се финална серија плеј-офа враћа на почетак.

Девојке из Великог парка успевају да се врате у игру из практично изгубљене ситуације, јер противнице имају два сета предности, а у четвртој деоници невероватних девет поена предности. Међутим, екипа Дарка Закоча после техничког тајм-аута у четвртом сету игра као препорођена и успева да га добије са три поена вишка.

После резултатског повратка у трећем сету слабо смо кренуле у четвртом и дозволиле противницама да се одлепе и направе велику разлику. Међутим, одбојка је спорт у коме су увек могући преокрети и велике осцилације у игри. Кренуле смо на све или ништа, сваким поеном је јачало наше самопоуздање и успеле смо. Прорадио је пријем, прорадио је и блок и сервис и то баш када је било најпотребније. Тек у петом сету смо показале своје право лице. – каже либерка Сузана Ћебић.

Александра Петровић сматра да прва два сета у дворани „Шумице“ треба што пре заборавити.

- Ништа нам није полазило за руком, а чак смо испустили и две сет лопте у првој деоници. Чинило ми се као да смо наставили ону прву утакмицу из Ужица. Међутим у трећем сету смо се „дигле“ и показале да можемо да преокренемо ситуацију на терену, па и у оним тренуцима када се свима чини да је све изгубљено. „Црвена звезда“ је имала и меч-лопту, али смо сет ипак ми добиле. У том моменту сам се сетила оног сета у Београду, прошле године када смо имали сет-лопту и изгубили.

Чак и великих 15-6 и 16-8 не доносе „Црвеној звезди“ можда одлучујућу победу у овој финалној серији.

¹²² Н, Н, „Вести“, бр. 2913, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 127), 05. март 2005, „Година одбојкашких успеха“, стр. 1

- Није нам било лако да се вратимо, али смо успеле, јер смо схватиле да би поразом анулирали трећи сет. Како се четврти сет ближио крају добијале смо на сигурности, док је „Црвена звезда“ потпуно пала. Мислим да је наша игра у финалу четвртог сета и током петог сета прави рецепт за повратак титулу у Ужице. – закључује Александра Петровић.¹²³

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 1500. Судије: Гордан Вилимановић (Краљево), Драгутин Ћук (Београд).

„Јединство“: Костић, Јаковљевић, Мајсторовић, Весовић, Петровић, Крсмановић, Тривунић, Антонијевић, Ћебић, Јаковљевић.

„Црвена звезда“: Илић, Шеварика, Радошевић, Хајдуковић, Мратинковић, Поповић, Лакушић, Будимир, Огњановић, Ханушић, Нешовић, Исаиловић, Росић, Ракић, Вујовић.

Испоставља се на крају да је први сет преломан за целу утакмицу. Домаће одбојкашице воде током целог сета са по неколико поена разлике, а екипа „Црвене звезде“ први пут води резултатом 24-23. „Јединство“ води 16-13, 18-14, 22-20. У другом сету гошће су у вођству у једном тренутку са шест поена разлике (1-4, 2-8, 12-17), а при самом крају је 23-24, али техничарка „Црвене звезде“ осваја одлучујући поен „кувањем“. И у трећем сету понавља се иста прича. Екипа „Јединства“ све време „јури“ резултат (2-5, 7-10), а код резултата 9-13, тренер Дарко Закоч користи и други тајм-аут, али ништа се битно не мења.

Непосредно после утакмице, тренер „Јединства“ Дарко Закоч је незадовољан игром, јер, како рече, између осталог, без правог пријема нема ни правог напада.¹²⁴

Титула је по девети пут у Великом парку. После трогодишње владавине „Црвене звезде“ прелазни пехар мења власника и налази се у рукама капитенке „Јединства“ Јелене Костић и њених саиграчица. Екипа Дарка Закоча великом победом у Београду, а другом у финалној серији на терену највећег ривала, ставља тачку на сезону у којој Ужичанке бележе само два првенствена пораза од „Црвене звезде“ (оба у Великом парку) и један од „Поштара“ у Купу.

Успех ове генерације ужичких одбојкашица је тим већи ако се узме у обзир чињеница да их је мало ко од стручњака на почетку сезоне „видео“ на трону са високо уздигнутим пехаром. Екипу, која је прошле године војевала, али и губила дуге и неизвесне битке против „Црвене звезде“, јединим правим конкурентом у последњих деценију и по, напустило је чак пет одбојкашица, од којих су чак четири биле стартерке. Када су капитенка Весна Томашевић, изванредна Сања Старовић, борбена Ивана Остојић, упорна Александра Аврамовић и друга техничарка Бранкица Стевановић Велики парк замениле другим срединама „неверне Томе“ су помислиле да ће сезона у Ужицу протећи без трофеја. Ситуација добија „на тежини“ када клуб одустане од европских надметања. С друге стране и веома слаба посета на трибинама не даје разлог за оптимизам.

Међутим, велики радник Дарко Закоч се не предаје. Иако са много „тањом“ клупом од својих ривала, а пре свих „Црвене звезде“ и „Поштара“, који највише и улаже у појачања, одбојкашице „Јединства“ стрпљиво чекају шансу, без великих обећања.

„Јединство“ регуларни део сезоне завршава осам корака испред браниоца титуле из Београда и са само једним поразом (од „Црвене звезде“ у Великом парку после пет сетова) и само шест препуштених сетова (пет освојила екипа Зорана Терзића, а један „Студент“ у Нишу).

¹²³ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 506, 15. април 2005, „Титула све ближе Ужицу“, стр. 46

¹²⁴ Н, Н, „Вести“, бр. 2919, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 133), 16. април 2005, „Звезде први сет“, стр. 3

- Били смо бољи на првом пролазном циљу ка плеј-офу, јер смо имали одређену константност резултата, али не и игре, које су пратиле осцилације својствене новоформираним, младим екипама. Те осцилације смо, у односу на конкуренте, успели да сведемо на најмању меру. - истиче тренер Дарко Закоч пред почетак плеј-офа.

Ужичанке су у последњој фази регуларног дела „кубуриле“ са формом.

- Успон и најквалитетније партије у децембру, када су и биле планиране, нису крунисане у купу. Већина тих младих играчица у појединим тренуцима помисли да је све научила, а велика бодовна разлика доведе до опуштања. Свестан сам да се форма не може „држати“ у континуитету у дугом периоду. Боље је што смо мало, и свесно, „испали“ из ње. Неке реконвалесценткиње су се дуго враћале, али се надам ћа да ће бити спремне за оно што предстоји. – подвукао је тада Дарко Закоч.

Пауза после лигашког дела никада не иде на руку Ужичанкама, јер им ремети такмичарски ритам. Међутим, то се ове сезоне није осетило, и ако је између полуфинала и финала протекло скоро 20 дана. Почетни степен у плеј-офу и стари дужник из купа, је „прескочен“ у само два меча „с нулом“. Тиме се „Јединство“ реванширало за несрећно испадање из купа, после два тај-брека. У тим дуелима чета Дарка Закоча није имала ни мало среће, јер је сплетом несрећних околности дошло до повреда неколико стартерки.

Финална серија је прича за себе. Почиње веома лоше по „Јединство“, јер „Црвена звезда“ с 3-0 одмах долази до „брејка“. Ужичанке у том мечу играју само до вођства од 22-18 у првом сету, а онда једноставно „нестају“ са терена. Београђанке долазе до, чини се многим, одлучујуће психолошке предности по коначан исход финала. Међутим, „Јединство“ успева да преброди почетну кризу и да у Шумицама стигне до „егала“, после праве драме у пет сетова. Има „Црвена звезда“ 2-1 и вођство од 15-6 у четвртој деоници. Друга победа је практично већ у рукама тренера Зорана Терзића и његових играчица. Али, дешава се оно што одбојку чини динамичним и изузетно занимљивим спортом. „Јединство“ се враћа и у чудесној завршници стиже до сета „с три разлике“. Од таквог шока Београђанке се не опорављају, јер у петом сету „Јединство“ их протсто „гази“.

Препуне трибине спортске дворане „Велики парк“ у трећој утакмици (у последњих неколико сезона то је „мисаона именица“, јер је просек једва 200-300 гледалаца, а за првака Европе из Кана „свих 600“, указују на почетак краја „Црвене звезде“. Тако и креће, али после трећег сета све иде на воденицу „Црвене звезде“, која води 2-1 у сетовима. „Јединство“ се тргне тек у четвртом сету и са пар одбрана враћа победничку атмосферу. „Црвена звезда“ има три поена вишка у првој фази тај-брека, али не успева да издржи пред налетима ужичких одбојкашица.

Ужичанке финалну серију окончавају у дворани „Шумице“ на терену „љутог ривала“, после још једне утакмице „за инфаркт“. Али, такве победе су и најслађе.

Техничарка Ана Антонијевић даје велики допринос другој победи финалне серије плеј-офа против „Црвене звезде“ у дворани „Шумице“. Ово јој је прва шампионска титула.

- Успеле смо да преокренемо резултат, вратимо се у игру када је то било и најважније и дођемо до победе из ситуације која је „мирисала на пету утакмицу“. Играле смо стрпљиво, главом, мада је и „Црвена звезда“ пружила веома добру партију, тако да узбуђења нису изостала ни овога пута. Ова титула је права круна сезоне у којој смо имали и пуно пехова. Успеле смо да победимо великог ривала и тиме је наш успех још већи. Презадовољна сам својим другим трофејом у каријери. Осећај је неописив. – каже градитељка игре „Јединства“.

Примачица Јована Весовић је право лице показала у финишу овогодишње првенствене трке.

- После велике борбе у четири меча стигли смо до толико жељене титуле првака. Своју прву титулу шампиона поклањам свом граду и нашим највернијим навијачима. Пехар је дошао као велика награда за све што сам издржала у претходне две сезоне „кубурења“ са повредама. Срећом, сада је све то прошлост, а она се најлакше заборавља победама. – била је прва рекације једне од најмлађих у стартној постави ужичке плаве чете.

У тренутку кад „Црвена звезда“ већ пакује кофере за пети меч у Великом парку, јер имала великих, и чини се недостижних 12-7, у игру улази Миљана Тривунић. Овај потез Дарка Закоча је одлучујући за коначан епилог, јер цокерка тренера „Јединства“ сервисом потпуно „разбија“ концепцију „Црвене звезде“.

- Искрена да будем, у тим тренуцима, када сам „стала на сервис“, нисам веровала да можемо до прекокрета. Тренер Дарко Закоч ми је пре уласка у игру рекао „само храбро, верујем у тебе“. Кренула сам на све или ништа, јер сам знала да немамо шта да изгубимо. Успеле смо да преокренемо резултат, мада још увек „вртим“ филм из тог петог сета. Не могу да верујем да смо освојиле титулу. Све је као у најлепшим сновима. - каже млада Сарајка на привременом раду у Ужицу.

Председник клуба Мића Мићић истиче добру сарадњу управе и такмичарског погона и додаје да је нова титула „Јединства“ велики успех и за Ужице, јер је доказ да „плава чета са Ђетиње“ има будућност и да ће своје витрине и наредних година пунити трофејима.

Нову шампионску звездицу клубу и граду донели су капитенка Јелена Костић, Јасна Мајсторовић, Јована Весовић, Александра Петровић, Наташа Крсмановић, Ана Антонијевић, Сузана Ђебић, Миљана Тривунић, Ивана Јаковљевић и Јелена Јаковљевић, шеф стручног штаба Дарко Закоч, његов колега и помоћник Војислав Гордић, др Ђорђе Стојковић и физиотерапеут Бранко Милојевић који су задужени за здравствени билтен.¹²⁵

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 3000. Судије: Грбић (Београд), Коларевић (Нови Сад).

„Јединство“: Костић. И. Јаковљевић, Мајсторовић, Весовић, Петровић, Крсмановић, Тривунић, Антонијевић, Ђебић, Ј. Јаковљевић.

„Црвена звезда“: Илић, Шеварика, Радојевић, Хајдуковић, Мратинковић, Поповић, Лакушић, Будимир, Огњеновић, Ханушић, Нешовић, Исаиловић, Росић, Ракић, Вујовић.

„Јединство“ - „Црвена звезда“ 3-2 (25-23, 22-25, 20-25, 25-18, 15-12)

Одавно није било више гледалаца у спортској дворани у Великом парку, који су још једном уживали у узбудљивој, али и у квалитетној игри старих ривала. У првом сету изгледа да ће „Јединство“ лако повести са 1-0 (8-6, 13-9, 16-14). Међутим Београђанке прелазе у вођство први пут 17-16, затим и 21-23. Ипак први сет добијају одбојкашице „Јединства“.

У другом сету прву осетнију разлику прави „Црвена звезда“ при крају сета (18-21, 20-23). Тренер „Јединства“ Дарко Закоч искористио је оба тајм-аута (13-15, 16-19), па „Црвена звезда“ изједначаје на 1-1. У овом сету виђено је неколико добрих акција. Ана Антонијевић и Наташа Крсмановић неодбрањивим пеналима, брзи напади Јоване Весовић, па чак и из друге линије, док је блок слабији део одбране.

Трећи сет почиње вођством Београђанки од 7-1, и Ужичанкама остаје само да током целог сета „јуре“ резултат, али и поред поновљених пролаза Јоване Весовић из друге линије више не могу.

¹²⁵ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 507, 22. април 2005, „Крај Звездине владавине“, стр. 8/9

У четвртном сету обрнута ситуација. „Јединство“ углавном води (5-3, 13-9, 16-12). Код 16-14, тренер гошћи прави екипи „медвеђу услугу“. Пошто је незадовољан одлуком судије Грбића, тренер „Црвене звезде“ Зоран Терзић, због приговора, најпре добија жути картон, а затим и црвени. Због те казне један поен дат је „Јединству“, а Зоран Терзић мора да напусти клупу до краја сета.

Љубитељи овог спорта знају шта је пети сет. Игра се скоро поен за поен (3-3, 4-5, 6-8, 10-10), до првог вођства „Јединства“ од 11-10. Међутим инцидент са тренером Зораном Терзићем као да даје додатан мотив публици да направи сјајну атмосферу, уз громогласну подршку. Уз то, три сјајна поена при крају сета, освајају Јелена Костић, Јасна Мајсторовић и Наташа Крсмановић изванредним блоковима. Код резултата 13-11, лош пријем одбојкашица „Црвене звезде“. Крсмановићева одмах смечује и осваја 14. поен. То је на корак до тријумфа што публика чека на ногама.

Непосредно после утакмице капитенка „Црвене звезде“ Драгана Илић не може да коментарише сусрет, само помиње да ће другачије бити у Београду. Тренер Зоран Терзић каже да је ово још једна изузетно узбудљива, делом и квалитетна игра два најбоља тима.

Капитенка „Јединства“ Јелена Костић кратко каже да само права мотивисаност може донести превагу, јер ни једна екипа нема више скривених адута.

Тренер Дарко Закоч најпре изражава задовољство навијачима и њиховом подршком током целе утакмице.

- Надам се да смо им се одужили победом, али и одбојкашице „Црвене звезде“ квалитетом игре. Мислим да је четврти сет био преломни. Морамо имати на уму да нам ова победа неће много значити, ако не идемо на победу и у Београду. Зато је моја дужност да за ових неколико дана припремим екипу за квалитетан наступ, односно да већ у Београду добијемо победнички пехар. – каже први тренер „Јединства“ Дарко Закоч.¹²⁶

До треће, одлучујуће победе, ужичке одбојкашице стижу у Београду, у препуној спортској дворани у Шумицама.

У првом сету ужичке одбојкашице воде до првог изједначења „Црвене звезде“ (17-17), затим је резултат изједначен при крају сета (23-23).

У другом сету екипе се смењују у вођству, а у „трци“ поен за поен, више среће имају домаће одбојкашице.

У трећем сету пресуђује изванредан, скоро непролазан блок „Јединства“. Напоменимо да је однос добијених поена из блока у прва четири сета 17-9 у корист Ужичанки.

Четврти сет одбојкашице „Црвене звезде“ решавају релативно лако у своју корист (8-4, 13-9, 19-14). Пети, одлучујући сет не наговештава ништа добро за Ужичанке. „Црвена звезда“ води са 12-7, па сигурно ни највећи оптимисти не очекују преокрет, серију од 8-0 за „Јединство“.

Овога пута подсетили смо се речи капитенке „Јединства“ Јелене Костић која је после утакмице у Ужицу рекла да у „екипи играју и девојке којима је ово прво финале у каријери“. Зато ћу написати састав екипе која је заслужено освојила нову титулу: капитенка Јелена Костић, Јелена Јаковљевић, Јасна Мајсторовић, Јована Весовић, Александра Петровић, Наташа Крсмановић, Миљана Тривунић, Ана Антонијевић, Јелена Јаковљевић и либерка Сузана Ћебић.

¹²⁶ Н, Н, „Вести“, бр. 2920/21, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 134), 23. април 2005, „Предиван амбијент, важна победа“, стр. 1

И наравно, како неко рече, тако то ради сигурно наш најбољи тренер Дарко Закоч, уз помоћ Војислава Гордића, доктора Ђорђа Стојковића, физиотерапеута Бранка Милојевића и увек присутног генералног секретара Бошла Топаловића. Не треба заборавити ни велики допринос дугогодишњег директора клуба Рајка Видића и УО на челу са Мићом Мићићем, директором предузећа „Јединство“.

„Црвена звезда“ – „Јединство“ 2-3 (23-25, 29-27, 16-25, 25-18, 12-15)¹²⁷

Одбојкашице „Јединства“ после три године поста стижу до девете титуле првака државе. На путу до 17. трофеја у последњих 12 година Ужичанке, под вођством Дарка Закоча, надвисују све ривале, а у незаборавном финалу и бранитељке титуле „Црвену звезду“, које су уз „Поштар“ и главне фавориткиње у првенственој трци.

„Јединство“ је у сезону ушло веома ослабљено, без пет одбојкашица, али са тешким бременом изгубљене титуле, која је већ била на путу за Ужице. Дарко Закоч се поново нашао пред тешким задатком стварања тима коме је мало ко давао какве-такве шансе да стигне до самог трона.

- То су све саме чињенице на које смо навикли и током претходних неколико сезона. Нашли смо се у добро знаној ситуацији, пошто нам се изјавила нека наша концепција спајања младости и искуства. Желео сам да повратак Јелене Костић искористим за довођење што већег броја младих играчица, које би се полако уводиле и припремале за наредне сезоне. Међутим, сачекали смо почетак првенства у доста измењеном, у правом смислу речи скрпљеном, саставу, са два средња блокера. – враћа филм на почетак сезоне први стручњак наших шампионки.

Добри познаваоци одбојке знају да је то веома ризична варијанта.

- Такав ризик је и узео данак у оном периоду несрећних повреда током новембра, баш у време такмичења у купу у коме смо гајили високе амбиције. На сву срећу, после тих пехова, повреде нас заобилазе.

Само један пораз и то на свом терену од чете Зорана Терзића (2-3), уз губитак пет сетова од „Црвене звезде“ и једног у Нишу, епилог су регуларног дела првенства.

- То је показатељ да нисмо делили противнике на велике и мале. У сваку утакмицу смо улазили сконцентрисани, са одређеним поштовањем ривала, али и свог рада и одговорности. Играли смо у континуитету, константно стабилно, без неких претераних осцилација, пратиља младих екипа, које су недовољно зреле на играчком, тактичком и техничком плану. Осцилације су неминовност, али ми смо, за разлику од конкурената, и са тако малим фондом играчица одржали одређени квалитет и ниво игре. То нам је донело одређену предност и превагу на табели.

Предност домаћег терена у доигравању не значи и сигурну победу?

- Испоставило се да та предност није пресудна, али је зато веома значајна на психолошком плану. Сигурно је да је тај низ успеха у првенству био подлога која је могла да одређено самопоуздање екипи.

Полуфинални дуел са победником купа „Поштаром“, који је захваљујући већем броју поена избацио „окрњени“ тим „Јединства“ из овог такмичења је први ривал у плеофу и прилика да се врати дуг. Мотива за реванш не недостаје.

- Ми смо против београдског „Поштара“ одиграли веома квалитетно. Били смо свесни да играмо против квалитетне екипе са високим амбицијама. Међутим, у тим

¹²⁷ Н, Н, „Вести“, бр. 2920/21, (спортски додатак „Спортске вести“, бр. 134), 23. април 2005, „Славље у гостима“, стр. 2

мечевима били смо на висини задатка. Имали смо неке кризне моменте у Ужицу, али не оне претеране, до којих је долазило, не због нашег пада, већ због квалитета противника, кога није ни мало лако три пута добити за редом и то убедљиво. Пружили смо сјајну партију у првој утакмици, док смо у другој урадили нешто што је била значајна подлога за даљи епилог плеј-офа. Добили смо велико самопоуздање и схватили да никада ништа није изгубљено, да су могући преокрети и када противник води 2-0 и сјајно игра. Успели смо да ту полуфиналну серију завршимо после само три меча, баш као и „Црвена звезда“ против „Спартака“.

Међутим, по завршетку дуела са Поштаркама настаје велики 20-одневни вакуум, који прети испадањем из такмичарског ритма.

- Тај вакуум је био специфичан у односу на све претходне сезоне. То јесте представљало велики проблем, али и велики испит и за наш и за стручни штаб „Црвене звезде“, јер треба брзо реаговати и екипама одржати достигнути ниво форме. Треба некако премостити те три недеље и све довести до тога да опет све функционише како треба.

Расплет борбе за титулу не „креће“ по плану. „Црвена звезда“ одмах прави „брејк“. Многи „душебрижници“ су у тим тренуцима склони да кажу како ће се историја поновити и да ће титула остати у Београду. Међутим, Дарко Закоч и екипа из овог пораза извлаче поуке и доказују да се упорност и борбеност увек исплате.

- И та прва утакмица је имала увод, слична причама из остала три дуела. Јесте „Црвена звезда“ победила у Великом парку са 3-0, јесте она искористила неке наше императиве, недоречености у игри, али смо и ми имали пуно играчица у чијој се игри, у тој првој утакмици, осетило оно бреме финала. Неке од тих девојака су по први пут заиграле на тако значајним утакмицама. Имали смо и пуно играчица које су одиграле испод свог оптималног нивоа. Тај први сет, који смо изгубили на разлику 29-27, пуно тога је преломио. Имали смо и 23 поена у другом сету. Дакле, све је то могло да буде слично наредним утакмицама. Али, на крају крајева, нисмо подлегли оно негативној еуфорији, јер смо знали да можемо боље и тако смо и припремали екипу за даље мечеве.

Сви Ужичани дуго памте преокрет у четвртном сету друге утакмице код резултата 14-5 и 2-1 у сетовима за „Црвену звезду“.

- И у том мечу смо имали периоде изузетно квалитетне игре, које смо „просипали“ у одређеним фазама осцилација и деконцентрације. Није нас „Црвена звезда“ надиграла и баш на том плану смо и највише урадили у разговору са играчицама. Она предност од девет поена је показала да није и одлучујућа у оваквим дуелима. И ранијих сезона, као и ове пре свих тих тренутака много тога се каже и зато сам у једном од тајм-аута, што је некима било чудно, дао само пар инструкција техничарки Ани Антонијевић и на томе завршио. Мислим да је умеће и харизма тренера и у томе да га екипа разуме и када ништа не каже. Нисмо се предали, јер смо знали шта треба да се ради. Можда су играчице „Црвене звезде“ помислиле у том тренутку да је све готово, али то је већ њихов проблем. Ми смо баш тада ушли у ону своју праву серију, ритам игре, док је тај-брек био чиста егзекуција. Мислим да нам је та победа у Београду много помогла да што боље прођемо све оно што је уследило.

Бранитељке титуле не успевају да сачувају великих пет поена предности у тај-бреку четвртог финалног дуела. „Црвена звезда“ има 12-7 и њене играчице су мислима већ у Великом парку.

- Иако су противнице имале значајну предност ни у једном тренутку нисам помислио да је све готово. Знао сам да нам треба добар сервис, блок или одбрана. Био сам

свестан чињенице да у финалу играју две екипе у чијим сусретима одлучују нијансе, јер су све акције одавно „прочитане“, а веома важну улогу може да одигра и сама припрема утакмице. Ми смо били у сличној ситуацији претходне године, јер и поред идеалног пријема нисмо успели да реализујемо сијасет лопти. Овога пута то нам се вратило и „окренуло“ на страну „Црвене звезде“. Сјајно смо одиграли ту завршницу. Улазак Миљане Тривунић је био јако битан. Она је одржала концентрацију, „погодила“ сервисом тамо где треба, а значајну улогу у тим тренуцима одиграла је и капитен Јелена Костић. Све оно што се преко ње преламало, будући да је могла да реши други сет, успела је да „врати“ искуством, квалитетном и паметном игром у нападу и блоку у самој завршници тај-брека. Тиме је улила одређену сигурност саиграчицама.

Улазак Миљане Тривунић пореметио је све снове „Црвене звезде“ о одбрани титуле.

- Миљана је била припремана да замени Александру Петровић, али смо имали током меча проблема са концентрацијом Јоване Весовић. После две сјајне партије у другом и трећем мечу финалне серије, приметан је велики пад у Јованиној игри, вероватно због физичке и психичке истрошености. Није била спремна да одговори задатку и играчице „Црвене звезде“ су то осетиле и притискале је сервисом. Ломио сам се да ли и раније да извршим замену, али сам се на тај корак одлучио када су Београђанке имале пет поена предности. Када се погледа та структура поена у серији на сервис Миљане Тривунић, могу рећи да је то била и нека поента тренирања са првом екипом, односно нашег акцента на „чврстом оружју“ од сервиса, блока, одбране и контранапада. Сав труд девојака током ове године исплатио се у тим одлучујућим тренуцима четврте утакмице. Ту се показало да је ова наша филозофија игре била исправна, јер је донела преокрет.

После неколико година, али тек у другом финалном мечу, а трећем у серији, хала у Великом парку подсећа на неке давно заборављене дане. Слика препуних трибина сваком спортисти је посебно драга и велика је награда за сав уложени труд.

- Очигледно је да су наша борбеност и победа у другом мечу у „Шумицама“ били та неопходна инфузија, односно инјекција ужицкој публици да поново дође у великом броју у спортску дворану. Важно је истаћи да нисмо били мажени и пажени у последње три године од стране свог окружења. Међутим, било је и време да се нешто тако деси и да хала буде испуњена до последњег места, јер је „Јединство“ то заслужио. Одјек те победе, сами преноси утакмица, па и та читава атмосфера финала допринели су да и у овако малим срединама одбојка поново дође до свог заслуженог места. Таква подршка нам је улила додатну снагу и много помогла, нарочито у оним одлучујућим тренуцима утакмице у Ужицу, који су били јако битни за коначан исход плеј-офа. Имали смо лепу подршку и у Београду, а захваљујемо се и на дочеку у Ужицу у раним јутарњим сатима.

На крају сезоне, као по неком правилу, сви „стручњаци“ селе трофејне тренере у друге средине. Дарко Закоч је „већ виђен“ као нови тренер турског „Езачибашија“.

- Такве приче ме прате већ дуги низ година. И ја и Зоран Терзић прави смо професионалци што значи да нам преостаје да завршимо започети посао у клубовима. Наравно, први корак ће бити разговор са Управом о даљим плановима клуба. После четврте утакмице финала искрено сам рекао да су заокружена два циклуса и да сам имао велику мотивацију да овај посао буде завршен на најбољи начин, јер сам желео да разuverим све оне који нису веровали ни у мене, а ни у ове девојке. Мислим да смо успели у томе и то на најбољи начин, можда у тренуцима када се то од нас најмање очекивало. Велику захвалност у раду дугујем помоћнику Војиславу Гордићу, доктору Ђорђу

Стојковићу и физиотерапеуту Бранку Милојевићу, који су одрадили велики део посла. Увек сам себи постављао професионалне циљеве. Такав сам био и раније, када смо освајали, али и губили титуле. Желим и даље да радим и то на највишем могућем нивоу. Бићу тамо где ми то буде омогућено.

Уговор истиче само Јасни Мајсторовић, а ускоро треба очекивати и разговоре о наставку сарадње са свим осталим одбојкашицама. Времена до почетка сезоне има довољно. Време је за ново европско издање, али са знатно дужом клупом.¹²⁸

Мала, али одабрана чета Дарка Закоча прекинула је трогодишњи пост и вратила титулу државних првакиња у трофејне витрине које чувају 17 пехара. Почетак ове сезоне „Јединство“ је дочекало без пет првотимки, од којих су четири биле стартерке, тако да је било много више оних који су били склони веровању да ће ова година проћи без трофеја.

- У овој сезони „Јединство“ је стартовало у једној младој постави. Имали смо и потенцијал и кадар и освајањем једног од два трофеја разуверили смо многе скептике који нису веровали у успех. Свесни смо да је „Јединство“ млада и перспективна екипа са великим потенцијалом и мишљења да за будућност ужичке одбојке не треба бринути. Имамо добру базу за даљи рад и напредак и само остаје да је искористимо на најбољи начин.

На седници Скупштине клуба, крајем маја и почетком јуна, на дневном реду ће бити и анализа ове сезоне.

- „Јединство“ је превазишло оквире овог града и постало машинерија, која захтева студиозну пратњу. На седници Скупштине разматраћемо смернице даљег развоја и утврдити стратегију за наредну сезону. Да ли ће ово руководство остати на челу клуба није толико битно, колико чињеница да је титула после три сушне године, враћена у Ужице.

Многи имају обичај да кажу да „Јединство“ стално кубури са недовољно „дугом“ клупом, али да својим квалитетом успева да надомести тај хендикеп у односу на главне ривале у домаћој конкуренцији.

- Велики број европских екипа игра са седам искусних играчица, док је „Јединство“ играло са седам младих и перспективних. Живимо у амбијенту и окружењу у коме није ни мало лако финансирати и издржавати клуб попут „Јединства“. У последњих 12 финала у граду „Јединство“ је донело девет титула и то је велики успех. Ужице је прави центар наше одбојке, а ова екипа са одбојкашицама које имају дугогодишње уговоре и уз сјајну атмосферу у клубу дају нам за право да и даље размишљамо о „Јединству“ као о великом клубу, баш онако како смо чинили свих ових година.

Лани је изостала Европа.

- Ми смо свесно, из економских разлога, одлучили да протекла сезона прође без нашег учешћа у Европи. И данас сам уверен да смо начинили прави потез. На наредној седници Скупштине, подред одлучивања о евентуалним појачањима за нову сезону, разматраћемо и планове за Европу.

Публика се у самом финишу плеј-офа вратила на трибине спортске дворане „Велики парк“ и то после три године.

- Ужичка публика веома добро познаје одбојку, поготово ако има у виду последњих 12 година. Она је увек била наш седми играч, а питање зашто је та велика подршка у једном моменту изостала не бих да коментаришем. Евидентно је да је публика осетила да нам је

¹²⁸ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 508, 28. април 2005, „Мој пут успеха“, стр. 26/27

подршка потребна и помогла нам у правом тренутку да узбудљиву завршницу плеј-офа одиграмо најбоље и дођемо до нове титуле.

Директор „Јединства“ нам открива и рецепт за „дуговечност“ ужичке екипе у врху наше одбојке.

- У савременом спорту на првом месту је организација. Може неко да се љути на ову констатацију, али чињенице говоре у прилог томе. Ово руководство, које је у клубу од 1994. године, знало је како да екипа дође до врха. Били смо други у Топ Тимс купу, пети у Лиги шампионки и поред чињенице да један мали град са оваквом привредом издржава тај клуб. Тешко је одржати овакав клуб, али ми смо уз помоћ бројних донатора у томе успели. – закључује Рајко Видић.

Јелена Костић и Дарко Закоч су, према оценама тренера наших прволигашких екипа, обележили овогодишње одбојкашко првенство и више него заслужено понели епитете најбоље играчице и најбољег тренера.

У најбољој постави шампионата се уз капитенку налазе још и три одбојкашице „Јединства“ и то примачица Јована Весовић, средња блокерка Наташа Крсмановић и либерка Сузана Ђебић.

„Част“ остатка лиге „одбраниле“ су: Маја Огњеновић, Брижитка Молнар и Марија Мратинковић.¹²⁹

Одбојкашице Драгољуба Јанића су изванредном игром у пољу, разорним и изузетно прецизним блоком просто „почистиле“ са паркета фаворизовану екипу „Шарлора“-е. Знатно искусније гошће, које појединачно иза себе имају више јаких утакмица него цео тим „Јединства“, потцениле су младост из Великог парка и то им се осватило. Тренер Драгољуб Јанић је више него задовољан издањем екипе.

- Ова психолошки важна победа је најлепша позивница за навијаче да нас у што већем броју бодре у наредним утакмицама.

- Показали смо да можемо да се носимо и да можемо да будемо боље од много искуснијих екипа. Победа и игра против Белгијанки су веома значајни на психолошком плану и јачају нам самопоуздање пред мечеве против „Радничког“ и украјинског „Круг“-а. – истиче Ана Антонијевић.

На европској премијери навијачи се и нису баш претргли бројношћу. Ваљда ће у наставку сезоне бити боље.¹³⁰

Ужице. Спортска дворана: „Велики парк“. Гледалаца: око 500. Судије: Јемер Азис (Турска), Алтипармак Кехмет Ерсин (Турска). Освојени поени (асови): „Јединство“ 81 (6), „Круг Черкаси“ 79 (5). Поени из сервис грешака противница: „Јединство“ 8, „Круг Черкаси“ 11. Аут-поени: „Јединство“ 10, „Круг Черкаси“ 8. Поени пецањем: „Јединство“ 3, „Круг Черкаси“ 1. Поени грешкама противница: „Јединство“ 5, „Круг Черкаси“ 6.

„Јединство“: Весовић 20 (1 ас), Петровић 16 (2 аса), Тривунић 12 (1 ас), Антонијевић 6, Ђебић (либерка), Шиљковић 10, Ршумовић 17, Марковић, Ј. Јаковљевић.

„Круг Черкаси“: Марченко 6, Закхозна 5, Трушкина 21, Сидоренко 13, Вергун 9, Козлова 5, Пилипуик 19, Богмастер 1, Колиада (либерка), Датиј.

Играчица утакмице: Зорјана Пилипиук („Круг Черкасов“)

„Јединство“ – „Круг Черкаси“ 2-3 (25-20, 25-23, 23-25, 23-25, 11-15)

У веома занимљивој и узбудљивој утакмици одбојкашице „Јединства“ изгубиле су „добијену“ утакмицу. У прва два сета држе конце у рукама и резултат такве игре је 2-0 у

¹²⁹ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 509, 06. мај 2005, „Превазишли оквире града“, стр. 8/9

¹³⁰ Драган Пејић, „Ужичка недеља“, бр. 534, 28. октобар 2005, „Браво!“, стр. 25

сетовима за мање од 50 минута. У наставку много бољу игру показују Украјинке на челу са Зорјаном Пилипиуковом, адуткињом са клупе тренера Серхија, која улази у трећем сету, Тришкином и либерком Колиадом, али и остале одбојкашице из Украјине су на висини задатка. У наредних сат времена Украјинке изједначују на 2-2 и стижу до тај-брека. У петом сету игра се поен за поен. „Јединство“ води 11-9, а потом Украјинке праве серију 6-0 на сервис Трушкіне и добијају утакмицу.

Јулија Богмастер, капитенка ОК „Круг Черкаси“: - У прва два сета нисмо имали ни контролу над игром ни духа, али је после све дошло на своје место и ми смо победиле.

Ана Антонијевић, капитенка ОК „Јединства“: - Играле смо веома добро и борбено вечерас. У прва два сета играле смо онако како треба и како смо зацртале пре утакмице са доста концентрације у игри, што нас није красило у трећем и четвртом сету. Држале смо пријем на добром нивоу, али је зато напад лош. Оне су имале јак блок и наш напад није могао да функционише најбоље. У петом сету успеле смо психички да се вратимо, али недовољно да савладамо украјинску екипу. Ову утакмицу заборављамо и окрећемо се утакмици против „Динама“.

Серхиј Холотов, тренер ОК „Круг Черкаси“: - Одбојкашице „Јединства“ имале су проблема са пријемом у првој утакмици, а ми вечерас. Мислим да је „Јединство“ требало да победи са 3-0, али су се моје одбојкашице вратиле у игру и успеле да победе.

Драгољуб Јанић, тренер ОК „Јединство“: - Видели сте типичну школу руске одбојке и оне су најбољи блокерски тим из Европе против којег смо играли. Наше младе играчице су сигурно могле кроз ову утакмицу и пет сетова много да науче. Моје играчице су дале све од себе и немам шта да им замерим. Трудиле су се колико могу. Могли смо да победимо 3-0, али су Украјинке биле искусније. Моје играчице као што су Петровићева, Антонијевићева и Весовићева су веома добре, али морају још увек да стичу знање и искуство да би биле покретачице екипе. Нисмо се обрुकали и разочарали публику која је била добра и која нас је носила све време. Ми смо више изгубили него што су оне добиле. Пале су због тога што немам довољан број квалитетних замена, тако да се, нарочито у оваквим утакмицама, осети умор најбољих играчица. Видели сте Весовићеву како је пала у нападу. Немамо адекватне замене да би побољшали игру.¹³¹

7. Закључак

Из откуцаног се види да су највећи успеси ОК „Јединства“ крајем 20. и почетком 21. века где је врхунац финале Топ темс купа, другог по рангу у европским такмичењима иза Лиге шампионки. Једини одличан резултат ван овог периода је титула првака велике Југославије у конкуренцији кадеткиња коју су младе Ужичанке освојиле два пута у Словенији. За све ове успехе најзаслужинији је један једини човек без кога све ово не би било могуће остварити. Сигурно би и наша женска, национална, сениорска селекција остварила још боље резултате да је он остао на њеном челу. То је **ДАРКО ЗАКОЧ**. Намерно великим словима. Тај човек заслужује велико поштовање града и грађана Ужица и место сениорске селекције Србије у мушкој конкуренцији које је тренутно упражњено. Сто одсто би направио са њом изванредне резултате, као што је то радио и са „Јединством“. Наравно, и мушка и женска селекција имале су и без њега, са Зоран Терзићем и Игором Колаковићем одличне резултате, али би са њим били још бољи.

¹³¹ Милан Ђокић, „Вести“, бр. 2953, 17. децембар 2005, „Опроштај од Европе“, стр. 31

У свом раду сам преправљао текстове мојих колега. Већина мојих колега пише на пример „Лига шампиона“ док сам ја то преправио у „Лига шампионки“ и где год сам могао радио сам тако јер су у питању жене, а не мушкарци. Оне су на пример, „шампионке“, а не „шампиони“ државе. И тако даље.

Још један пример ћу да наведем. „У првом колу квалификација за Лигу шампиона одбојкашице „Јединства“ играју са „Рapidом“ из Букурешта. Прва утакмица игра се у Југославији (још је Југославија), а друга у Румунији.“ Сматрам да ја играм са мојим саиграчем у екипи или одбојкашица „Јединства“ са својом саиграчицом у тиму, а против „Рапида“ из Букурешта, тако да је мој текст преправљен и верујем да сте га прочитали у овом раду. Отприлике гласи „У првом колу квалификација за Лигу шампионки одбојкашице „Јединства“ играју против „Рапида“ из Букурешта. Прва утакмица игра се у новембру у Ужицу, а друга седам дана касније у Румунији“. Има тих примера још, да их сада не наводим.

Много пута у тексту моје колеге користе израз „У својој екипи Дарко Закоч је имао...“ Ја у таквим и сличним реченицама избацам реч „својој“. То се подразумева. Није могао да има у туђој екипи. Зна се да је у својој. Тако да сам покушавао да са што мање речи кажем што више. Мада, можда је и поред више пута прочитаног текста, та реч по негде и мени промакла.

Писао сам у садашњем времену јер мање слова и речи потрошим. „Играли су“ је дуже од „играју“ или „посебно су се истичале“ од „посебно се истичу“. Тако да, пошто ми је простор ограничен, на истом простору могу да откуцам извештаје са више утакмица, сугестије, коментаре и слично. То важи и за текст у новинама и за овај рад.

Такође морам да напишем и следеће. Намерно стране речи не пишем њиховим словима (енглеским писмом ако је енглеска реч, на пример). Многи то раде да се докажу, како они, као, знају енглески језик и како су „паметни“, а причају да се то, као, тако пише. Када им ја кажем што не напишу кинеску или арапску реч на њиховом језику и њиховим писмом они ми одговоре да то „нико не уме да прочита“. На моју констатацију да има оних који, можда, не умеју да прочитају ни то, они одговоре „па шта“. Зато ја то не радим, јер ако напишем енглеске, француске и немачке речи, а не напишем арапске, израелске и кинеске, онда је то дискриминација. Овако сви у исти кош, па коме се не свиђа не могу му помоћи. Сигуран сам да Немци и Французи не би написали Горан Нешић или Слађана Мијатовић са нашим „ш“, „ђ“ и „ћ“. Пошто ни они не знају како се ти гласови пишу нашим словима. А треба да их пласирају читалачкој публици. Па кад то не раде они зашто би и ми. Што у филму „Лепа села лепо горе“ Драган Петровић каже оном Турчину у камиону „неће моћи, буразеру“.

Много пута сам преправио текст мојих колега када почну да персирају сами себи. „Морамо нагласити“. Ја напишем „Морам нагласити“. На пример. Ако неко каже да је то став редакције, онда нека се на дну тако и потпише. Нека напише „Редакција“. Ако доле напише „Сима Симић“ онда је то Симов став, а не став редакције и тада не треба да персира сам себи. Са појединим колегама сам дискутовао на ту тему и многи од њих ми кажу да нисам у праву, али ја и даље заступа став да јесам. Свако има право на своје мишљење, па и они, па и ја.

На крају да додам да сам из извештаја колега избацио делове у којима, на пример, пише „одбојкашице 'Јединства' за два дана играју против 'Круга' у Украјини“. Ипак се овај рад пише 17 година касније, а не два дана пре утакмице у Украјини и сматрам да због тога тај део у овом раду треба избацити.

8. Литература

Славиша Веселиновић: Скрипта „ТВ новинарство“

Милутин Миленковић: Веродостојни радио

Маршал Маклуан: Новинарство у штампаним медијима (сајт)

Маршал Маклуан: „Гутенбергова галаксија: Цивилизација књиге (1954)“ (сајт)

Агенција „Бета“: Приручник новинске агенције „Бета“ (сајт)

„Клуб студената журналистике „Имперсум“ (сајт)

Периодика Завичајног одељења народне библиотеке Ужице (лист „Вести“)

Периодика Завичајног одељења Народне библиотеке Ужице (лист „Ужичка недеља“)

Периодика моја лична (Спортски додаток листа „Вести“ „Спортске вести“) које сам великим делом лично уређивао (100 од 165 објављених бројева)

Завршни рад Тање Илић на Факултетеу спорта и физичког васпитања Београдског универзитета из 2009. године на тему „Појава првих спортских вести у шабачкој штампи до 1914. године“, одбрањеног код менотрке Слађане Мијатовић.

Завршни рад Дамира Сулејмановића на Факултету спорта и физичког васпитања Београдског универзитета из 2010. године на тему „Мушка одбојкаша репрезентација Југославије на Олимпијским играма 2000. године у Сиднеју у извештајима листа „Спорт“, одбрањеног код ментора Горана Нешића.